REFERENCE,
(NOT FOR ISSUE)
READING ONLY INSIDE LIBRARY

Assam Legislative Assembly Debates

OFFICIAL REPORT

NINTH SESSION OF THE ASSAM LEGISLATIVE ASSEMBLY ASSEMBLED AFTER THE FOURTH GENERAL ELECTIONS — UNDER THE SOVEREIGN DEMOCRATIC REPUBLICAN CONSTITUTION OF INDIA

BUDGET SESSION

VOLUME II

No. 11

The 7th April, 1970

1990
PRINTED AT THE PAPLOO PRINTERS
JORHAT

Assam
Legislative Assembly Debates

OFFICIAL REPORT

BUDGET SESSION

Vol—II

No.—11

The 7th April, 1970.

Proceedings of The Ninth Session of the Assam Legislative Assembly assembled after the Fourth General Elections under the Sovereign Democratic Republican Constitution of India

The Assembly met in the Assembly Chamber, Shillong at 10 A.M. on Tuesday, the 7th April, 1970

PRESENT

Shri Mohi Kanta Das, M. A., B.L., Speaker, in the Chair, 8 (Eight) Ministers, 6 (six) Ministers of State, 3 (Three) Deputy Ministers and 56 (Fiftysix) members.

STARRED

QUESTIONS AND ANSWERS

(To which oral answers were given)

Re : Namrup Disturbance

Shri Bhadra Kanta Gogoi asked :

*64. Will the Chief Minister be pleased to state—

(a) The number of Assamese and non-Assamese persons who lost their lives during the last disturbanee in the Namrup area ?

(b) Whether any compensation has been paid to the families of those deceased ?

(c) If so, the nature of such compensation and the amount paid ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Revenue Minister,) replied :

64. (a)—Three Assamese and One non Assamese.

(b) & (c)--Government have sanctioned ex-gratia to the families of 2 deceased persons viz (1) late Tileswar Barua and (2) late Tosheswar Chetia at the rate of Rs, 1,000 each.

Shri Bhadrakanta Gogoi : অধ্যক্ষ মহোদয়, এই তিনিজন অসমীয়া আৰু এজন অনাঅসমীয়া তেওঁলোকৰ নাম কি ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : তেখেত সকলৰ নাম হল- তিলেশ্বৰ বৰুৱা, টঙ্কেশ্বৰ চেতিয়া, জৱাহৰ লাল চলিহা, আৰু আমোলা হিন্দুস্থানী

Shri Bhadrakanta Gogoi : এই আমোলা হিন্দুস্থানী কোন জেগাত মৰিল মন্ত্ৰী মহোদয়ে জনাবনে ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : ক'ত মৰিল সেইটো মই কব নোৱাৰোঁ।

Shri Bhadrakanta Gogoi : অধ্যক্ষ মহোদয়, মানুহজন ক'ত মৰিল মন্ত্ৰী মহোদয়ে কব নোৱাৰে বুলি কৈছে। কিন্তু মই জনাত চাৰিজনতকৈও বেচি মৰিছে লাগিলে তেওঁলোকৰ নাম দিব পাৰো আৰু মই নিজেই দেখি পুলিচক জনাইছো।

Shri Mahendra Mohan Choudhury : মোৰ হাতত চাৰিজন মৰাৰ খবৰহে আছে আৰু সেই বিষয়েহে আমি কব পাৰো।

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, in view of the repeated public demands made from various forums and also considering the seriousness of the matter, do the Govt, consider it proper to institute a judicial enquiry into the whole matter so as to reveal the real fact and the circumstances under which the trouble took place at Namrup ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : A Judicial inquiry may not serve the purpose. But the District Magistrate was asked to make a thorough enquiry of the situation including all matters connected there to and submit a comprehensive report on it.

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, as the hon'ble Minister has stated that the District Magistrate has been asked to enquire into the matter, may I know from the hon'ble Minister on the basis of what information he has come with a such kind of reply which vitally concerns the maintenance of communal harmony in the State ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : Sir, I don't understand what the hon'ble Member means. But my reply was that the District Magistrate had inquired into the matter and submitted a comprehensive report on the situation.

Shri Atul Chandra Goswami : অধ্যক্ষ মহোদয়, এই যে যি কেইজন লোক মৰিল, সেই সকলৰ বয়স কিমান আছিল জনাবনে ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : তেওঁলোকৰ বয়স কিমান সেইটো ইয়াত দিয়া নাই। মুঠতে তেওঁলোক ডেকা ল'ৰা আছিল।

Shri Atul Chandra Goswami : সেই ডেকা বিলাকক যে চৰকাৰে সাহাৰ্য্য দিছে তাৰ পৰা তেওঁলোকৰ পৰিয়ালৰ কিবা উপকাৰ হৈছেনে ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : ছাৰ, এইটো এটা Symbolic কথা আমি তেখেত সকলৰ মৃত্যুৰ টকাৰে ক্ষতি পূৰণ কৰিব নোৱাৰো।

Shri Debeswar Sarmah : অধ্যক্ষ মহোদয় মই এটা কথা শুনিছো আৰু বাতৰি কাকততো উলাইছে যে চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা ইয়াৰ এটা অনুসন্ধানো চলাইছে। মই নিজে ভাবো যে Judicial Inquiry কৰা হওক বা নহওক চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা এটা ভাল অনুসন্ধান কৰিব লাগে নহলে এই সদনৰ কমিটি (committee) য়েও কৰিব পাৰে। কিন্তু এই কথাকে শাকে দি মাছ ঢাকি ৰখাৰ নিচিনাকৈ এই Judicial Inquiry ৰ কোনো লাভ নহয়। কাৰণ আমাৰ যোৰহাটত তেনে ধৰণৰ এটা ঘটনা হৈছিল ১৯৫৮ চনত। তাত এজন ছাত্ৰ আৰু এজন মানুহ পুলিচৰ গুলিত মৰিলে। পাছত তাৰ Judicial Inquiry হৈছিল। মই পিচে এইটো দেখিলো এই বিলাক ঘটনা ঘটি যোৱাৰ পাছত সাক্ষী কৰলৈ হলে বৰ অসুবিধা হয় কিন্ত এতিয়া নামৰূপৰ ঘটনাৰ বিষয়ে আৰু তাৰ পৰিনতি বেয়া হয়। চৰকাৰে যি অনুসন্ধান কৰিছিল সেই অনুসন্ধানত কি পালে ? যি খিনি দিয়া উচিত বুলি ভাবে সেই খিনি জানিবলৈ দিবনে ? এইটো প্ৰায় শিৱসাগৰ জিলাৰ বহুতো মানুহেই জানে যে অনা-অসমীয়া মানুহে কেনেকৈ প্ৰাধান্য লাভ কৰিবৰ কাৰণে যা-যোগাৰ কৰিছিল আৰু প্ৰথমে এই চলিহাকে হত্যা কৰিলে কাৰণ তেওঁ প্ৰতিপত্তিশালী আছিল তেওঁ বোলে পূজা নে কিহবাৰ চান্দা বিচাৰি আহিছিল। এই অনা অসমীয়া সকলৰ টকা পইচাও আছে আনকি বহুতো গুন্দাও আমদানি কৰে। ২/৩ মাইল দূৰতে পাথৰৰ querry এটাও আছে। তাতো ২/৩ হাজাৰ কামকৰা অনা-অসমীয়া মানুহ আছে। এতিয়া আমাৰ চৰকাৰে এই মৃত্যু হোৱা মানুহ কেইজনক ১ হাজাৰকৈ টকা দিছে তাৰ বাবে চৰকাৰক ধন্যবাদ দিছো।

কিন্তু এইদৰে অনা-অসমীয়া গুণ্ডাই সদায়েই মানুহ মাৰিব আৰু চৰকাৰে সদায়েই টকা পইছা দি থাকিবনেকি ? ইয়াৰ এৰো প্ৰতিকাৰ নকৰিবনেকি ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : District Magistrate এ ইয়াৰ এটা Inquiry কৰিছে আৰু এটা Report দিছে এই Report তো মই সদনৰ টেবুলত দিম।

Shri Debeswar Sarmah : মোৰ প্ৰাচৰ প্ৰশ্নটোৰ উত্তৰ দিয়া নাই সদায়েই অনা-অসমীয়াই এনেকুৱা কৰি থাকিব আৰু চৰকাৰে ইয়াৰ কোনো প্ৰতিকাৰ নকৰিবনে ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : বাকী প্ৰশ্নখিনিৰ উত্তৰ কেনেকৈ দিম ?

Shri Bhadra Kanta Gogoi : চাৰিজন মানুহ মৰাৰ কথাটো কৈছে কিন্তু তেওঁলোকৰ সা-সম্পতিৰ কিমান লোকচান হৈছে সেই খবৰটো মন্ত্ৰী মহোদয়ে জানেনে ? সেই সংক্ৰান্তত কিমানজনক পুলিছে গ্ৰেপ্তাৰ কৰিছিল ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : এই প্ৰশ্নটো পৰিপুৰক প্ৰশ্ন হিচাবে নুঠে। তথাপি যেতিয়া মাননীয় সদস্যাই আনিছে এই খবৰ সম্পৰ্কে মই সদনৰ টেবুলত দাখিল কৰিম।

Maulana Abdul Jalil Choudhury : हमें जो कुछ मालूम हुआ है, उसके मुतलिक किसी riot में भौत हुई किसी इन्सानी जिन्दगी के लिये सरकार की तरफ से एक या डेढ़ हजार रुपये की कीमत मुतायत की जाती है। मै यह जानना चाहना हूँ कि किस बिसय हमारी सरकार यह रुपया मुतायन करती है

Shri Mohandra Mohan Chouehury : প্ৰাণৰ মূল্য দিব নোৱাৰি কাৰণ মই কৈছোৰেই যে এইটো কেৱল এটা Symbolic.

Shri Jogannath Sing : मौलाना साहब ने सबाल करने वक्त एक आंगजो शब्द का इस्तमोल किया था —Riot—। इस शब्द का मुजानी क्या होता है ?

Shri Sadhan Ranjan Sarkar : প্ৰশ্নটোত অনা-অসমীয়াৰ কথা আছিছে। এই অনা-অসমীয়াত কি কি জাতৰ মানুহ আছে ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : সেই বিলাকৰ কোনো বিশ্লেষন কৰা নাই ।

Shri Dulal Chandra Barua : কথাটো হল মই মাননীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব বিচাৰিছো যে, এই ধৰনৰ কিমান লোকে ঘটনা কৰি অসমীয়া মানুহৰ বদনাম ষড়যন্ত্ৰ কৰি আহিছে। এই কথা আপুনিও জানে যে যোৱা ১৯৬৮ চনৰ ২৬ জানুৱাৰী তাৰিখে গুৱাহাটীত ঘটনা হল আৰু তাৰ লগে লগে নামৰূপত যি ঘটনা হ'ল সেইটো বহুত দিনৰ আগৰ ষড়যন্ত্ৰ। আজি এনে ধৰণেৰেই বহিৰাগত সকল আহি ইয়াত খোপনি পুতিছে। দেশখনৰ ভবিষ্যৎৰ কাৰণে ডেকা সকলৰ ভবিষ্যৎৰ কাৰণে চৰকাৰে কিবা ব্যৱস্থা লৈছেনে ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : এই বিলাক ঘটনা যাতে নহয় তাৰ কাৰণে চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা আইনসঙ্গত ব্যৱস্থা লোৱা হৈছে। আৰু জনমত সৃষ্টি কৰিবৰ কাৰণে চেষ্টা চলোৱা হৈছে। অসম এই ৰাজ্যখন বহু মানুহৰ বাসভূমি বহু ঠাইৰ পৰা মানুহ ইয়ালৈ আহিছে, বসবাস কৰিছে, ব্যৱসায় বাণিজ্য কৰিছে সেই সকলৰ ভিতৰত মিলাপ্ৰীতি থকাটো বাঞ্ছা কৰো। কিন্তু মাজে মাজে যি দুঘটনা ঘটিছে সেই দুঘটনা,বিলাক কিছুমান মানুহে কিবা এটা উদ্দেশ্য লৈ কৰে নে কোৱা বৰ টান। সেই বিলাক ঘটনাৰ দ্বাৰা অসমৰ বদনাম হৈছে সেইটো স্বীকাৰ কৰিব লাগিব।

Re : Declaration of wealth and properties of Government Servants

Shri Jogen Saikia asked :

*65. Will the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether there is any rule or practice requiring all Government servants to declare their wealth and properties every year ?

(b) If not, whether the Government propose to follow such a practice in view of the fact that there are grave allegations against Officers in several departments having wealth properties inconsistent with their pay and allowances ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Revneue Minister) replied ;

65.(a)—Yes. As per Rule 11 of 'the Assam Civil Services (Conduct) rules. 1965' and Rule 16 of the 'All-India Services (Conduct) Rules, 1968' all Government servants, except Gr. IV ones, are required to declare.

(b) Does not arise.

Shri Jogen Saikia : Is this rule followed in all cases ? If not, what Government does in cases where it is not followed ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : It is followed in all cases.

Shri Dulal Chandra Barua : May I know whether all the officers, to whom this rule applies, have furnished this information to the Government ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury ; Yes, except 4th grade employees.

Shri Sadhan Ranjan Sarkar : What action have Government taken against those officers who did not declare their assets ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : The relevant rule is this : "Every Government servant shall on his first appoint-

ment to any service or post and thereafter at such intervals as may be specified by the Government, submit a return of his assets and liabilities, in such form as may be prescribed by Government".

Shri Sadhan Ranjan Sarkar : My question has not been replied. I wanted to know what action Government have taken against those officers who did not submit such returns ?

Shri Mohendra Mohan Choudhury : If a Government servant does not declare his assets at the time of his first appointment or at subsequent intervals as specified by Government, action is taken against him.

Shri Giasuddin Ahmed : Officers have been asked to sudmit returns about their wealth and properties. May I know whether wealth and properties include benami wealth and properties of the officers also ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : It is difficult to ascertain benami wealth and properties, but he has to declare all these things :

"(a) the immovable property inherited by him, or owned or acquired by him or held by him on lease or mortgage either his own name or in the name of any member of his family or in the name of any other person ;

(b) shares, debentures and cash including bank deposits inherited by him or simalarly owned, acquired, or held by him ;

(c) other movable property inherited by him or similarly owned, acquired or held by him ;

(d) Debts and other liabilities incurred by him directly or indirectly."

Maulana A. Musawwir Choudhury : May I know from the hon. Minister what action Government propose to take against those officers who do not voluntarily and deliberately submit returns about their wealth and properties ?

Mr. Speaker : This has already been replied to.

Shri Mohidhar Pegu : প্ৰশ্নত নিহীত থকা উদ্দেশ্য আমাৰ মন্ত্ৰীসকল M.P. সকল M.L.A. সকলৰ বাবে প্ৰযোজ্য বুলি চৰকাৰে ভাবেনে ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : চাৰ, সেইটো ভৱা নাই।

M. Shamsul Huda : চৰকাৰী বিধিমতে চৰকাৰী কৰ্ম্মচাৰীসকলে সম্পতি ঘোষণা কৰাৰ কথা কৈছে। এতিয়ালৈকে কিমান অফিচাৰে তেনেকৈ জনালে নে আৰু তেওঁলোকক ঘোষণা কৰিবলৈ সময় বান্ধি দিছে নেকি ? কাৰোবাক কোৱাৰ উদাহৰণ জনাবনে ?

Shri Mahendra Choudhury : The Assam Civil Service (Conduct Rules), 1965—এইখন কিতাপত আছে।

M. Shamsul Huda : কোনোবা অফিচাৰক এতিয়ালৈকে চৰকাৰে কৈছে নেকি ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : মই জনাত দুই এজন অফিচাৰে এনেকৈ Assets গোপন কৰি ৰাখিছে আৰু সেই সকলক জনাবলৈ কোৱা হৈছে।

Shri Mahendra Mohan Choudhury : যিমানবিলাক সম্বন্ধীয় মানুহ আছে তেওঁলোকৰ নামত লেনদেন কৰা কথা শুনিছো।

Shri Sailen Medhi : আমাৰ Rule সম্বন্ধে মন্ত্ৰীক এইটো কথা সুধিব খুজিছো এতিয়ালৈ অসম চৰকাৰে 4th grade বাহিৰে আন বিলাক দাখিল কৰা কথা ভাবে নে ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : যদি Specific case হয় কোনোবাই Declare কৰা নাই ।

Shri Sailen Medhi : সকলোবোৰ অফিচাৰে দাখিল কৰিছে নে ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : তেনেকুৱা নকৰা মোৰ কোনো খবৰ নাই ।

Shri Pitsing Kowar : Appointment হোৱাৰ পাচ বছৰৰ ভিতৰত বহুতো সম্পত্তি কৰা সকলৰ বাবে কিবা ব্যৱস্থা কৰিছে নেকি ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : তেনেকৈ সম্পত্তি যদি কৰা হয় তাৰ বিৰোদ্ধে ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰা হব ।

Re : Promotion of B. E. Degree holders

Shri Durgeswar Saikia asked :

*66. Will the Minister-in-charge of Public Works Department (Roads and Buildings) be pleased to state—

(a) The length of service required for promotion of B. E. Degree holders to the rank of Executive Engineers ?

(b) What is the recommendation of the Government of India in this regard or what procedure has been laid down in the Departmental manual ?

(c) Whether they have to undergo any administrative training ?

Shri Altaf Hossain Mazumper [Minister of State, Public Works Department (Roads and Buildings)] replied :

66. (a)—The existing A, E. S. Rules do not specify the length of service required for promotion of Assistant Engineers to the rank of Executive Engineers.

The minimum length of service an Assistant Engineer is normally required to put before his promotion to the rank of Executive Engineer is 6 (six) years by convention

(b)—Recommendation of Government of India is not necessary in such matter. In the existing rules there is no specific period laid down for such promotion. But the period as mentioned in reply to (a) above is a general convention.

(c)—Does not arise.

Shri Pushpadhar Chaliha : Is it a fact that some of the engineers are promoted before expiry of 6 years ?

Shri Altaf Hussain Mazumdar : As I have already replied, generally it requires 6 years, but promotion depends upon the availability of vacancies.

Shri Dulal Chandra Barua : In such services generally the Government has to maintain some service rules. May I know whether in this particular case there are any service rules to determine the seniority and promotion of the officers ?

Shri Altaf Hussain Mazumdar : There are service rules about these officers, but no specific period is mentioned therein for promotion because it depends on the availability of vacancies.

Shri Dulal Chandra Barua : Whether promotion is counted from the date of appointment or the date of regularisation by the A. P. S. C. ?

Shri Altaf Hussain Mazumdar : We determine the seniority according to the advice given by the Public Service Commission.

Shri Dulal Chandra Barua : Is it a fact that even without the advice of the APSC some people have been promoted ? They have ignored the advice of the APSC in respect of other persons who are to be promoted in that direction. Is it a fact ?

Shri Altaf Hussain Mazumder : Sir, it is not supposed to happen. But if any specific case is brought to notice it will be examined and action will be taken.

Mr. Speaker : Mr. Huda question No. 67.

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, as the Minister had already stated that there is Service Rules....

Mr. Speaker : Mr. Barua I have already asked Mr. Huda to put the question No. 67.

Shri Dulal Chandra Barua : Only one question, Sir. I would like to say that there are no Service Rules.

Mr. Speaker : That is a question of challenge.

Re : Petro-Chemical Complex

M Sahmsul Huda asked :

*67. Will the Minister in-charge of Industries be pleased to state—

(a) What is the present position of the Petro-Chemical Complex Industries of Assam ?

(b) What are the items of production included in these industries ?

(c) Whether there are near markets for products ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi (Minister, Finance) replied :

67. (a)—On an application from the Assam Industrial Development Corporation, a letter of intent was received from Government of India for setting-up a Petro-Chemical Project for the manufacture of Urea Formaldehyde Glue and Urea Formaldehyed Moulding Powder from natural gas. The site for the Project has been selected at Namrup to utilise the off-site facilities available including urea and carbon di-oxide. The application for technical collaboration and capital goods are being processed by Government of India. Once the approval for technical collaboration and capital goods import is given by Government of India, the State Government through the Indnstrial Development Corporation would take steps to implement the scheme as expeditiously as possible.

The Prime Minister of India announced in the Lok Sabha on the 5th December, 1969 the intention of the Government of India to set up another Petro-Chemical Project in Assam based on Assam Crude and the Government of India is working out the details.

(b)—For the one based on natural gas, the items are Urea Formaledhyde Glue and Urea Formaldehyde Moulding, Powder.

For the other one based on crude, the items have not yet been decided except that the Prime Minister's statement mentioned the manufacture of Polyester Fibre,

(c)—The products, manufactured in the Petro-Chemical Industries based on Natural Gas at Namrup will have ready market to a great extent for the plywood industries and hardboard industries of Assam. At the moment, there is great shortage of glue in the country.

The productation pattern from Aromatic Crude has not yet been decided. There is demand in the country for items like polyester fibre.

M. Shamsul Huda : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব বিচাৰিছো যে Letter of intent ৰ কথা আজি ৩ মাহে শুনি আছো। এই কথা আমি বুজা নাই। এই Letter of intent নো কি বস্তু আমাক বুজাই দিব লাগে।

দ্বিতীয়তে, এই Petro-chemical Project বহুৱাবৰ বাবে Licence ৰ দৰকাৰ নহব জানো ? সেই Lience ৰ কি ব্যৱস্থা কৰা হৈছে ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi : ভাৰত গৱৰ্ণমেণ্টে শিল্প প্ৰতিস্থা কৰিবৰ হলে Letter of intent দিয়ে যাক শিল্প প্ৰতিস্থা কৰিবলৈ দিয়ে। Party ৰ পৰা ভাল response পালেই শিল্প প্ৰতিস্থাৰ বাবে Licence দিয়ে।

M. Shamsul Huda : Petro-chemical Project প্ৰতিস্থাত পলম হোৱাৰ পৰাই অনুমান কৰিব পাৰি ইয়াত নিশ্চয় ৰাজনৈতিক কাৰণ আছে। অসম চৰকাৰেও প্ৰতিস্থা কৰিব খুজিছে আৰু ভাৰত চৰকাৰেও দিব বুলি কৈছে। কিন্তু আমাৰ সন্দেহ হয় বৰ্ত্তমান মন্ত্ৰীসভাৰ কালত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে নিদিয়ে, এই কথা সচানে ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi : প্ৰথম কথা হৈছে আমি licence পামনে নেপাম। Gas হৈছে State Subject আৰু শিল্প প্ৰতিস্থা কৰিবলৈ হলেই Licence লাগে। এই licence ৰ আগছোৱাই হৈছে Letter of intent কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে যাক দিব খোজে তাকে letter of intent দিয়ে। যেতিয়া পাৰ্টিয়ে সকলো ঠিক-ঠাক কৰে তেতিয়াই licence দিয়ে। দ্বিতীয়তে কেন্দ্ৰীয়

চৰকাৰক licence ৰ কাৰণে দৰখাস্ত দিয়াটো একো অবৈধানিক হোৱা নাই ।

Shri Debeswar Sarmah : মোৰ প্ৰশ্নৰ কিছু পৰিমান উত্তৰ পালো । এই চৰকাৰ থাকিলে দিয়েনে নেথাকিলে দিয়ে সেই কথা নহয় । কেৰেলাত কমিউনিষ্ট চৰকাৰ আছ যদিও টকা-পইছা বয়-বস্তু দি আছে । মন্ত্ৰীয়ে কৈছে যে letter of intent দিলে বাকীখিনি নিদিয়াৰ সন্দেহ নাই । তাৰ ভিত্তি কিহত ? আমি দেখিছো Ruling Congress এ অধিকতৰ সমৰ্থন পাবলৈ টোপ দেখুৱাই আছে । যিদিনা খবৰ কাগজত এটা কাৰ্টুন দেখিলে যে গাধ এটাৰ আগে আগে ঘাঁহ এমুঠি গাধটোৰ ওপৰতে উঠি বাঢ়নীমাৰি এডালত আৰি দেখুৱাই গৈ আছে আৰু ঘাঁহৰ লোভত গাধটো গৈ আছে । এতিয়া Ruling Congress এও টোপ একোটা দেখুৱাই সমৰ্থন আদায় কৰিবলৈ প্ৰয়াস কৰি থকা নায়টো ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi : Letter of Intent ডাঙৰ Industry বিলাকতহে প্ৰযোজ্য । Letter of Intent ভাৰত চৰকাৰে ডাঙৰ Industry বিলাকতহে দিয়ে । Letter of Intent পালে Licence পোৱাত অসুবিধা নহয় । ইয়াৰ অৰ্থ হৈছে ভাৰত চৰকাৰে Letter of Intent দি কয় যে তোমালোকে যদি সকলোবিলাক ব্যৱস্থা ঠিক কৰি থকা আমি Licence দিম । সেইমতে জাপানৰ লগত Techincal colaboration ত সোমাব খুজিছো এই কথাটোত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে মঞ্জুৰী দিব লাগিব । আৰু machinary সম্বন্ধে যি বিলাক মেচিনাৰী ভাৰততে উৎপন্ন হয় তাৰ বাহিৰে যি বিলাক লাগে সেইবিলাক আমদানি কৰিবলৈ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে অনুমতি দিব লাগিব ।

Shri Dulal Chandra Barua : Letter of Intent কথাটো এতিয়াহে বুজি পাইছো । আমাৰ Industry মিনিষ্টাৰ দিল্লীলৈ যাওঁতে তেতিয়া কেন্দ্ৰীয় মন্ত্ৰী শ্ৰীফকৰুদ্দিন চাহাবে কলে যে আপোনালোকৰ যিখিনি বস্তুৰ প্ৰয়োজন সেই-খিনি আমি দি দিছো । এতিয়া কথা হল এই Letter of Intent চিঠিখনত কি বস্তু আছে আৰু কেতিয়া দিছিল এইটো আমাক পঢ়ি শুনাব লাগে । আমাক আওপকীয়া ভাবে পৰিচালিত নকৰিব ।

Shri Kamakhya Prosad Tripathi : সেইখন মোৰ হাতত নাই ।

Shri Dulal Chandra Barua : সেইখন পঢ়ি শুনাব লাগে।

Shri Kamakhya Prosad Tripathi : Letter খন মোৰ হাতত নাই যদি আপোনালোকে শুনিব খোজে মই সেইখন House ত দাখিল কৰিবলৈ প্ৰস্তুত।

Shri Atul Chandra Goswami : মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে petro-chemical উদ্যোগটো নামৰূপত হব। কিন্তু আজি কাগজত পালো যে সেইটো বোলে গুৱাহাটীত হে হব। এই দুটা মত আমি শুনিবলৈ পাইছো আচলতে এই petro-chemical উদ্যোগটো কত হব, মন্ত্ৰীমহোদয়ে আমাক জনাব লাগে।

Shri Kamakhya Prosad Tripathi : ইয়াত দুটা petro-chemical ৰ কথা কোৱা হৈছে। অসম চৰকাৰে নিজে যিটো ৩ কোটি টকা খৰচ কৰি কৰিব সেইটো নামৰূপত পতা হব। ভাৰত চৰকাৰে যিটো petro-chemical পাতিব সেইটো কত হয় এতিয়া কব পৰা নাযায়। তেখেতসকলে নিজে site চাই, Select কৰি কত পাতে সেইটো তেখেতসকলেহে কব পাৰিব।

Shri Promode Chandra Gogoi : মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে অসমত দুটা petro-chemical উদ্যোগ হব। এটা অসম চৰকাৰে পাতিব আৰু আনটো ভাৰত চৰকাৰে পাতিব। এতিয়া মই জানিব বিচাৰিছো যে অসম চৰকাৰে কেতিয়া আৰম্ভ কৰিব আৰু তাত কি কি বস্তু উৎপাদন কৰিব আৰু ভাৰত চৰকাৰে যিটো petro-chemical পাতিব সেইটো কেতিয়া আৰম্ভ কৰিব আৰু তাত কি কি বস্তু উৎপাদন কৰা হব।

Shri Kamakhya Prosad Tripathi : আমাৰ যিটো petro-chemical project হব তাত Urea-Formaldehyde Glue আৰু Urea formal-dehyde Mouldiny Powder উৎপন্ন হব। সেই বস্তু বিলাকৰ আমাৰ ইয়াত যথেষ্ট চাহিদা আছে বৰ্তমানে সেই বস্তু বিলাক বাহিৰৰ পৰা আহে। যিটো Urea Formaldehyde plywood Industry ত লাগে Moulding Powder ৰ দ্বাৰা বাল্টি আদি তৈয়াৰ হয়, আৰু তাৰ দ্বাৰা আমাৰ ইয়াত অনান্য বহুটো Industry হব। প্ৰধান মন্ত্ৰীয়ে লোকসভাত প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়া মতে যিটো petro-chemical complex হব তাত polyester fibre হব।

টেৰেলিন কাপোৰ আদি উৎপাদনত ব্যৱহাৰ কৰিব পৰা হব। আজিকালি এই টেৰেলিন জাতীয় বহুত ৰকমৰ বস্তু ওলাইছে সেইবিলাক বাহিৰৰ পৰা আহে। এই project হোৱাৰ পিচত আমাৰ ইয়াতেই উৎপন্ন কৰিব পৰা হব।

M. Shamsul Huda : এই টেৰিলিনৰ গোটেই ভাৰতবৰ্ষ জুৰি চাহিদা আছে। গতিকে এনে এটা আবশ্যকীয় আৰু চাহিদা থকা বস্তু আমাৰ ইয়াতে তৈয়াৰ কৰিবলৈ অসম চৰকাৰে কিয় চেষ্টা নকৰিলে ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi : petro-chemical complex ত বহুত টকা খৰচ হব। আমাৰ এনেয়েই বাজেটত ৪১ কোটি টকা ঘাটি সেই কাৰণে এই ধৰণৰ ডাঙৰ Industry কৰিব পৰা নাযায়।

(A Voice হয়, হয়, আমাৰ ইয়াত বাল্টি তৈয়াৰ কৰাই ভাল)

মানুহে যিমান পাৰে তিমানেহে টানিব। polyster গোটেই বাহিৰৰ পৰা নাহে ভাৰত চৰকাৰে polyster Fibier ত প্ৰাধান্য দিছে আৰু এটাৰ কাৰণে Licence দিছে। এটা কাৰখানা ইতিমধ্যে কোটাত আছে।

Shri Jogen Saikia : মন্ত্ৰীমহোদয়ৰ উত্তৰৰ পৰা বুজিলো যে এই প্ৰজেক্টৰ প্ৰাৰম্ভিক কাম আৰম্ভ কৰিছে। কিন্তু কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে যিখিনি কৰিছে সেই খিনিৰ প্ৰাৰম্ভিক কাম হৈছেনে নাই।

Shri Kamakhya Prosad Tripathi : এই সম্পৰ্কে ভাৰত চৰকাৰে বিবেচনা কৰিছে। আমাৰ Industry মন্ত্ৰী দিল্লীলৈ গৈছে। তেখেতে তাত অসমৰ M.P. ৰ লগত মিলি কেন্দ্ৰৰ তেল মন্ত্ৰী শ্ৰীগুনা সেনৰ লগত আলোচনা কৰি কি কৰে সেইটো তেখেত আহিলেহে আমি জানিম।

Shri Lakshyadhar Choudhury : অধ্যক্ষ মহোদয়, মোৰ এটা অনুৰোধ আছে। বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ে শ্ৰীহুদা ডাঙৰীয়াৰ প্ৰশ্নোত্তৰত কৈছে যে আমাৰ শিল্পমন্ত্ৰী দিল্লীলৈ গৈছে। তেখেতে কি কি আনিব পাৰে, কবপৰা নাই। গতিকে এই প্ৰশ্নটো শিল্পমন্ত্ৰী ঘুৰি অহালৈকে pending ৰাখিব লাগে।

(At the request of Shri Lakshyadhar Choudhury, M.L.A. St.question No.67 was kept pending till the arrival of the Minister, Industries.)

Re : Desangmukh Road-cum-Bund

Shri Promode Gogoi asked :

*68. Will the Minister-in-charge of Public Works Department (Roads and Buildings) be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that Desangmukh Road-cum-Bund in Sibsagar was over-topped and breached during the last flood ?

(b) If so, the amount spent in repairing the breach and in other works of the said road-cum-bund by the Department during the flood season ?

(c) Whether there is any proposal for raising and strengthening of the Desangmukh road-cum-bund to save Kowarpore, Nagarmohal, Hahchara, Betbari Mouzas and the historic Sibsagar town from the Brahmaputra flood ?

(d) Whether Government propose to direct the P.W.D to raise and strengthen road-cum-bund before the next flood ?

Shri Altaf Hossain Mazumder [Minister of State, Public Works Department (Roads and Buildings)] replied :

68. (a)—Yes.

(b)—An expenditure of Rs. 1,18,956 was incurred for filling up the breaches and other repairing works on the road.

(c) & (d)—It has been agreed on principle to provide flood protection in that area by constructing a flood embankment similar to that of Brahmaputra dyke specifications. But as this work is likely to involve sufficient time for survey,

preparation of estimate and other formalities, it will not be possible to take it up immediately, As such this Department will take steps to prevent deterioration till flood embankment is constructed by the P.W. (F.C. and Irrigation) Department.

Shri Promode Chandra Gogoi : অধ্যক্ষ মহোদয়, মন্ত্ৰী মহোদয়ে এই কথাটো জানেনে কি যে ডিচাংমুখ ৰাস্তাটো চিগাৰ কাৰণেই এই অঞ্চল বান পানী হোৱাৰ প্ৰধান কাৰণ ?

Shri Muhidhar Pegu : এই দেৰলাখ মান টকা যে খৰছ হল এই ৰাস্তাটোট এই টকা original Grant ৰ টকানে F. T. R. ৰ টকা ?

Shri Altaf Hossain Mazumdar : It is a fact that this embankment was overtopped by 2 ft.

Shri Promode Chandra Gogoi : Is it correct that there are serious allegations against those officers who were at that time at that place ?

Shri Altaf Hossain Mazumdar : Sir, after the Hon'ble Members pointed out that there were some allegations against some officers the case has been referred to for enquiry and it is now being enquired into.

Shri Promode Chandra Gogoi : Sir is it correct that there is a public petition dated 13th December, 1969 addressed to the Chief Engineer with a copy to the Minister also levelling serious charges against those officers ?

Shri Altaf Hossain Mazumder : Yes, when the hon.Member brought it to my notice I brought it to the notice of the department and it is now being enquired into.

Shri Promode Chandra Gogoi : If the allegations were received by the department, can we know the findings ?

Shri Altaf Hossain Mazumder : It is being enquired into and we have not yet got the findings.

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, the Minister has stated that an enquiry has been instituted. May I know who has been entrusted with the enquiry and when we can expect the enquiry report from the Department ? Whether it would be possible on the part of the Minister to submit the report during the session ?

Shri Altaf Hossain Mazumder : These are being done by the appropriate officials.

Shri Dulal Chandra Barua : Who has been entrusted.

Shri Altaf Hossain Mazumder : The file is not with me but so far as I remember I have asked the Additional Chief Engineer of that zone to enquire into the matter and we shall try to have that expedited.

Re : Price of Foreign Liquor

Shri Bhadra Kanta Gogoi asked :

*69. Will the Minister-in-charge of Excise be pleased to state—

(a) Whether there is any uniform fixed retail sale price for foreign liquor in the State both Indian and Foreign make ?

(b) If so, what is that ?

Shri Ramesh Chandra Barooah (Minister, Excise) replied :

69. (a)—There is no uniform fixed retail sale price for foreign liquor both India-made and foreign made in the State.

(b)—Does not arise in view of reply given at (a) above.

Shri Bhadra Kanta Gogoi : Liquor বিলাকৰ ঠাই বিশেষে দামো বেলেগ বেলেগ। যেনে—শ্বিলঙত এটা দাম, তিনিচুকীয়াত এটা বেলেগ দাম, যোৰহাটত এটা দাম—এইটো হয় নেকি ?

(হাঁহি)

Shri Ramesh Chandra Barooah : বিভিন্ন company ৰ দাম বেলেগ বেলেগ। কিছুমান company ৰ দাম বেছি আৰু কিছুমান company ৰ দাম কম। বেলেগ বেলেগ company Distilliary ৰ খৰচৰো তাৰাতম্য আছে। তাৰোপৰি পৰিবহনৰ খৰছৰ কাৰনেও বিভিন্ন ঠাইত বিভিন্ন দাম হৈছে।

Shri Jagannath Singha : Sir Hon'ble Member, Shri Gogoi has said that the price of liquor various from place to place. For a particular variety of liquor, the price at which it is sold at Gauhati is one, at Dibrugarh it is another and at Shillong it is still another. May I know from the Hon. Member what is the price a particular brand at different places ?

Shri Mahidhar Pegu : মন্ত্ৰীমহোদয়ে কৈছে যে বেলেগ বেলেগ কোম্পানীৰ দাম বেলেগ বেলেগ। প্ৰশ্নটো সেইটো নহয়। প্ৰশ্নটো হৈছে—এবিধ ব্ৰাণ্ডৰ মদৰে বেলেগ বেলেগ ঠাইত বেলেগ বেলেগ দাম। যেনে—গুৱাহাটীত এটা দাম, যোৰহাটত এটা দাম, তিনিচুকিয়াত এটা দাম আৰু শ্বিলঙত এটা দাম। একেটা মদৰে বিভিন্ন ঠাইত এই তাৰাতম্য কিয় ?

Shri Ramesh Chandra Barooah : Transport-cost ৰ কাৰণেও দামৰ এই তাৰাতম্য হৈছে। বিভিন্ন ঠাইত দামৰ তাৰাতম্য এইকাৰণেই হয়।

Shri Bhadra Kanta Gogoi : মই কৈছো যে শ্বিলঙৰে বিভিন্ন ঠাইত

একেটা বস্তুৰে একেই দাম যেনে—পুলিচ বজাৰৰে বিভি নেজগাত বিভিন্ন দামত বিক্ৰী হোৱা দেখিবলৈ পোৱা যায়। এইটো কিয় ?

Shri Ramesh Chandra Barooah : সকলোবিলাক কোম্পানীৰ মদেই সমান quality ৰ নহয়। গতিকেই সকলো কোম্পানীৰ মদেই সমানে নচলে। যেনে—তেজপুৰৰ এখন দোকানত যিটো কোম্পানীৰ বস্তু দিয়া হৈছিল তাত সেইটো একেবাৰেই নচলিল। গতিকে দেখা যায় যে—কোম্পানী অনুসাৰেই বিভিন্ন জেগাত মদৰ এই তাৰাতম্য।

Shri Prabhat Naryyan Choudhury : দামৰ লগত ঠাইৰ কিবা তাৰাতম্য আছেনে কি ?

Shri Jagannath Singha : Mr. Speaker, Sir, the hon.Minister has said that quality of liquor varies companywise. Has he said it from practical experience ?

Mr. Speaker (Pointing towards the Minister) : You need not reply that.

UNSTARRED QUESTIONS AND ANSWERS

(To which answers were laid on the table)

Re : Rural Water Supply Scheme in Salaguri Mouza

Shri Promode Chandra Gogoi asked :

25. Will the Minister, Health be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that survey was made for starting a rural water supply scheme in Salaguri Mouza in Sibsagar Subdivision ?

(b) If so, whether the scheme is being approved by the Government ?

(c) When the construction work of the said rural water supply scheme in Salaguri Mouza in Sibsagar Subdivision to supply pure drinking water to the rural population is expected to start ?

Shri Chatrasing Teron (Minister-in-charge of Health, etc.) replied :

25. (a)—Yes.

(b) & (c)—The project estimate is under preparation and the proposal will be considered according to availability of funds.

Shri Promode Chandra Gogoi : Sir, in reply to questions (b) and (c) the hon Minister has said "The Project estimate is under preparation and the proposal will be considered according to availablity of funds". May we expect that the scheme will be implemented during the Fourth Plan period ?

Shri Chatrasing Teron (Minister) : Subject to availability of fund, Sir.,

Re : A Missing Letter

Shri Bhadra Kanta Gogoi : Chief Ministerৰ ঘৰৰ পৰা সেই চিঠিখন তেখেতৰ অফিচলৈ কোনে আনিছিল ? কাৰ হাতত দিয়া হৈছিল ? কাগজখন হেৰাল—এইখন কোন মানুহে আনিছিল ? মোক সেইটো লাগে ।

Shri Prabin Kumar Choudhury : It is still being enquired into.

Mr. Speaker : The matter is being enquired into. After the enquiry is over he will let the House know the result.

(Then pointing towards Shri P. K. Choudhury—when you will give this information ?)

Shri Prabin Kumar Choudhury : Before 10th of April, Sir.

Re : Zero Hour

Mr. Speaker : Now we have got about 7 to 8 Zero Hour questions for which the Ministers concerned sometimes are not prepared to reply. Moreover, according to the Rules, as the hon. Members are aware, unless grave importance is involved, at the cost of the business of the House no Zero Hour question should be asked when there is other opportunity available to put such question. Hon Members may therefore please look into this aspect of the Rule so that the set business of the House can be disposed of in proper time. Therefore, from today I will be very strict in allowing Zero Hour questions according to the Rules.

Re : Sale of Filter Points at Kopili Development Block

Shri Atul Chandra Goswami : অধ্যক্ষ মহোদয়, আপোনাৰ জৰীয়তে এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ কথা, চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষন কৰিব খুজিছো খবৰটো হৈছে এই Kopili Block ত খেতিয়ক সকলৰ কাৰণে যি ১০ টা Filter point কিনিছিল সেই উন্নয়ন খণ্ডত এই ১০ টা Filter point কৃষকসকলে তেওঁলোকে নিজৰ খৰচতে নিজৰ পথাৰত বহুৱাই লবলৈ আবেদন কৰিছিল সেই আবেদন নামঞ্জুৰ কৰি সেই Filter point কিটা খেতিয়ক সকলক বিক্ৰী কৰিবলৈ বন্দোবস্ত কৰিছে। এই বন্দোবস্ত বন্ধ কৰিবলৈ মই সংশ্লিষ্ট মন্ত্ৰীমহোদয়ৰ দৃষ্টিআকৰ্ষন কৰিলো।

Shri Lakshmi Prosad Goswami (Minister, Agriculture) : তেনেকুৱা এখন Telegram ময়ো পাইছো আমি সেনাত কোনো পঞ্চায়তে এতিয়াও

Filter point কিনা নাই। যোৱা বছৰ আমাৰ চৰকাৰে এই Filter point ৰ কোনো scheme দিয়া নাই। মই যেতিয়া Telegram খন পাইছো তেতিয়া হলে কোন পঞ্চায়তে কিনিছে আমি জানিব লাগে।

Re : Leave on Medical Grounds to Secretary, Legislative Assembly

Shri Bhadra Kanta Gogoi : চাৰ, ১৬ তাৰিখৰ পৰাই আমাৰ অধিবেষন বহিছে কিন্তু তেতিয়াৰ পৰাই আমি secy ক সদনত দেখা নাই। এই বিষয়ে বহুবাৰ আলোচনা হৈ গৈছে। ইয়াৰ এটা Enquiry হব লাগে এই Enquiry টো সোনকালে হব লাগে।

Mr. Speaker : The Secretary is on medical leave and now he is in the Dibrugarh Medical College hospital. He will join on the 18th April. As soon as he joins I will call the Members of the Committee to finalise the enquiry which has been kept pending against him.

Shri Bhadra Kanta Gogoi : Medical leave টো যোৱা নাই, মই জানো আপুনি পিয়নৰ হতুৱাই তেওঁৰ পৰা চাবি আনিছে।

Shri Debeswar Sarmah : কোন তাৰিখ বুলি কৈছে ? বিহুৰ পাছত হলে কথাটো অলপ ভাল হয়।

Mr. Speaker : Shri Giasuddin Ahmed please.

Re : Collection of boulders near Mahamaya Temple Bilasipara

Shri Giasuddin Ahmed : Mr. Speaker, Sir, I want to raise one important matter. Many of the Hon. Members of this House might know that there is a great ancient temple in my constituency Bilasipara. The temple is called Mahamaya Temple. That is a sacred place and thousands of

pilgrims visit the place every day. The Flood Control Department of the Assam Government has ordered for collection of boulders and blasting of stone just near the temple. When blasting goes on the temple is affected and the people apprehend that this blasting might damage the building of the temple very badly. So I would like to request the Government to stop the blasting of stone near the temple forthwith. Apart from being a matter of religious sentiment, this is also an important monument. It is the duty of the Government to preserve such ancient monument. I want a categorical assurance from the Government that blasting of stone near this sacred and ancient temple will be stopped forthwith.

Shri Kabir Chandra Ray Pradhani : माननीय অধ্যক্ষ মহোদয়, এই সমন্ধে মই কবলৈ ওলাইছো ; এই সম্পৰ্কে মই আমাৰ Bar-association ৰ লগত D.C. ৰ ওচৰলৈ গৈছিলো ; পানবাৰী মচজীদৰ ওচৰত contractor য়ে পাথৰ ভাঙিছিল তেতিয়া আমাৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে শ্ৰীআলতাফ হুচেইন মজুমদাৰে গুচাই দিলে হবপাই। কিন্তু এইবাৰ আমাৰ মহামায়া মন্দ্ৰীৰটোৰ ওচৰত contractor য়ে পাথৰ ভঙাত আজি নিজে আমাৰ Bar-association ৰ লগত D.C ৰ ওচৰলৈ গৈছিলো ; কিন্তু তেওঁ হাহিমাৰি উৰাই দিলে যে এইটোনো কিমান আতৰত ১০০ গজ হে আতৰত। এইদৰে D.C ৰ নিচিনা responsible থকা লোক এজনেও তাচ্ছিল্য সুৰৰে এই দৰকাৰী কথাটো উৰাই দিলে। ইয়াৰ উপৰিও বহাগ বিহুৰ সময়ত ইয়াত এখন মেলা বহে আৰু সেইকাৰণেই সেই ঠাইৰ ৰাইজে অসন্তোষ প্ৰকাশ কৰিছে।

আগতে জমীদাৰ সকলে এই মন্দিৰত নানাধৰণৰ সহায় আগবঢ়াইছিল আৰু তেতিয়া মন্দিৰৰ পূজাপাতল ভালদৰেই চলি আছিল গতিকে এতিয়া কওঁযেন

Govt ৰ Relegious fund ৰ পৰা সেই টকা দি মন্দিৰৰ পূজা পাতল ভালদৰে চলালে জনসাধাৰণৰ মন ধৰ্ম্মৰকালে ঢাল খাব।

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Minister, Parliamentary) Affairs) : Sir, Collection or stone and boulders from the Mahamaya Hill has been stopped.

Re : Death of a boy at the Nowgong Civil Hospital

M. A. Musawwir Choudhury : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, নগাও জিলাৰ Civil Hospital ত যোৱা ২৭-৩-৭০ তাৰিখে ৰূপহী থানাৰ এলেকাত ককীলি নামৰ ঠাইত After Ali নামৰ এজন ১৫ বছৰীয়া লৰাক Jiten Gohain নামৰ এজন ডাক্তৰে দিনৰ ১১ টা বজাত operation কৰি ডিব্ৰুগড়লৈ গুচি যায় আৰু Nurse জনীক কৈ যায় saline injection দিবৰ কাৰণে ; কিন্তু Nurse জনীয়ে কোনো ব্যৱস্থা নকৰিলে। ডাক্তৰজনে তেওঁৰ সহকাৰী Surgeon জনকে কোনো উপদেশ দিয়া নাই। Surgeon জনৰ চিকিৎসাৰ অভাৱত বা চিকিৎসাৰ অৱহেলাৰ কাৰণে ৩১ তাৰিখে সেই লৰাজনৰ মৃত্যু হ'ল। Surgeon জনৰ Second duty হ'ল operation কৰিলে তাৰ Supervision ৰ ব্যৱস্থা কৰা তাকে নকৰাৰ কাৰণেই লৰাটোৰ অকালতে মৃত্যু হ'ল। ৩১ তাৰিখে ৰাতি লৰাজনৰ ককাইয়েকে আহি Nurse জনীক ঔষধ-পাতি দিবৰ কাৰণে request কৰিলে কিন্তু Nurse জনীয়ে ডাক্তৰে উপদেশ দিয়া নাই বুলিয়েই ঔষধ-পাতি দিবলৈ অমান্তি হ'ল। লৰাজনৰ ককায়েকে ডাক্তৰক ৩১ তাৰিখে ঘুৰি অহাৰ পিছত কলে যে লৰাজনক ভালদৰে চিকিৎসা কৰিব লাগে কিন্তু ডাক্তৰৰ লগত টকা পইচাৰ কিবা লেন-দেন কম হৈছিল বাবেই ডাক্তৰে লৰাটোক নাচালে। শেষত লৰাটোয়ে নিজে কলে— মোক ভাল কৰক আৰু তাৰপিছত মোৰ ডিঙিটো কাটি পেলাওক। তেতিয়া ডাক্তৰে কলে "আল্লাৰ কসম খাই কৈছো তই শেষ নোহোৱা পৰ্য্যন্ত মই তোৰ ওচৰলৈ নাযাও।"

(Voice : ডাক্তৰৰ নাম কি ?)

M. A. Musawwir Choudhury : ডাক্তৰ Jiten Gohain। ইয়াৰ

বাহিৰেও Nowgong ৰ আন আন Hospital তো এনেধৰণৰ চাঞ্চলকৰ ঘটনা হৈ আছে।

Shri Atul Chandra Goswami : ইয়াৰ তদন্ত হব লাগে।

(Noise)

Shri Chatrasing Teron (Minister, Health) : Sir, this matter has been just brought to my notice. I shall cause through enquiry into this.

Re : A matter given notice by Shri Soneswar Bora M.L.A

Mr. Speaker : বৰা ডাঙৰীয়া, আপোনাৰ কাগজৰ সম্পৰ্কে মই মন্ত্ৰী মহোদয়ক কৈছিলোঁ। তেখেতে এই বিষয়ে এটা statement দিম বুলি কলে।

Shri Soneswar Bora : কালিয়েই দিয়া কথা আছিল কিন্তু আজিলৈকে নিদিলে।

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Minister Revenue) : কালিলৈ দিম ঃ

Re : Eviction at Tarabari V. G. R,

Shri Lakshyadhar Choudhury : অধ্যক্ষ মহোদয়, মই আপোনাৰ যোগেদি মাননীয় ৰাজহ মন্ত্ৰীৰ দৃষ্টি আৰ্কৰ্ষণ কৰিব বিচাৰিছোঁ যে দৰং জিলাৰ মঙ্গলদৈ মহকুমাৰ অন্তৰ্গত "বৰছিলা ঝাৰ" মৌজাৰ তাৰাবাৰী গো-পচাৰৰ অংশ বিশেষ দখল কৰি খেতি-বাতি কৰি বহুত দিন ধৰি কিছুমান অনুসূচীত আৰু জনজাতি লোকে বসবাস কৰিছিল আৰু তেখেত সকলে ১৯৬৬ চনতে ৰাজহ মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াক টানি অনুৰোধ কৰাত ১০০০ বিঘা মাটি পট্টন দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিবলৈ সেই জিলাৰ উপায়ুক্তলৈ লিখিলে আৰু উপায়ুক্তই তেওঁলোকক ঘি নিৰ্দ্দেশ দিলে যে settlement ৰ সময়ত তেওঁলোকে পট্টাৰ কাৰণে দৰখাস্ত দিব, সেই মতে তেওঁলোকে মাটি মুকলি কৰি বসতি কৰে আৰু settlement ৰ সময়ত তেওঁলোকৰ মাটিৰ পট্টন দিয়া হব বুলি আশ্বাস দিলে। কিন্তু যোৱা মাৰ্চ্চ মাহত S. D. C. আৰু এজন Magistrate গৈ সেই মানুহখিনিক নজনোৱাকৈ ঘৰবাৰী ভাঙি উচ্ছেদ কৰে

আৰু বহুতো লোকক বৌতা উপ-থানাৰ পুলিছে আটক কৰে আৰু তেওঁ-লোকৰ পৰা প্ৰায় ৫,৭০০ টকা মূল্যৰ নানা সম্পত্তি লৈ আহে আৰু তেওঁলোকৰ কেইজনমানৰ পৰা প্ৰায় ৭৩৫ টকা থানাৰ সন্মুখতে কাঢ়ি লয়। এইদৰে অবৈধ ভাৱে কেইজনমানক আটক কৰিও আকৌ অমানবীয় জুলুম আৰু অত্যাচাৰ কৰিছে। এই কথাত তেওঁলোকে যোৱা মাৰ্চ্চ মাহত উপায়ুক্তৰ সন্মুখত Hunger Strike কৰে আৰু তাত ১২০ জনক গ্ৰেপ্তাৰ কৰি তেজপুৰ জেইলত ৰাখে। তাৰ ভিতৰত দুজনৰ বৰ সঙ্কটপন্ন অৱস্থা। তেওঁলোকক বৰ্ত্তমান নাকেৰেহে খোৱা লোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰি ৰাখিছে। গতিকে এই বিষয়ে মই ৰাজহ মন্ত্ৰীৰ দৃষ্টি আকৰ্ষন কৰিলো। আৰু এটা কথা যে আমাৰ কামৰূপ জিলাৰ ৰানী পঞ্চায়ত এলেকাত খেপচন পাহাম পঞ্চায়তৰ দলৈ পাহাম গাৱত খাছীলোক বাস কৰে। আৰু তাৰ ওচৰতে কিছুমান মিকিৰ লোকে নিবাস কৰি আছিল। কিন্তু এই খাছী লোকেই গড়বন্ধা ৰিজাৰ্ভ অঞ্চলত এজন contractor ক এক ঘণ্টাৰ ভিতৰতে ঠাই এৰি যাবলৈ হুকুম কৰে। তাৰোপৰি তাত বাস কৰি থকা মিকিৰ সকলৰ পৰা প্ৰত্যেক গৰুৰ ৫ টকা, প্ৰত্যেক মহৰ ১০ টকা আৰু প্ৰত্যেক ঘৰৰ ৫ টকা হিচাবে খাজনা আদায় কৰিছে আৰু তাৰ "ছাপা ৰছিদ" দিছে। এইদৰে তাত সন্ত্ৰাসৰ সৃষ্টি কৰিছে। তাৰ পাছত contractor ৰ হাতী যিমান আছিল সকলোখিনি লৈ যাবলৈ ধৰে। এইদৰে তাত থকা মিকিৰ মানুহৰ নিৰাপত্তা নোহোৱা হৈছে। তেওঁলোকৰ মাজত নিৰাশ্ৰয়ৰ সৃষ্টি হৈছে। তাত এনেধৰনৰ অশান্তি অৱস্থা সৃষ্টি হৈছে।

তাৰ পাছত তাত যি হাত বজাৰ হয়, তাত খাছীয়া বিলাকে মিকিৰ বিলাকক কয় "তোমালোক অসমীয়াৰ লগতহে লগ হৈছা, এতিয়া অসমলৈ যোৱাগৈ আমাৰ ৰাজ্যত থাকিব নেলাগে"।

এইদৰে নানা ধৰনৰ উৎপাত কৰি আছে। গতিকে এই মানুহবিলাকৰ ৰক্ষণা বেক্ষণৰ কাৰণে Arm gard post দি সকলো ব্যৱস্থা কৰিবলৈ মই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষন কৰিলো।

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Minister Revenue, Forest etc.) : ছাৰ, মঙলদৈৰ যিটো ঘটনাৰ কথা উল্লেখ কৰিছে সেই সম্পৰ্কে আমাৰ

কোনো বাতৰি নাই। তথাপি তেখেতে উল্লেখ কৰিছে যেতিয়া মই অনুসন্ধনা কৰিম আৰু অনুসন্ধান কৰি তাৰ প্ৰতিকাৰৰ কাৰণে সকলো ব্যৱস্থা কৰিম।

দ্বিতীয়তে ঘৰ বন্ধাত যিটো ঘটনা হৈছে আৰু তেখেতে যিমানখিনি উল্লেখ কৰিছে সেই সকলোখিনিৰে সম্পূৰ্ণ খবৰ পোৱা নাই। তাত যদি তেনেধৰনে ঘটিছে তেন্তে মই কব নোৱাৰো। কিন্তু মই খবৰ পাইছোঁ যে তাত অলপ গণ্ডগোল হৈছিল সেইটো সচাঁ আৰু পুলিচ আহি তাৰ প্ৰতিকাৰৰ ব্যৱস্থা কৰিলে। অধ্যক্ষ মহোদয় মই এতিয়া সেই লোক সকলৰ নিৰাপত্তা আৰু প্ৰতিকাৰৰ কাৰণে Arm gard post ৰ ব্যৱস্থা আমাৰ চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা কৰা হব আৰু ভবিষ্যতে যাতে তেনে ঘটনা ঘটিব নোৱাৰে তাৰ কাৰণে সকলো ব্যৱস্থা চৰকাৰে কৰা হব।

Re : The Gauhati Corporation Bill, 1969

Shri Govinda Kalita : অধ্যক্ষ মহোদয়, মোৰ প্ৰশ্নটো হৈছে যে ১৯৬৯ চনৰ ১০ জুন তাৰিখে গুৱাহাটী corporation Bill খন উত্থাপন কৰিছিলো আৰু এই Bill টো উত্থাপন কৰোতে সেই সম্পৰ্কে মই যোৱা বিধান সভাত এটা point of order উত্থাপন কৰিছিলো। সেই point of order ৰ Ruling আপুনি আজিলৈকে দিয়া নাই। সেই কাৰণে মই পুনৰ দাবী জনাওঁ যে আজিয়েই তাৰ Ruling দিব লাগে।

Mr. Speaker : The House is aware that the Advocate General's opinion has been sought in the matter and he was asked to address the House on 9th April. He has written to me that he was summoned by the Supreme Court to a attend an appeal on behalf of the Govt. of Assam in connection with a taxation appeal. Therefore, he had intimated to me that he had to leave for Delhi, and after he comes back he will address the House and I have accordingly asked him to address the House after the Recess.

Now, the calling attention. Mr. Soneswar Bora.

Calling Attention to a matter of Urgent Public Importance
Naxalite Activities in the State.

Shri Soneswar Bora : অধ্যক্ষ মহোদয়, অসম বিধান সভাৰ কাৰ্য্য পৰিচালনা বিধিৰ ৫ক ধাৰা অনুযায়ী অসমৰ মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰীৰ দৃষ্টি আকৰ্ষনাৰ্থে নিম্নলিখিত বিষয়টো উত্থাপন কৰিলো। বিষয়টো যোৱা ৬ মাৰ্চ্চ তাৰিখে প্ৰকাশিত "অসমবানী" কাকতৰ প্ৰথম পৃষ্ঠাত পৰিবেশন কৰা বাতৰি।

প্ৰকাশিত বিষয়টো এই—

"অসমত নক্সালপন্থী দলৰ ঘাটি"
"নগাৰ হাতেদি অসমলৈ চীনৰ অস্ত্ৰ যোগান"।
"পশ্চিমবঙ্গৰ লগত যোগাযোগ"।

এই বাতৰিয়ে অসমৰ জনসাধাৰনৰ মাজত এটা সন্ত্ৰাসআৰু চাঞ্চল্যকৰ সৃষ্টি কৰিছে। জনসাধাৰনৰ অত্যন্ত জৰুৰী আৰু আৱশ্যকীয় এই বিষয়টোৰ যথাযথ উত্তৰ পাবৰ কাৰণে মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰীৰ দৃষ্টি আকৰ্ষন কৰিলো।

Shri Kandarpa Narayan Banikya : Sir, on a point of order. Before the Minister-in-charge gives his reply, I beg to ask what is called "Naxalite" ?

*Shri Mahendra Mohan Choudhury (Minister Revenue, Forest etc) : অধ্যক্ষ মহোদয়, এই বাতৰিতো ৬।৩।৭০ তাৰিখৰ অসমবানীত আৰু ৪।৩।৭০ তাংৰ Assam Tribune ত উলাইছিল। এই বাতৰি দুয়োটা সত্য। ১৯৬৭ চনৰ পৰা পশ্চিম বঙ্গত নক্সাল পন্থীৰ আৰম্ভ হয় আৰু তেতিয়াৰ পৰাই তেনেকুৱা কাৰ্য্যকলাপ আৰম্ভ হৈছে। তাৰ প্ৰতিক্ৰিয়া অসমত তেনেকৈ হয়, সেই বিষয়ে চৰকাৰে দৃষ্টি ৰাখিছে। ১৯৬৭ চনৰ পহিলা জুলাইৰ দিনা গুৱাহাটীত মাক্সিষ্ট কমিউনিষ্ট সকলৰ বাৰ্ষিক অধিৰেষন বহিছিল। সেইদিনা কিছুমান পোষ্টাৰ বাহিৰ হয় আৰু সেই পোষ্টাৰ বিলাক তিতাবৰত আৰু অসম নগালেণ্ড সীমান্তত ১৯৬৭ চনত প্ৰথম চতুৰ্থাংশত যি ঘটনা ঘটিছিল তাৰ নেতৃত্ব কৰিছিল চাহ হুছেইন চাহ বুলি প্ৰকাশ পাইছে। আৰু তাত কোৱা হয় যে চাহ হুছেইন

*Speech not corrected

চাহ ১৯৬৪ চনৰ পৰা গোপনীয় ভাৱে China বন্ধু সকলৰ লগত বিশেষকৈ যি সকল লোক নগা হোষ্টাইল লগত যোগাযোগ কৰিছিল। তেওঁলোকৰ লগত লগ লাগি বিদ্ৰোহ আচৰণ কৰি ফুৰিছিল। ১৯৬৭ চনৰ জানুৱাৰী ফেব্ৰুৱাৰী মাহত প্ৰায় ২০ জন ডেকা সংগঠন কৰে। সেই সংগঠন কাৰী সকল নাগালেণ্ড Hostile আশ্ৰয় গ্ৰহণ কৰি তেওঁলোকে প্ৰশিক্ষণ আৰম্ভ কৰে। তেনেকৈ প্ৰশিক্ষণ শেষ হোৱাৰ পিচত ডেকা সকলৰ কিছুমান ফৰকাটিং আমগুৰি আদি ঠাইত পশ্চাদঘাটী কাম কৰিবলৈ নিযুক্ত কৰে আৰু শান্তিপ্ৰিয় আৰু চৰকাৰী বিষয়া সকলৰ ওপৰত অমানবীয় কাম কৰিবলৈ নিৰ্দ্দেশ দিয়ে। সেই বিলাকৰ কিছুমানক গ্ৰেপ্তাৰ কৰা হয়। চাহ হুছেইন বহুদিন পলাতক অৱস্থাত আছিল। যোৱা ৩ তাৰিখে গুৱাহাটীত গ্ৰেপ্তাৰ কৰা হৈছে। মই জনামতে কিছুমান উচ্চ পৰ্য্যায়ৰ নক্সালিষ্ট নেতা উত্তৰ বঙ্গৰ পৰা আহি অসমত সোমাইছেহি। তলে তলে তেওঁ-লোকে নক্সাল পন্থীৰ কাম কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছে। তেওঁলোকে বিশেষকৈ গোৱাল-পাৰা আৰু কামৰূপ জিলাৰ উত্তৰ অঞ্চলত ভিতৰুৱা ঠাইত এই কাম আৰম্ভ কৰিছে। ভোটান আৰু নেফা সীমান্ত আৰু কাছাৰৰ কোনো কোনো অঞ্চলত তেনে ধৰণৰ কাম আৰম্ভ কৰিছে। তেওঁলোক আহি ব্যৱসায় কৰিছে, খেতি কৰিছে ৰেলৱেত সোমাইছে L I C ত সোমাইছে আৰু আন আন ৰাজহুৱা আৰু ব্যক্তিগত ব্যৱসায় সমূহত সোমাইছে। তেওঁলোক বেলেগ বেলেগ ভাষাত লিখা পুষ্টাৰ বিলি কৰিছে।

তাৰপাচত এই ঘটনা অনুশৰণ কৰি বিষয়া সকলে গুৱালপাৰা জিলাৰ তৰাগাৱঁত এজন মানুহৰ ঘৰত এটা একনলী বন্দুক জোৰ কৰি লৈ যায়। পাচত এই বন্দুকটোৰ কুণ্ডাটো পোৱা হৈছে। আৰু কিছুমান লোকক এই সম্পৰ্কত গেপ্তাৰ কৰা হৈছে। ১৯৬৯ চনৰ ২৭ নবেম্বৰত ৰাতি ১৫।২০ জন লোকে তেওঁলোকৰ এজন কিমাট বুলি অভিহিত যাত্ৰাৰাম ৰায়ৰ ঘৰ অভয়াপুৰ পুলিচ থানাত তেওঁৰ ঘৰ কিছুমান লোকে ঘেৰাও কৰি সোণৰ হাৰ আৰু নগদ দুই হেজাৰ টকা লুট কৰি লৈ যায় আৰু ঘৰবাৰী ভাঙি খান্তাং কৰে। এই সম্পৰ্কত ৯ জন লোকক গ্ৰেপ্তাৰ কৰা হৈছে আৰু মোৰ অনুসন্ধান চলাই থকা হৈছে। তাৰ পিচত ১১ ফেব্ৰুৱাৰীত গধূলি সময়ত ভোৰেনেশ্বৰ চৌধুৰীক কুজিয়াৰ, বঙাই গাৱৰ পৰা ৮ মাইল দূৰত হত্যা কৰিছে। তেওঁ গাৱৰ পৰা ধান সংগ্ৰহ কৰি আহিছিল। তাত কিছুমান পোষ্টাৰ পোৱা যায় আৰু তাত লিখা আছে "মাটি

সংগ্ৰামৰ দ্বিতীয় বলি" । এখন ধনু, তিনিপাত শৰ কিছুমান মাক্সিষ্ট সাহিত্য পোৱা গৈছে । এই সম্পৰ্কত ১১ জনক গ্ৰেপ্তাৰ কৰা হৈছে আৰু তদন্ত চলি আছে । কিছুমান বেঙ্গলত চপা কৰা, পিকঙৰ পৰা প্ৰকাশ হোৱা পোষ্টাৰ অসমৰ বিভিন্ন ঠাইত বিলি কৰিছে ।

কিছুমান পোষ্টাৰ গুৱাহাটীত ধৰা পেলোৱা হৈছে । কিছুমান কিতাপ কলিকতাৰ পৰা প্ৰকাশ হৈছে । যিবিলাক কিতাপ নক্সাল পন্থী Type ৰ । তাত লিখা আছে যে খেতিয়ক সকলক উৎসাহ দি মুক্ত কৰিব লাগে । এইবিলাক প্ৰচাৰ কৰা হৈছে । বঙাইগাওঁ, মালিগাওঁ, গুৱাহাটী, লামডিং, চিলং, চিলচৰ আদি ঠাইত কিছুমান শ্লগানৰ পোষ্টাৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে । কিছুমান Slogan ৰ poster চাৰিওফালে বিলি কৰা হৈছে সেইবিলাক হৈছে China's Chairman Mao-Tse-Tung is our Chairman........Chinese path is our path.

এইবিলাক গুৱাহাটী, শিলচৰ, শ্বিলঙৰ কোনো কোনো অংশ আনকি আমাৰ A.G. অফিচৰ compound ত যি দেৱাল আছে সেইবিলাকতো মৰা হৈছে । এই সংক্ৰান্তত প্ৰায় ৬ জন লোকক গ্ৰেপ্তাৰ কৰা হৈছে আৰু এওঁলোকৰ ভিতৰত চৰকাৰী চাকৰীয়ালো আছে ।

যেতিয়া মেঘালয় পৰিবৰ্জন কৰাৰ বাবে বিধান সভাত আন্দোলন হৈছিল সেইসময়ত নক্সাল পন্থী আৰু মাউ পন্থী আদি বিভিন্ন ধৰণৰ লোকৰ মাজত আৰু শ্বিলঙৰ আশে-পাষে প্ৰচাৰ কৰিছে । এইটো শিলচৰৰ কথা ।

On 2nd March, '70 nine packets of explosives with 2 ignition sets and some explosives containing fuse wires were recovered from the Railway track at Silchar Railway Station. On the next day, nine plasting bombs, 2 cases of switch-quality fuse etc., were recovered from the house of one Ralzika Lushai, Postmaster of Telkata village, under Katlichera Police Station. These recoveries may not be directly connected with the Naxalities but probable existence of a clandestine link with extremists cannot be ruled out.

*Shri Giasuddin Ahmed : চাৰ, চৰকাৰে এনেকুৱা এটা কথা জানে নে কি যে ভুটানৰ ভিতৰত নক্সাল পন্থীৰ দলে বিৰাট ঘাটি কৰি আছে তেওঁলোকে সশস্ত্রে বিপ্লৱ কৰি, ঘাটি কৰি ৰজাকো আঁতৰাই ঘাটি কৰিব আৰু চৰকাৰ গঠন কৰিব আৰু চীনৰ লগত এটা যোগাযোগ সৃষ্টি কৰিব ফলত আমাৰ ভাৰতৰ বাবে এটা ডাঙৰ আশঙ্কাৰ কথা হৈ পৰিছে। এই বিষয়ে চৰকাৰে কিবা খবৰ ৰাখিছেনে ?

*Shri Mahendra Mohan Choudhury : চাৰ, ভুটান ৰাজ্যৰ ভিতৰত কি ঘটনা ঘটি আছে সেইটো আমাৰ খবৰ নাই। সীমান্তত যি ঘটনা ঘটি আছে তাৰ বিষয়ে মই কৈছোয়েই। কিন্তু ভুটানৰ অন্তৰ্গত কি ঘটিছে সেইটো মই নাজানো।

*Shri Kandarpa Narayan Banika : চাৰ, মন্ত্রীমহোদয়ে কোৱামতে যিবিলাক মানুহ এৰেষ্ট কৰা হৈছে সেইবিলাক স্থানীয় মানুহ নে বাহিৰৰ পৰা অহা মানুহ জানিব পাৰোনে ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : সেইবিলাকৰ মাজত বাহিৰৰ মানুহ আৰু স্থানীয় মানুহো আছে।

Special Motions (Under Rule 130 A)

(1) Consideration of the Unemployment situation in the State and the memorandum submited by the Assam Students Federation and the Assam Youth Federation to the State Government on 30th March 1970.

(2) Consideration of the acute Unemployment problem vis-a-vis industrial development in the State for which students demonstrate before Assembly on 30th March 1970.

Mr. Speaker : Now, item No. 3. There are two Special Motions, the subject matters of which are of identical nature. Both the motions can be taken up together by the

*Speech not corrected

House. I have already fixed to-day for discussion of the motions. I want to know what time the House propose to take to discuss the motions.

Shri Debeswar Sarmah : Sir, we are expecting the Employment Review Committee's report very soon. Mr. Bora is one of the Members of the Committee and I think if this motion is taken up after the report of the Committee is submitted then we can have a positive debate on it. Othewise we shall be saying all that we have been saying all the time. Therefore, I submit that if the debate takes place after submission of the report it will be better.

Mr. Speaker : This matter has been incorporated in the Memorandum submitted by the Assam Students Federation and the Assam Youth Federation to the State Government.

Shri Phani Bora : Sir, the Employment Review Committee has been constituted by you only for certain specific purpose and there is a limitation. But the motion before us now is rather wider in scope.

Shri Debeswar Sarma : Sir, we are keen to know what is employment position in all the big public sector undertakings in the State. Therefore, can we have an idea as to when we can expect the report of the Committee ?

Shrimati Pushpalata Das : During the Budget Session we will submit our report.

Shr Debeswar Sarmah : The Budget session is upto 19th June. We must have the report now. This matter has been dragging on like that. I am extremely sorry that

some of the hon. Members do not try to understand others. I am trying to say that the Committee would be giving its findings as to how many employees in a particular industry are local people and how many from outside and that will give a sense of reality to the debate. Therefore, why cannot we have the report before the recess or on the reopening day ? I think the hon. Speaker can arrange printing of the report overnight because it is not such a big report.

Mr. Speaker ; As soon as we get the report we will print it. Now it is for the Committee and its Chairman to decide when they will submit the report.

Shrimati Pushpalata Das : After the recess probably we will be able to submit the report. We examined the witnesses and we have asked for further information. We have also written to the other States and we have since received the reply from Bihar, and we are waiting for reply from other States.

Shri Debeswar Sarmah : But what is the difficulty in giving an interim reply ?

Mr. Speaker : Shri Bora.

Shri Debeswar Sarmah : Mr. Speaker, Sir, I raise on a point of order and my point of other is this that this House appointed a Committee to find facts in respect of employment in the public sector industries and also might be in the Government offices. Now, the members of this House are entitled to know when the Committee is going to submit an interim report. Now, it is for the hon. Speaker to ascertain it from

the Chairman of the Committee and inform the members of this House.

Mr. Chairman : I will ask the Chairman when she will be able to submit the report.

Shrimati Pushpalata Das : Typed copy of the report can be given soon. About Namrup our Department have asked for some more particulars and we are collecting some more figures and that is why we are waiting.

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, you have constituted a Committee and there is a complaint from all sides about the employment position in the private and public sector undertakings in the State. Therefore, the House should have an opportunity to discuss about it. I would request the hon. Chairman of the Committee to submit the report as early as possible so that we can take up the matter during the Budget session. Apart from that, there is a pending motion and in the order paper it has been stated—"Further discussion on the following motion moved by Shri Dulal Chandra Barua on 12th August, 1969. "This House do now take into consideration the working of the Agriculture and Feterinary Department of the State of Assam." Therefore, according to rule this motion should be given priority.

Mr. Speaker : No. Rule 130(A) says "Whenever any report or any matter of urgent public importance and of recent occurrence is brought before the House, any member can move a motion for the discussion of that matter. Such a motion will get precedence over motions under Rule 131.

The Speaker shall fix the time and date for discussion of such a motion."

Shri Dulal Chandra Barua : According to the agenda my motion is pending and hence it should get priority over the motion under Rule 264 of the Rules of Procedure and Conduct of Busines.

Mr. Speaker : That will come after disposal of the two special motions.

Shri Dulal Chandra Barua : When there are two or three special motions before the House then the general motions will not come.

Shri Atul Chandra Goswami : Sir, Rule 264 is clear. It says "A motion resolution or an amendment which has been moved and is pending in the House, shall not lapse by reason only of the prorogation of the Assembly and shall have priority over all other motions, resolutions and amendments."

Mr. Speaker : These motions are under Rule 131.

Shri Gaurisankar Bhattacharyya : There has been some misunderstanding with regard to motions and special motions. So far as motions are concerned, they come under Rule 131- of these the one which is still pending will have priority over all other motions. These are under Rule 131 ; but Rule 130A is a special motion, and this will have special priority over anything else. This is next only to an Adjournment Motion. Therefore, the order paper is alright······

Mr. Speaker : As regards the time limit I want to give 2½

hours for the general discussion and half an hour for the Minister.

Shri Debeswar Sarmah : That will be too inadequate. It must be at least five hours. (After a pause) What is the decision.

Mr. Speaker : I am putting the question before the House.

Shri Debeswar Sarmah : Then I submit that we must have atleast five hours. Many Members would like to take part in this discussion because it is a common question, it is not of the opposition nor of the Government. Employment is the burning problem of the day, so we must have atleast five hours.

Shri Phani Bora : If the debate cannot be concluded today it may be taken up on the next day.

Sir, I move the motion under Rule 130A. "This assembly do now take into consideration the unemployment situation in the State and the Memorandum submitted by the Assam Students Federation and the Assam Youth Federation to the State Government on 30th March, 1970."

Shri Dulal Chandra Barua : I also beg to move my motion.

Mr. Speaker : Both the motions moved and they are taken up together.

Shri Phani Bora : Mr. Speaker, Sir, you remember that on 30th of the last month there was a demonstration of students and youths coming from different parts of the State in front of the Legislative Assembly, and the organisers of this demonstration also submitted separate memorandums to the

Minister as well as to you. This demonstration has served at least one very vital purpose. That purpose is to draw the attention of this Legislature, the Government to the burning problem of unemployment that is growing everyday. Sir, the State of Assam which is one of the most backward State having the lowest per-capita income and with lower national income compared to many other States in the country is facing the tremendous problem of growing unemployment in the rural as well as in the urban areas. Sir, according to our 4th Plan outline, the Govt. in the Planning Department has come out with statistics wich shows that at the end of the 3rd Plan the number of unemployed persons were 3.22 lakhs ; the position has further deteriorated during the period of the ad-hoc Plan, and the 4th Plan is now expected to start with a greater backlog. It again says that with a view to remove the backlog and for providing employment to additional entrants into the labour force during the 4th Plan the total job requirement would come to roughly 13 lakhs. This is the picture that has been given by the Govt's own records, Department. Sir, it is a really alarming thing that 13 lakh people in the State of Assam are coming forward during the course of the 4th Plan for different jobs. This is really something very important. During the last 23 years of our independence our Government was able to give employment to a very small percentage of the people. From this performance we can very well come to the conclusion that it is simply impossible, anything but impossible, to provide jobs for 13 lakhs

of job seekers that are expected during the 4th Plan period. Sir, there are several reasons for this state of affair. The basic reason is, according to us, the capitalist path of development that has been resorted to by the Congress Government during the last 23 years. We find that during this period industrial growth in our State is the slowest ; in respect of land reforms and creation of new economic situations in the rural areas is also the slowest. There might have been a number of legislations with regard to land reforms, but in actual effect land reforms have not at all taken place. In the villages also the number of unemployed youths is growing everyday. That is the bsic reason. The failure to develop the State industrially based on the raw materials available in the State is the first reason and the second reason is failure to bring about a rapid and swift land reform and thereby create a new situation in the rural areas. These are the two basic failures and as a result of which we find that the prospect of 13 lakhs of unemployed people is looming large before us during the next five years. There is no promise that these 13 lakhs out of whom atleast 50 per cent of them can be employed by the Plans that are adopted by the Govt. of Assam. There is another reason also which is adding fuel to the fire, i.e. whatever minimum development that has taken place in the State of Assam the local children of the soil are not getting proper treatement, they are denied of proper opportunities. I make the Government of Assam responsible at the first instance, at the last instance because I want to give only one example, the example ef Mr. Birla's Woodcrafts. The

Govt. of Assam was very liberal to give Mr. Birla the permit, the licence. The Govt. of Assam who is very stiff so far as our poor peasants are concerned they became very very liberal towards Mr. Birla in giving our forest resources for exploitation to the fullest. I am not going into the details. But our forest resources are given liberally to the Birlas for utmost exploitation for making profit like anything. The Govt. of Assam also has given them the land and all other facilities required for the purpose of establishing one industry. But was there any condition laid down on the other hand? We will give you land, we will give you forest resources, we will give you the licence but one thing you must do, i.e., you must give employment to our local boys who are available. That was not done. I don't think I am very harsh. But sometime I shall have to be too harsh because I want to be harsh not for me, not for any individual but in the interest of my country and my fellow countrymen. It is because the Govt. of Assam is at the service of not the people of Assam but at the service of Birlas. They take money from Birla during election campaing and that is why they cannot lay a condition on Mr. Birla and other small Birlas. The Govt. have not laid any condition that they will have to provide our boys with suitable employment. That is the reason for which unemployment situation has grown tremendously in the State. I know Assam is a peculiar State, I understand the peculiarity of it. I understand the difficulties of it. This is one of the States which is most backward industrially, econo-

mically and in respect of education also it is backward and it was backward. Taking advantage of backwardness of the State unemployed people from all over the country have rushed into the State. This has also created some new problems—I understand it. This onrush of people from outside took place when Assam was really backward educationally and when technically qualified boys were not available in the State at that time. But, now when our Engineering Colleges were established after a great deal of efforts and our boys were trained up in those technical institutions I do not find any justification of brining people from outside. It is possible because the capitalists were not given any condition to employ the local people. They definitely like to have people from outside because people from outside will be most subservient and survile to the bosses than the boys of the State. That is why they want it. Our concern is to provide employment for our boys in industries which are going to be established in Assam either in private or public sector. With regard to public sector industries we find that same type of tricks and same type of methods are applied as far as possible to deny the employment to those belonging to the State of Assam. May be that our boys are not very much conversant with the method of oiling, may be that our boys are not very much conversant with the art of speaking English fluently with their bosses and may be that our boys do not know Hindi in order to impress upon their bosses who are there. But if the young people of the State of Assam are not

provided with the facilities of employment within the State of Assam then how our boys can go and compete with the rest of India where the people are already advanced greatly. Therefore, this lack of employment opportunity within the frame work of the limitation is there. This is also another reason for which the unemployment situation has grown so far.

Mr. Chairman, Sir, if this state of thing continues for long, if the Govt. wants to go on sleeping over this matter which they have been doing for the last 20 years, I am afraid, there is going to be a big revolution in the country. Just now, our Minister in-charge of Revenue who is acting as Chief Minister if I am not wrong (Shri Mahendra Mohan Choudhury- you are wrong) then I say the Deputy Leader of the House made a statement just now with regard to the Naxalite activities in the State. Well, I say you are responsible for creating the Naxalite activities, you the Govt. is responsible for bringing about a frustration in the minds of the young generation who do not see any light in their future. They only see darkness looming large before them and as a result of which the young generation is bound to be frustrated, and they may fall pray to all kind of advantureism and they may be misled. Sir, I know some of the Naxalite boys who are brilliant boys of the University, brilliant boys in the Medical Colleges, brilliant boys in the Engineering Colleges passing out of the examinations becoming an Engineer, becoming a MBBS Doctor, becoming a Professor first class first in Mathematics,

first in Chemistry-they go to the forest and do all these kinds of activities which are said to be Naxalities activities. They go to forests, practise all these things. I know that these boys are very good and they have got selff-sacrifiicing spirit These brilliant boys are living in the forests and preparing themselves for fighting and they are ready to sacrifice their valuable lives. I have seen them in Kerala. I have seen them in Andhra Pradesh and I have seen them in West Bengal. Who is responsible for this ? These boys and girls, the assets of our Nation should do all these kinds of misguided activities. Who is responsible for this ? You are responsible. The Govt. is responsible for it. Why you could not make an atmosphere where these young boys and girls could contribute something for the prosperity of the Nation as a whole ? I am sure they can contribute many things, they can contribute their intelligence for the national prospects. Therefore, I say these boys who came on behalf of the students just the other day in front of the Assembly to remind us that if you fail to do your duty properly then there will be bloody revolution in the country. Now, may I ask what is the prospect before them ? The answer will be that the prospect is in the All India level 60 million unemployed and 300 million partially unemployed in the country. That is the prospect before them. I do not understand how one can sleep over it. I cannot understand at all. If 60 million young people become unemployed and 300 million become partially unemployed in the country then what will happen. It is not

a matter of joke. It has been estimated by the Govt. itself. Sir, if these things go like this I say there is a gloomy picture ahead, Sir, therefore, when the students demand generally they demand certain immediate relief. They are not talking of the fundamental solution of the the problem. We must take note of those demands and do something immediately. What they have demanded ? For example they have demanded nationalisation of the State on the basis of the material resources that is available in the State. They have demanded Nationalisation of the existing tea industry. They have demanded nationalisation of the Oil industry. They have also demanded nationalisation of the foreign capital in the State. I know that the Govt. will come out and say that these are not coming within our rights and privileges. Assam Govt. can't do it. I want to tell them that the Kerala Govt. is functioning within the same constitution and the Kerala Govt. has taken steps so that the Govt. of India come forward and nationalise the tea industry and other foreign industries. They want to force the Govt. of India to come. Why you cannot follow that ? Why you cannot do that ?

Shri Jagannath Singha : Sir, a point of clarification. Whethere the tea industry has been nationalised by the Govt. ?

(A Voice—No, no)

Shri Phani Bora : Read the newspaper and then you will know it. Sir, these demands I want to know from our Govt. why again and again we are to demand all these things.

Our technical institutions should provide all these facilities for our young people. They should be well trained so that they can make themselves fit for such occupations and if this is done they will be capable of working in our industries and other establishments. When we have got capable boys in our State then why they could not be trained is a very important question before us. This Govt. is sleeping over the matter. They are sleeping over the matter with mustard oil in their nose. (Laughter) Sir, during the fifties then the Oil Refinery came for the State of Assam who brought it ? It was the people of Assam who had to fight for it and ultimately they got. It may be small one. They would have got a bigger one had not the Govt. surrendered at the very first stage. We would have got a good one had not the Govt. betray us in 1956. We would have got a big one even at that time. Anyway the refinery was agreed to for the State of Assam and it came into commission after a lapse of 3,4 or 5 years. During the period from 3 to 5 years no training scheme was undertaken and in fact when the refinery came into operation our boys rushed for employment but could not be given any chance as the seope available there were of technical nature. Our boys could not get any employment, because of the fact that they are not trained. Also our Govt. could not make any facilities for training our youths. We cannot stop our factory or any industry and therefore we are to go for bringing people from other places. Certainly we are to bring from outside. But my question is why we cannot take

steps for training our boys for making them fit for emploment in such establishments. For running a particular factory we are bound to take people from other places. We cannot stop the functioning of the industry and therefore we will have to bring people from outside there is no doubt about it. But why we cannot anticipate those things earlier? Why we cannot train our young people for employment in various industries. Even to-day we are talking of Petro-Chemical Complex, we are talking of Fertilizer factory, we are talking of Jute Mill, we are talking of Paper pulp and we are also talking of cement factory. May I ask a question how many boys are being trained for those industries? What is the plan before us? What action the Govt. has taken? Nothing. Nothing is done. With the experience of last so many years if nothing is done what can we do. What is the use of shouting? What we have got to asay if they resort to arms and kill people like birds? So Sir, these are very important demands so far as immediate problems are concerned. They have demanded reservation of 75% of the jobs for local job seekers. They have demanded abolition of the Police Variflcation in the cases of unemployed. Police varification is being used for discrimination so that the jobs may be offered to those who are the favourite few and to avoid who are not favoured by anybody. Therefore, Sir, in all categories of jobs atleast 75% should be reserved for the local people. When I say local people, I mean the people who are the permanant residents of the State and who have indentified themselves with the hopes and aspirations

of this State. Whether he speakes Hindustani like my friend over there (Shri Jagannath Singha : thank you), whether one speaks Urdu as my friend over there, whether one speaks Bengali or a tribal language or other languages, if one identifies himself with the children of the soil who are interested in the development of the State, who are interested in bringing about prosperity of our local people, that is what the young boys who came over here on the 30th last demanded. They have demanded that security of jobs to employees and withdrawal of automation scheme introduced and contemplated in different trade and industries. One of the causes of unemployment is introduction of computors. In the condition of India, for making maximum profit i.e. super profit, automation is alright. But what is the social objective of our plans, what is the objective of our industrialisation programme ? If the social objective is to amass money, to make more profit, I differ with them. Our social objective is, as laid down in the Constitution, that every one, every able bodied man has the right to work. Computor is just the opposite to the requirement of the Society and the State as a whole. Even in the State of Assam computor is sought to be introduced in railway, in refinery, in L,I.C. etc. It is a job killing devise. It may help the capitalists to make money—it will not help the society where we are facing the problem of unemployment. This must be stopped. I will ask the Government of Assam to ask the railway, the L.I,C. not to bring this to Assam, They must take them away. It is the demand of the boys

of the State. You have to say so to take the boys into confidence.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi : Is there any programme ?

Shri Phani Bora : Yes, it is there in the Railway headquarters at Maligaon. It has been installed there. It is one of the reasons of unemployment. It is the demand that it must be removed, it must be withdrawn. Sir, there is another demand. So long as you are not able to employ a man, whether he is an engineer, whether he is an overseer, whether he is graduate, or whether he is a post-graduate, he must be given some relief, he must be provided with some sort of relief so that he can get atleast two meals a day. That you will have to do. If you do not do it, you will increase the number of decoits and you will be responsible for it because these elements are growing everyday. Sir, together with it if speedy land reform is not carried out you cannot solve this problem. Hundreds of boys from the villages half educated, undermatric are coming for jobs. But if you will carry out the land reform and distribute land and introduce new and improved method of cultivation, then Matriculate boys will not rush for jobs. They will go for cultivation. Otherwise, it will be impossible to face the problem not to speak of solving it. Therefore it is another issue which has got to be considered. Our Government is very much fond of taking advice from Bourgeoise economists. Naturally they will take it (What) ! the Bourgeoise economists say ? They say that the enormous growth of population is the cause for unemployment.

Therefore stop all plans except Family planning (!) Then the problem of India, the problem of unemployment will be solved. I say it is all nonsense, bogus and wrong theory. Here I want to give one example. The density of population in India is 250 if I am not wrong whereas the density of population in Belgium, if I am correct, it is 800. (Shri M.M, Chaudhury, Ministhr, Revenue : It is an industrial couutry) Yes, We have got resources but over population is not the cause of unemployment. Over population in relation to the means of production is the cause for unemployment. In Belgium the means of production is growing and at the same time the population is growing. Therefore, there is no unemployment in the country. The country is prospering whereas in other countries, say in Africa you will find resource but means of production is not improving in relation to the density of population.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi : My friend is forgetting that the European countries have the benefit of colonial advantage for two centuries.

Shri Phani Bora : Yes, I am coming to that also. Mr. Chairman, Sir, I know under what condition capitailsm was growing in European countries. That condition is not existing in India. Therefore, any attempt on the part of the congress leadership to build up capitalism and to bring prosperity will fail and it is failing every day. I know when capitalism was growing at a time in the European countries like Belgium, Britain, Germany, Spain, they invaded captured parts of the world and divided the resource of whole world,

divided the world market so that they can bring prosperity to their own countries. They exploited the colonial people, sucked their blood and distributed the part of the wealth to their Home people. Workers in England, France and other countries, they say had a high standard. Ideology of capitalists of India will say that see the workers in Britain and other countries the workers are well fed and are having high standard of living. So in India also they can prosper. What market the Capitalists of India are thinking of capturing? It is no where. Not even in Africa and Keneya. Keneya is driving out the Indian traders. Now do you get that opportunity of developing a country like India through capitalism. It is only through the process of ruthless exploitation of its own people. In India, therefore, the crisis that we are facing today is the crisis of capitalism both in regard to development and other things and the resultant affect is retrenchment, unemployment and that is why today inspite of plans one after another we are getting more unemployment, we are getting less national income, we are getting less per capita income and we are facing all the crisis. Therefore, what is the position ? I find, Sir, our planners and our rulers always talk of lack of resources. That is a good excuse. But where the resources have gone ? Where the national income has gone ? Not only capitalism is growing in India but monopoly also is growing in India and the Monopoly Commission (by Prasanta Mahalanavish) says that out of the total national income 46·6% is pocketed by only 75 families and out of these 75 families only 15 families enjoy

80% of the whole amount. This is the Monopoly Commission's report. And when monopoly grows you can understand how the industrial development becomes stagnant and if we allow the national income to go into the pockets of only 75 families and out of that also 80% of it to only 15 families like the Birlas and the Tatas then how can you expect the grouth of national income, how can you expect resorurces for the growth of our means of production in the country ? You cannot expect it, Today, the Government is saying that we are facing difficulties, we are not able to finalise our Fourth Plan and such things (now, of course, the Fourth Plan has been finalised). It is because of the monopolistic and capitalistic growth that today we are apprehending that there will be 60 million people unemployed during the course of next 8 years. The resources are there but the Government is not tapping these resources. Sir, there was a seminar in Bangalore, as far as I remember and the Congress organisation itself was organising that seminar. In that Seminar certain conclusions were arrived at. These conclusions say, that in India there are tremendous amount of resources which, if we tap we can definitely face this enormous problem of unemployment with boldness and courage. For example, from Bank deposits we can get 300 crores, nationalisation of foreign trade will bring us 400 crores annually, acquiring the gold deposits will give us 3000 crores, income tax dues if collected will give us 660 crores, if we stop exporting of our Indian money in the form of foreign exchange used for those who are sitting in London or America and other places will give us 40

crores annually, if we stop the PL-480 through our land reforms and if we make the land self sufficient we can make 200 crores annually, if we take up the dealing of food grains and stop the black marketeers and profiteers and also curb the monopolists and stop the extravagance by Ministers and officers which will amount to several thousand crores of rupees is given to the States which can be utilised without going for nationalisation. I am not saying that nationalisation will not bring more income to the States but nationalisation always is opposed by the Government, opposed by some section in the name of fear that we will have to pay so much of enormous compensation which we will not be able to pay and therefore we should not go for nationalisation. I say, what is the use of paying compensation ? Why you should pay compensation ? We may nationalise industries in the national interest. But even if we are not going for nationalisation, these are the resources which can be brought in the hands and then we can talk of employment potentials.

Mr. Chairman, Sir, I have got certain suggestions with regard to the State of Assam itself. First of all I want to make one things clear. When I say that this is an all India problem, Assam is included in that and when I say, that this capitalist system of development is producing this result. I say the boys of Assam, the young people of Assam, the young people all over India will have to stand shoulder to shoulder in order to eradicate the evils of Capitalism and establish socialism. That is the only basic solution. If anybody try to detract our youths in the name of regi-

onalism in the name of linguism from the fundamental truth I want to tell those people who only talk of solution of the problem on the basis of linguism. on the basis of regionalism, that is not the fundamental solution ; that can bring about only a little relief. For example, in the State of Assam if one lakh of non- Assamese (by non-Assamese I mean those who are not from Assam but from outside Assam) I cannot say that it is one lakh because I do not have the ready statistics, but if such a number of boys go from Assam (I have got three lakhs of boys in store) two laks boys still remain. Therefore, where is the solution ? From the report I am saying such a number of boys exist and that is why I say that the solution does not lie in fomenting regionalism in fomenting linguism. But it lies in changing the fundamental basis of the society. The basis of the society responsible for creating this trouble will have to be changed and if monopoly cannot be removed, if imperialism cannot be removed by our Assam boys, we will have to fight together with the entire people of India will have to rise in unison against the Birlas and the Tatas the monopolists. The whole of India will have to fight for establishing socialistic order in the country. That is the only way. That fundamental solution is the only solution. All of us whether we belong to this party or to that party, whether we sit in this side of the House or in that side of the House we have no right to mislead the people, we have no right to show wrong path although we have every right to bring them together, give them scientific solution

of the problem and rouse them for bringing about the scientific solution. The Government of Assam can definitely do something. Condition. on those industries which come over here should be laid down to the effect that say 75% of the jobs should be reserved for the Assam's boys. They should give that guarantee. If they accept that condition, let them come. If they dont let them not come we dont care.

Secondly, we want that atleast 50,000 Primary Schools should be created and also atleast 1 lakh Primary School teachers. We also want not less than 25,000 nurses if we really want to serve our patients in the hospitals who are now crying for want of nurses and because there is no employment for nurses. So we can create jobs for teachers, nurses there by help our villagers and save them from indulging in burglary, theft and other unsocial acts. We want to have a big police force so that thousands of your youngmen can be employed in it. So in this way if there really is a will there is a way to create potentialities for employment and employ at least 5 to 6 lakhs boys of the State of Assam. That will must be based on a scientific method in tapping the resources, industrialisation and along with that the agricultural reforms. Thank you.

Shri Promode Chandra Gogoi : মাননীয় চেয়াৰমেন মহোদয়, যোৱা ৩০ তাৰিখৰ দিনা অসমৰ ছাত্ৰ ফেডাৰেচন আৰু যুৱক ফেডাৰেচনৰ তৰফৰ পৰা যি স্মাৰক পত্ৰ চৰকাৰ আৰু সদনৰ সদস্য সকললৈ দি এই সমস্যা বিলাক আমাৰ প্ৰদেশৰ কাৰণে অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ আৰু মোৰ বিশ্বাস যে এই স্মাৰক পত্ৰৰ

যোগেদি আমাৰ প্ৰদেশত বৰ্ত্তমান যি অৱস্থাত নিবনুৱা সমস্যা আৰু অন্যান্য সমস্যা বিলাকে দেখা দিছে এইবিলাকৰ সম্প্ৰৰ্কে আমাৰ জনসাধাৰণে চৰকাৰ আৰু বিধান সভাৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰাৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ বিক্ষোভ নিতান্তই উল্লেখ যোগ্য কাৰণ নিবনুৱা সমস্যাই আজি সমগ্ৰ ভাৰতবৰ্ষৰ লগতে আমাৰ প্ৰদেশত কি ভাবে তিব্ৰতৰ হৈছে সেই কথা আমি জানো। আজি কিছুমান দিনৰ আগলৈকে আমাৰ প্ৰদেশত নিবনুৱাৰ সংখ্যা নাছিল বুলি কলেও বেছি কোৱা নহয়। ৫০ বছৰৰ আগতে ডাক্তৰৰ অভাব, ইঞ্জিনিয়াৰৰ অভাব আছিল। কিন্তু আজি আমাৰ প্ৰদেশত ডাক্তৰ, ইঞ্জিনিয়াৰৰ অভাব নাই ; আজি ডাক্তৰ ইঞ্জিনিয়াৰবোৰ নিবনুৱা হৈ পৰিছে। আমাৰ প্ৰদেশখনৰ এনেকুৱা এটা পৰিস্থিতি হোৱাৰ অন্যতম কাৰণ হল যে স্বাধীনতাৰ পৰবৰ্ত্তী কালছোৱাত সমগ্ৰ ভাৰতবৰ্ষ আৰু লগতে আমাৰ প্ৰদেশখন পুনৰগঠন কৰাৰ সম্প্ৰৰ্কে যি পদ্ধতি, নীতি চৰকাৰে গ্ৰহণ কৰিছিল তাৰ পৰিণতি স্বৰূপে নিবনুৱা সমস্যা তিব্ৰতৰ হৈছে আৰু এই পদ্ধতিত এই সমস্যা তীব্ৰতৰ হবলৈকে বাধ্য।

চেয়াৰমেন মহোদয়, আমাৰ প্ৰদেশত সাধাৰণতে এটা কথা প্ৰচলিত হয় যে আমাৰ প্ৰদেশত উপযুক্ত মানুহৰ অভাব। আমি কব পাৰো আৰু বাহিৰতো শুনিছো যে আমাৰ প্ৰদেশখনত অৰ্হতা থকা মানুহৰ অভাব। কিন্তু এই কথা সচাঁ নহয়, কাৰণ আমাৰ প্ৰদেশখনত এতিয়ালৈকে চৰকাৰী হিচাবমতে ১৯৬৮ চনত Economic Survay ৰ Report মতে ইয়াত দেখা যায় আমাৰ প্ৰদেশখনত এতিয়ালৈকে যি ৬৩ হেজাৰ তালিকা ভুক্ত নিবনুৱা আছিল তাৰ সংখ্যা হৈছে এনেকুৱা ধৰণৰ—গ্ৰেজুৱেট—১৯৩৭, Under Graduate—৩৭০৪ জন, Matriculate—১২০০৬ জন, আৰু অন্যান্য ৪৭৮৮৯ জন। গতিকে নিবনুৱাৰ সংখ্যাৰ পৰা বুজা যায় যে আমাৰ দেশত অৰ্হতাপূৰ্ণ মানুহৰ অভাব নহয়। এটা কথা আমি দেখিবলৈ পাইছো যে আমাৰ প্ৰদেশখনত আজি অৰ্হতা থকা বা যিবিলাক কামৰ কাৰণে যোগ্যতা আছে তেনেকৈয়ে মানুহৰ সংখ্যাও যথেষ্ট আছে। কিন্তু এটা কথা আমি দেখিবলৈ পাইছো যে আমাৰ প্ৰদেশত ৰাজ্যিক চৰকাৰক বা কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে যিবিলাক উদ্যোগ স্থাপন কৰিছে সেইবিলাকতো আমি দেখিবলৈ পাইছো নিয়োগৰ ক্ষেত্ৰত সিদিনা এই সদনৰ আলোচনাৰ সময়তো মই কৈছিলো যে O.N.G.C. ত যিবিলাক Post Sanction হৈছিল তাৰো ১৫০ শ পোষ্ট স্থানীয়

মানুহৰ দ্বাৰা ভৰ্ত্তি কৰিব পৰা নাই। তেনেকৈ নামৰূপৰ Fertilizer Industry ৰ কথাও কব পাৰি।

এইখিনিতে এটা কথা লক্ষ্য কৰিব লাগিব যে নিবনুৱা সমস্যাৰ তিব্ৰতা যে অকল উঠি অহা যুৱক সকলৰ ভিতৰতেই হৈছে সেই কথা Economic Survey ত কোৱা হৈছে। আমাৰ যিবিলাক তালিকাভুক্ত নিবনুৱা সেইবিলাকৰ ভিতৰত শতকৰা ৭২ জনৰ বয়স ২৫ বছৰতকৈ কম। গতিকে আমাৰ প্ৰদেশত যিসকল উঠি অহা লৰাই শিক্ষা লাভ কৰিছে সেইসকলৰ অৱস্থা আমি ইয়াৰ পৰাই বুজিব পাৰো। আৰু এটা কথা লক্ষ কৰা উচিত যে এই নিবনুৱা সমস্যা কেৱল নগৰাঞ্চলতেই নহয় ইয়াৰ তিব্ৰতাই গ্ৰাম্যাঞ্চলতো বাৰুকৈয়ে দেখা দিছে। গাওঁ অঞ্চলৰ নিবনুৱা সকলৰ মাজত শিক্ষিত মানুহৰ সংখ্যা যথেষ্ট। Economic "Survey ৰ Report ৰ এটা অংশ মই পঢ়ি দিছো · A further analysis of the rural registers of educational qualifications reveals that in June 1968 there were 562 graduates, 1403 intermediates including Higher Secondary passed, 5578 matriculate and 28547 under-matrics including illiterate registers গতিকে নিবক্ষৰতাই আমাৰ প্ৰদেশৰ গাওঁ অঞ্চলৰ ভিতৰতো যি ভাবে তিব্ৰতা লাভ কৰিছে আৰু গাওঁ অঞ্চলতো আজি যিবিলাকে শিক্ষা পাইছে সেইসকলৰ মাজত এই তিব্ৰতা লাভ কৰাত এটা ভয়াবহ অৱস্থা আমি দেখিবলৈ পাইছো। আনকি আমাৰ প্ৰদেশখনৰ অৱস্থা বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই তেখেতৰ বক্তৃতাত স্বীকাৰ কৰিবলৈ বাধ্য হৈছে। নিয়োগৰ ক্ষেত্ৰত কিছুমান অংশ কমি যোৱাও আমি দেখিবলৈ পাইছো বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই বাজেট বক্তিতাত কৈছে যে "ব্যক্তিগত খণ্ডত নিয়োগৰ সংখ্যা কমিছে, চাহ বাগানৰ নিয়োগৰ ক্ষেত্ৰত নিয়োগৰ সংখ্যা কমিছে, একমাত্ৰ চৰকাৰী খণ্ডতহে নিয়োগৰ সংখ্যা সামান্য ভাবে বাঢ়িছে"। কিন্তু গোটেই প্ৰদেশত যোৱা বছৰৰ তুলনাত এইবছৰ নিয়োগৰ সংখ্যা কমিছে। গতিকে উদ্যোগবিলাক হোৱা স্বত্বেও নিয়োগ যি ভাবে বৃদ্ধি হব লাগিছিল তাৰ পৰিবৰ্ত্তে দেখিবলৈ পাইছো যে এহাতে যদিও শিল্প প্ৰতিস্থা হৈছে আনহাতে তেনেকৈ নিয়োগৰ সংখ্যা তুলনামূলক ভাবে কমিছে।

The House then adjourned for lunch till 2 p.m,

(After Lunch)

Shri Promode Chandra Gogoi : উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ ৰাজ্যখনত নিবনুৱা সমস্যা তীব্ৰতৰ হোৱা কথাটো আনকি বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই তেখেতৰ বাজেট বক্তৃতাটো স্বীকাৰ কৰিছে। ইয়াৰ আগতে মই কৈছো যে, আমাৰ প্ৰদেশখনত নিয়োগ পৰিস্থিতি ক্ৰমান্বয়ে বেয়াৰ ফালেদি গৈছে আৰু ইয়াৰ পৰাই এই কথাই প্ৰমানিত হয় যে, আমাৰ প্ৰদেশখনত যি বিলাক উদ্যোগ ৰাজহুৱা খণ্ডতেই হওক বা ব্যক্তিগত খণ্ডতেই হওক প্ৰতিস্থিত হৈছে, সেই উদ্যোগবিলাক এহাতেদি বাঢ়িছে আৰু আনহাতেদি নিয়োগ পৰিস্থিতি বেয়াৰ ফালেদি যোৱাত দুয়োটাই পৰস্পৰ বিৰোধী ঘটনা। এই পৰিস্থিতি বেচিদিন আমাৰ প্ৰদেশত চলি থাকিবলৈ হলে আমাৰ প্ৰদেশত বৰ্ত্তমান নিবনুৱা সমস্যাই যি তীব্ৰতা লাভ কৰিছে আৰু কেইবছৰমানৰ পিচত ইয়াতকৈ বেচি তীব্ৰ হবলৈ বাধ্য। বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই তেখেতৰ বাজেট বক্তৃতাত এই বিষয়ে কৈছে। ইয়াৰ কাৰণটো কি ? এখন প্ৰদেশত উদ্যোগ বঢ়াৰ লগেলগে স্বাভাৱিকতে নিয়োগ পৰিস্থিতি আগতকৈ ভাল হব লাগে আৰু এই সময়চোৱাৰ ভিতৰত তীব্ৰতা লাভ কৰাটো তেখেতৰ বাজেট বক্তৃতাৰ ২৩ পৃষ্ঠাত আছে।

Studies conducted by the Employment Service Organisation about direct employment in establishment in the public sector and establishment in the private sector employing 10 or more persons revealed that the overall employment in Assam decreased by 5 per cent from 737.85 thousand at the end of March 1968 to 700.77 thousand at the end of March 1969. The employment statistics show that unemployment in the State rose considerably during the year 1969. The main category in which the bulk increases took place was in unskilled workers. The number of persons for skilled and unskilled jobs rose substantially in the Sibsagar district. The increase of unemployment among graduates including post-graduate was observed in the district of United Khasi-Jaintia Hills and Kamrup. Considerable increase of un-

employment of persons passing Pre-University, Higher Secondary and Matriculation Examinations was observed in the district of Lakhimpur, Sibsagar and Cachar. Unemployment among the engineering personnel degree holders and diploma holders was also on the increase.

গতিকে আমাৰ প্ৰদেশখনৰ সমস্যাৰ এইখিনি তীব্ৰতাত Economic Survey ত তেখেতে কৈছে যে চতুৰ্থ পৰিকল্পনাত আমাৰ গোটেই প্ৰদেশখনত নতুনকৈ ১৩ লক্ষ্য মানুহক চাকৰি দিব লাগিব। কিন্তু এই পৰিকল্পনাৰ ভিতৰত যিমানবিলাক আচনি অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হৈছে সেই আঁচনি বিলাকত ১৩ লক্ষ্য মানুহৰ নিয়োগৰ সম্ভাৱনাৰ সৃষ্টি কৰিব পাৰিবনে ? এতিয়ালৈকে যিবিলাক উদ্যোগ গঢ়ি উঠা এই পৰিকল্পনাত দেখিছো সেই উদ্যোগ বিলাকত আমাৰ প্ৰদেশত ১৩ লক্ষ্য মানুহৰ নিয়োগৰ সম্ভাৱনা সৃষ্টি কৰিব নোৱাৰে। কাৰণ আজি সদনত বিভিন্ন সময়ত আলোচনাত এইটো কথা দেখা যায় যে, প্ৰধানমন্ত্ৰীৰ যি Package Programme সেই Programme ত দেখা গল যিমানবিলাক উদ্যোগৰ কথা তাত কোৱা হৈছে প্ৰকৃত বিষয়ত উদ্যোগ বিলাক কৰা হয় তেনেহলে নিতান্ত কেইবাহাজাৰো মানুহৰ নিয়োগৰ সম্ভাৱনা হব পাৰে। কিন্তু সেইবিলাক কিমান দূৰ হব আজি খাটাংকৈ কোৱা টান। সেইখিনি ৰাজ্যিক চৰকাৰৰ দুৰ্ব্বলতাৰ কাৰণেই হৈছে। আজি গুজৰাটত যি পৰিমানে তেল ওলাইছে সিদিনা দেখিছো যে, গুজৰাটৰ মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে এটা বিবৃতি দিছে যে, গুজৰাটত যিমান তেল ওলাইছে সেইপৰিমানে গুজৰাটৰ তেলশোধনাগাৰৰ ক্ষমতা সম্প্ৰসাৰণ কৰিব লাগে। সেইটো যদি গুজৰাট প্ৰদেশৰ চৰকাৰে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক কবপাৰে অসম চৰকাৰে কবনোৱাৰে কিয় ? অসম চৰকাৰে এই কথা দাঠি কব নোৱাৰে বা সাহসেৰে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক কব নোৱাৰে। আমাৰ প্ৰদেশত যিমানবিলাক আজি কেঁচামাল পোৱা হৈছে বিশেষকৈ তেল, সেইবিলাকৰ উদ্যোগ আমাৰ প্ৰদেশত স্থাপন হব লাগে। কাৰণ অসমৰ কংগ্ৰেছী চৰকাৰে ইমানদিন শাসন কৰিছে। চৰকাৰৰ দৃঢ়নীতি থকাহলে আজি অসমৰপৰা তেল বাৰাউনি তেলশোধনাগাৰলৈ নিব নোৱাৰিলেহেতেন। অসম চৰকাৰৰ দুৰ্ব্বলতাৰ কাৰনেই এনে হৈছে। এতিয়াও আমাৰ প্ৰদেশখনত উদ্যোগীকৰণ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰৰ পক্ষৰ পৰা যি ভাবে

দৃঢ় নীতি বা বক্তব্য দাঙি ধৰিব লাগিছিল সেইভাৱে দৃঢ়নীতি বা বক্তব্য দাঙি ধৰিব পৰা নাই।

এইটো কথা সঁচা যে, কেৱল আমাৰ দেশত ডাঙৰ-ডাঙৰ উদ্যোগ স্থাপন হলেই নিবনুৱা সমস্যাৰ অন্ত হব সেইটো কথা কোৱা নাই। কেৱল আমাৰ প্ৰদেশ খনত ডাঙৰ ডাঙৰ উদ্যোগ প্ৰতিষ্ঠান হলেই নিবনুৱা সমস্যাৰ অন্ত হব সেইকথা মই কোৱা নাই। তাৰ মাজতে আমাৰ প্ৰদেশখনত অনেক সৰু সৰু শিল্প তৈয়াৰ কৰিব লাগিব যাৰদ্বাৰা আমাৰ বহুত মানুহে নিজৰ সংস্থান কৰিব পাৰে। এনেকুৱা কুটিৰ শিল্পবিলাক মাদ্ৰাজ পাঞ্জাৱ আদি ঠাইত ইমান ব্যাপকভাৱে গঢ়ি উঠিছে যে তাত বিভিন্ন কাৰিকৰী policy সংস্থাপন কৰিব পাৰি। এই প্ৰদেশবিলাকৰ লগত আমাৰ প্ৰদেশৰ প্ৰাৰ্থক্য ক'ত? তথ্যৰ পৰা প্ৰমানিত হয় যে মাদ্ৰাজৰ গাওঁবিলাকত শতকৰা ৫০ ত কৈয়ো বেছি সংখ্যক গাৱত বিজুলীযোগান ধৰা হৈছে। কিন্তু অসমত ২৬ হেজাৰ গাৱৰ ভিতৰত কেৱল ২ হেজাৰমান গাৱলৈহে বিজুলী গৈছে কিন্তু বাকীবিলাকত নাই। গতিকে আজি আমাৰ প্ৰদেশখনত কুটিৰশিল্প সম্প্ৰসাৰণ কৰিব খুজিলে শিল্পবিলাক গঢ়ি তোলাৰ কাৰণে আজিৰ আধুনিক যুগত তেনেকুৱা ভাৱে বিজুলীশক্তি যোগানৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগিব।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi : মাদ্ৰাজে তিনিটা plan ত কেৱল ⅓ অংশ বিজুলীতে খৰছ কৰিছে।

Shri Promode Chandra Gogoi : মাদ্ৰাজে ⅓ অংশ খৰচ কৰাত আপত্তি নাই। কিন্তু আমাৰ গাওঁবিলাকত যাতে কুটিৰ শিল্প গঢ়ি উঠিব পাৰে তাৰ কাৰণে গাওঁবিলাকত বিজুলীৰ যোগানধৰা প্ৰয়োজন। অকল সেইটোৱেই নহয়, বিশেষকৈ আমাৰ নিবনুৱা সমস্যাৰ এটা ডাঙৰ অংশ হৈছে আমাৰ গাওঁ অঞ্চল য'ত যি বিলাক কৃষক আছে তেওঁলোক হৈছে নিৰক্ষৰ। শিক্ষিত নহয়। সেইসকলক সংস্থান কৰাৰ কাৰণে আমাৰ প্ৰদেশত যিবিলাক খেতিৰ উপযোগী মাটি আছে সেই সকলো মাটি সকলো কৃষকৰ মাজতে সমানে বিতৰণ কৰি দিব লাগে। কাৰণ এটা কথা পৰিস্কাৰ ভাৱে বুজা দৰ্কাৰ যে—ভূমি সংস্কাৰৰ বিষয়টো এটা অতি জটিল সমস্যা। কাৰণ ভূমিসংস্কাৰৰ ফলত এখন দেশত কেচামালৰ কাৰণে বজাৰ তৈয়াৰ হব পাৰে, এখন দেশত শিল্পৰ কাৰণে দৰ্কাৰী বস্তুৰ বজাৰ তৈয়াৰ হব পাৰে আৰু যাতে মধ্যবিত্ত ব্যৱসায়ী সকলৰো বজাৰ এখন তৈয়াৰ হব পাৰে।

লগতে কৃষিৰ উপযোগী কৃষিজাত অৱশিষ্ট বস্তুখিনিয়ে শিল্পৰ ক্ষেত্ৰত যি পৰিমানে কেচামালৰ প্ৰয়োজন সেই পৰিমানে যোগাব পাৰিব। সেইদৰে অন্যান্য ব্যৱসায় বানিজ্য চলোৱাতো সুচল হব। কেৱল—নীতিগতভাৱে ভূমিসংস্কাৰ কৰিব পাৰিলেহে প্ৰকৃত ভূমিসংস্কাৰৰ কাম সমাধা হব আৰু তেতিয়া তাৰ যোগেদিয়েই শিল্পৰ কাৰণে ভাল ভেটি তৈয়াৰ হব পাৰে।

আৰু এটা কথা আগতেই উল্লেখ কৰা হৈছে। সেইটো হৈছে নিবনুৱা সমস্যা। যি পৰিমাণে উদ্যোগ প্ৰতিষ্ঠা হৈছে সেই উদ্যোগ বিলাকত যাতে থলুৱা মানুহে চাকৰি পাব পাৰে তাৰ কাৰণে বিশেষ ধৰণৰ প্ৰশিক্ষনৰ প্ৰয়োজন।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ প্ৰদেশত আজি এটা petro chemical উদ্যোগ স্থাপন কৰাৰ কথা কৈছে। কিন্তু এই উদ্যোগত কাম কৰিব পৰাৰ কাৰণে কোনো কৰ্ম্মী আছেনে নাই ? মূল প্ৰশ্ন হৈছে এইটোৱেই যাতে petro chemical স্থাপন হলেও যাতে মানুহে চাকৰী কৰিব পাৰে। লগে লগে অসমত এটা কাগজৰ কলো হব। কাগজ কলত কাম কৰাৰ মানুহ অসমত কম। কাৰণ এই ক্ষেত্ৰত জ্ঞান থকা মানুহৰ সংখ্যা খুউব কম। গতিকে যিবিলাক উদ্যোগ আমাৰ প্ৰদেশত হবলৈ লৈছে সেই উদ্যোগ বিলাকত যেনেকুৱা প্ৰশিক্ষণ দিয়াৰ দৰ্কাৰ তেনেকুৱাই প্ৰশিক্ষণ দিয়াৰ ব্যৱস্থ্যা কৰিব লাগে—আৰু এই দায়ীত্ব লব লাগিব কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে নহয় ৰাজ্যিক চৰকাৰেহে। কাৰণ আমাৰ ৰাজ্যৰ যিটো নিবনুৱা সমস্যা সেইটোৰ মূখ্য দায়ীত্ব আমাৰ ৰাজ্যিক চৰকাৰৰেই। আমাৰ প্ৰদেশত যি কেইটা উদ্যোগ প্ৰতিষ্ঠা হৈছে আৰু অদূৰ ভবিষ্যতেও হোৱাৰ সম্ভাৱনা আছে, তাৰ কাৰণে যিবিলাক লোকৰ প্ৰয়োজন হব সেই লোক বিলাকক বিশেষ ভাৱে প্ৰশিক্ষণ দিয়াৰ দায়ীত্ব ৰাজ্যিক চৰকাৰে লব লাগিব। বহুতো ক্ষেত্ৰত দেখা গৈছে যে চৰকাৰে এই ক্ষেত্ৰত বিশেষ দায়ীত্ব নলয় বা লবও নোখোজে। প্ৰথম তেলশোধনাগাৰটো হোৱাৰ সময়ত কোৱা হৈছিল যে শোধনাগাৰত যিবিলাক কৰ্ম্মীৰ প্ৰয়োজন হব সেই কৰ্ম্মী সকলৰ কাৰণে বিশেষ প্ৰশিক্ষণ দিব লাগে কিন্তু ৰাজ্য চৰকাৰে সেইটো নকৰিলে। ফলত দেখা গ'ল যে তাত স্থানীয় লোকে নিয়োগৰ সা-সুবিধা পোৱা নাই। কাৰণ তেনেকুৱা ধৰণৰ প্ৰশিক্ষণ প্ৰাপ্ত লোক নাই। এই ভাৱে প্ৰশিক্ষণ দিয়াৰ ওপৰিও আমাৰ প্ৰদেশত হবলগীয়া যিবোৰ উদ্যোগ লাগিলে সেইবোৰ ৰাজ্যিক চৰকাৰৰেই হওঁক বা কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰেই

হওক ব্যক্তিগত ভাবেই হওঁক বা ৰাজহুৱা খণ্ডতেই হওঁক সেই উদ্যোগ বোৰত যাতে অন্ততঃ শতকৰা ৮০ জন স্থানীয়লোকে নিয়োগৰ সুবিধা পাব পাৰে তাৰ কাৰণে আমাৰ ৰাজ্যিক চৰকাৰে বিশেষ ব্যৱস্থা গ্ৰহন কৰিব লাগিব। এই ক্ষেত্ৰত মই আগতেওঁ কৈছো যে কাশ্মীৰ চৰকাৰে ৰাজ্যৰ আইন শৃঙ্খলা আৰু সংহতিৰ পৰি-প্ৰেক্ষিতত সেই ৰাজ্যত স্থাপন হোৱা উদ্যোগ প্ৰতিষ্ঠান বিলাকত সেই ৰাজ্যৰ স্থানীয় লোক সকলক অগ্ৰাধিকাৰ দিব লাগে বুলি এটা প্ৰস্তাৱ লৈছে। মহাৰাষ্ট্ৰ চৰকাৰেও যদি সেই প্ৰদেশত প্ৰতিস্থা হোৱা উদ্যোগ সমূহত শতকৰা ৮০ জন মানুহক নিয়োগ কৰিব পৰা ব্যৱস্থা কৰিব পাৰে তেন্তে অসম চৰকাৰে নোৱাৰে কিয় ? আৰু ইয়াৰ কাৰণে যদি কোনোবাই কব খোজে যে শতকৰা ৮০ ভাগ স্থানীয় মানুহে চাকৰী পাব পৰাৰ ব্যৱস্থাটো আঞ্চলিকতাবাদী তেন্তে তাৰ উত্তৰত মই কওঁ যে তেনেকৈ কলে আঞ্চলিকতাবাদক অসন্মান কৰা হব। কাৰণ অসমৰ উদ্যোগ বিলাকত চাকৰী নেপাই আমাৰ অসমৰ ডেকা লৰাই গৈ আগতীয়াকৈ মাদ্ৰাজত চাকৰি পাব নোৱাৰে বা সেই দৰে উৰিষ্যাৰ পৰা গৈও তাত চাকৰি লব নোৱাৰে। গতিকে মই চৰকাৰক এই পৰামৰ্শ আগবঢ়াও যে ভৱিষ্যতে হব লগীয়া অসমৰ সাম্ভাব্য উদ্যোগ বিলাকত যাতে অসমৰ শতকৰা ৮০ ভাগ থলুৱা ডেকা লৰাই কৰ্ম্ম নিয়োগ পাব পাৰে তাৰ কাৰণে অসম চৰকাৰে সম্পূৰ্ণ দায়ীত্ব বহন কৰিব লাগে। আজি ভাৰতবৰ্ষৰ অন্যান্য প্ৰদেশে যদি এই বিলাক কাম কৰিব পাৰে তেন্তে এই অসম প্ৰদেশৰ চৰকাৰে নোৱাৰাৰ কোনো কাৰণ থাকিব নোৱাৰে।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, ৰাজধানী স্থানান্তৰ বিষয়ে ইয়াকে কওঁ আৰু মই আগতেওঁ সদনত কৈ আহিছো যে প্ৰশাসনীয় যন্ত্ৰটো নিৰাপদে চলাৰ কাৰণে আমাৰ প্ৰদেশৰ ৰাজধানীখন জনসাধাৰণৰ ওচৰত থাকিব লাগে আৰু সকলো ফালৰ পৰাই স্থানীয় হোৱা দৰ্কাৰ। ইংৰাজ বিলাকে শ্বিলঙত ৰাজধানী পতাৰ মূখ্য উদ্দেশ্য আছিল জনসাধাৰণৰ সম্পৰ্কৰ পৰা বিৰত থকা আৰু যাতে জনসাধাৰনে তেওঁলোকৰ ওপৰত প্ৰভাৱ বিস্তাৰ কৰিব নোৱাৰে। সেইটো আছিল বৃটিশৰ যুগ। আজি দেশত গণ-তান্ত্ৰিক চৰকাৰ প্ৰতিষ্ঠা হ'ল। গতিকে গণ-তান্ত্ৰিক নিয়ম মতে বৃটিশৰ যুগৰ সেই নীতি আৰু নেখাটে। সেই কাৰণেই আজি ভাৰতবৰ্ষৰ অন্যান্য প্ৰদেশে ৰাজধানী স্থানান্তৰিত কৰি জনসাধাৰণৰ

সংস্পৰ্শলৈ অনাৰ ব্যৱস্থা কৰিছে। উৰিষ্যাৰ ৰাজধানী স্থানান্তৰিত কৰা হ'ল। পাঞ্জাৱৰ ৰাজধানী সেইদৰে স্থানান্তৰিত হ'ল। এইদৰে বহুতো প্ৰদেশতেই ৰাজধানী স্থানান্তৰিত হ'ল। এই বিলাক বিবেচনা কৰি আৰু বিশেষকৈ যেতিয়া ইতিমধ্যে "মেঘালয়" ৰাজ্য প্ৰতিষ্ঠা হ'ল গতিকে—ইয়াত আৰু অসমৰ ৰাজধানী ৰখাৰ যুক্তি কত? এচৰা এচৰি কৈ দুখন ৰাজ্যৰ ৰাজধানী থাকিব নোৱাৰে। তাৰোপৰি শ্বিলংখন হৈছে দুয়োখন প্ৰদেশৰে ৰাজধানী। এইটো হব নোৱাৰে। কাৰণ শ্বিলংখন বাদদি মেঘালয়ৰ কোনো অৰ্থ নেথাকে যেনেকৈ কলিকতাক বাদ দি পশ্চিমবঙ্গৰ বা গুৱাহাটীক বাদ দি অসমৰেই কোনো অস্তিত্ব নেথাকে।

(সময়ৰ সংকেত)

সেইকাৰণেই কওঁ—আজি নহয় কালিলৈ নহয় শ্বিলংখন মেঘালয়লৈ যাবই কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে যিমানেই যি ব্যৱস্থা নকৰক লাগিলে। গতিকে এই সকলো বিলাক কথা বিবেচনা কৰি চৰকাৰে অতি সোনকালে ৰাজধানী ভৈয়ামলৈ নমাব লাগে। এই খিনিতে এটা প্ৰশ্ন আহিব পাৰে যে ৰাজধানী স্থানান্তৰিত কৰিবলৈ ইমান টকা অসম চৰকাৰে পাব কৰ পৰা? যেনেকৈ ভাৰতৰ অন্যান্য প্ৰদেশ যেনে; পঞ্জাৱ উৰিষ্যা আদি ৰাজধানী স্থানান্তৰিতকৰণ কৰোতে তাৰ খৰচ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে বহন কৰিছিল ঠিক তেনেকৈয়ে অসমৰ ৰাজধানী স্থানান্তিৰিত কৰাৰ দায়ীত্বও কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰেই বহন কৰিব লাগিব।

চণ্ডীগড় ভুবনেশ্বৰ আদিত ৰাজধানী নিৰ্ম্মান কৰোতে কেৱল পাঞ্জাৱ বা উৰিষ্যা চৰকাৰে টকা দিয়া নাই; কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে সেই টকা দিয়া নাছিলনে? গতিকে আমাৰ প্ৰদেশৰ ৰাজধানী নিৰ্ম্মান কৰাৰ ক্ষেত্ৰত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে দায়িত্ব বহন কৰিব লাগিব যি দৰে আনৰাজ্যৰ ৰাজধানী নিৰ্ম্মান কৰোতে পালন কৰিছিল। সেই কাৰণে উপাধ্যক্ষ-মহোদয় অসমৰ যুৱক আৰু ছাত্ৰ সকলে দাবী কৰে আৰু এই বিধান সভাতো বিৰোধী পক্ষৰ পৰা বাৰম্বাৰ দাবী কৰি আহিছে যে অসমৰ ৰাজধানী স্থানান্তৰীত কৰাৰ কাৰণে চৰকাৰে সকলো বিলাক ব্যৱস্থা অতি সোনকালে কৰাটো দৰকাৰ।

২/৩ বছৰৰ ভিতৰতে নতুন ৰাজধানী নিৰ্ম্মান কৰি আমাৰ ৰাজধানী স্থানান্তৰিত কৰা উচিত। যি বিলাক বিভাগৰ মেঘালয় চৰকাৰৰ লগত কোনো সম্পৰ্ক নাই সেইবিলাক অনতিপলমে স্থানান্তৰ কৰা উচিত। আমি চাইছিলো Flood control

office টো ভৈয়ামলৈ যাব কিন্তু এতিয়া দেখিছো শ্বিলংতেই য'তে ত'তে সিচৰিত হৈ আছে আমাৰ কৰ্ম্মকৰ্ত্তাসকলে ভৈয়ামলৈ যাবলৈ বেয়া পায়। শ্বিলংত যিমান আৰাম ভৈয়ামত গলে সেইবোৰৰ পৰা বঞ্চিত হব লাগিব সময়ে সময়ে গন আন্দোলন ঘেৰাও আদি হৈ থকাৰ ভয়তেই আমাৰ কৰ্ম্মকৰ্ত্তা সকলে ভৈয়ামলৈ যাবলৈ ভাল নাপায়।

সেই কাৰণেই মই কও উপাধ্যক্ষ মহোদয়, চৰকাৰে নিজেই ৰাজধানী স্থানান্তৰীত সম্পৰ্কে এটা প্ৰস্তাৱ লৈ ৰাজধানীখন এখন সুচল স্থানলৈ স্থানান্তৰ কৰিবৰ কাৰণে সকলোবিলাক ব্যৱস্থাই এতিয়াই আৰম্ভ কৰাটো দৰকাৰ যাতে দেশৰ সৰহ সংখক মানুহৰ কামকাজত সুবিধা হয় আৰু অহাযোৱাৰ কাৰণে সুচল হয়। এইখিনিকে কৈ মই মোৰ বক্তব্য সামৰণি মাৰিলো।

সামৰণিত মই কব খোজো যে ইয়াত যুৱক ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আহি এখন স্মাৰক পত্ৰ দিছে আৰু সেইকাৰণেই এই ৰাজধানী স্থানান্তৰ কৰিব লাগে, সেইটো নহব ই অকল তেওঁলোকৰ দাবী নহয়, ই সমগ্ৰ অসমবাসীৰেই দাবী। আজি যিটো বিক্ষোভে দেখা দিছে এইটোৱেই তাৰ বৰ্ত্তমান ছবি। সেইকাৰণেই এই সমস্যা-বিলাক জাতীয় দৃষ্টিকোনৰ পৰা চাই অতি সোনকালে সমাধান কৰিবলৈ কাৰ্য্যকৰী ব্যৱস্থা লোৱাৰ কাৰণে চৰকাৰক দাবী জনাই মোৰ ব্যক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলো।

Mr. Deputy Speaker : As there are many Hon.members to speak, I would request the Hon.member to stick to the time limit. Mr.Barua, 15 minutes are given to you.

*Shri Dulal Chandra Barua : Sir, I am a mover of the Motion. The other members had taken 40/50 minutes to speak. Mr. Deputy Speaker Sir, I am moving the following motion : 'The House do now take into consideraton the acute unemployment problem vis-a-vis Industrial development in the State for which students demonstrated before the Assembly on 30th March, 1970'. Sir, I am submitting a few

*Speech not corrected

things before you. Sir, though the students on that day demonstrated, it is not the problem of those few students but it is the problem of the entire State, nay, the entire country. Now the unemployment problem is becoming acute day by day. We are now entering into 4th Plan, three Plans had been over and we expected that the Government under the Congress regime will find out ways and means of giving employment to the unemployed as they promised on various occasions, through paper and through statements here and outside the House, and that they will be able to solve this problem of unemployment to some extent in the State. Sir, the unemployment problem has got core lation, relation with the industrial development ; unless there is industrial development in a State or in a country, the unemployment problem will always remain there. But Sir, during the last 22 years or during the last three Plan periods, the industrial development in this State is very much disappointing. No action has so far been taken by the Government in respect of industrial development of the State. On that day when we have heard that the Prime Minister had promised a package programme in respect of industrial development for the economic upliftment of this area, we felt that there would be something,

This has disappointed us very much when we have found that still the decision that had beed arrived at by the Government has made no significant advancement in respect of its implementation. For instance in respect of the esteblishment of the second oil refinery, yesterday we

have brought to the notice of the government. Sir, when the entire people of the State irrespective of caste, creed or religion launched an unprecedented movment in the State, unprecedented throughout the country and demonstrated in a peaceful and non-violent way against the way the Government of India was neglecting us, after that peaceful movement for 15 days when we wanted to start the second phase of the movement, some of the representatives of the Sangram parishad had been called to Delhi just to represent their case. Then we got an assurance from those people as well as from the Government of India that the government will give the second oil-refinary and a petro-chemical complex and that other things will come in the form of a package programme. But Sir, you will clearly understand what is going on, That promise had been made by the Government of India in respect of industrial development in this State they did not promise this thing from the realistic point of view or they have got no intention to implement it ; rather it was a political play which Smti Indira Gandhi now the ruling Congress leader had played just to entrap the very innocent, Congress people living in this State. Therefore, Sir, now the budget session is going and we want a definite information as to what steps the Government is going to take in respect of setting up of the second oil refinery, paper pulp mill and petro chemical complex, or the second cament factory at Bokajan. What were the reasons for the Industries Minister to run from here to Delhi again and (as the paper report indicates) submit

a strong representation. That means - till today the government of India have no proper formula or they have not committed anything finally about the fulfilment of the demand that had been made by the people of this State. Sir, in this connection, the Government has totally failed to preserve its rights and privileges that they are to give to the people for their industrial development. Sir, it is surprising to note that although this State has resources this government has failed to tap these resources start industries for the benefit of the people. Sir, we are having abundant natural resources in the State , we are riches in having resources in the world but we are poorest in making industrial development. We have allowed some of the capitalists to tap our resources and to make us street beggars in respect of State's financial position. In respect of economic development of the State, nothing has so far been done. I would say lakhs of times that the government has totally failed to have any sort of industrial development in the State. Of course, in paper they promise many things. I do not understand why we should bend our knees before the Government of India. With whether resources we have in our State we can start our own industries and we can demand from the Government of India our due share of economic development. As I have already said, our Government is sitting idle without making any effort to get our due share of royalty from the Government of India, and I have said on several occasions that the Government of India's oil price policy is wrong which has caused loss of revenue for the

State. Although negotiation for enhancement of oil royalty has been going on since the time of our late lamented leader Pandit Nehru uptill now nothing has been done. In this connection I would like to quote from the Fifty-first report of the Estimates Committee of Lok Sabha on the Ministry of Petroleum and Chemicals Oil India Ltd. It has been stated there that "the cost plus basis might have meant enormous profits to Oil India Limited in case they found a prolific field in the new areas. So it was felt that the price which would give a certain discount on import parity and at the same time not allow profits of Oil India Ltd, to exceed a certain limit, was considered the best solution. It was also expected that the price of crude based on the new formula would be lower than import parity who the offtake reaches 3 million tonnes per annum. It has been contended that the payment of subsidy is almost entirely due to delays in commissioning of Gauhati and Barauni refineries.

The Committee have considered these reasons. They feel that the original pricing formula laid down in clause 13 of the Promotion Agreement, 1958 as quite comprehensive and was advantageous to the Government as under that formula Government had option either to fix the price of crude at the import parity or cost plus the ressonable commercial return. This gave adequate powers to Government to peg the profits of the Company to any figure considered reasonable by them and therefore could well have been used by Government to keep the profit to 13% or even lower." "The Committee then said—"having regard to these factors, the Committee feel that the change made

in the pricing formula in 1961 was uncalled for and unbusinesslike. The Committee recommend that the circumstances leading to the change in the pricing formula in 1961 which has proved disadvantageous to the Government and public sector refineries should be thoroughly examined with a view to fix responsibility." They also recommended change in the present formula and they have said" it would appear to be appropriate that the recoupment of the amount paid is made as early as possible. They would therefore suggest that the feasibility of limiting the net return to the Oil India Ltd., to 9 per cent till the subsidy is fully recovered may be examined.' This recommendation was in favour of the Government of Assam and we would have got enough resources to improve our State exchequer. Moreso, the oil that we are sending outside the State we are not getting any share, nor the Government of India giving us any facility for industrial development. Therefore, instead of going to the Government of India everytime we should make it clear to them that the Government of Assam is competent enough to undertake their own projects by themselves by tapping our own resources. We should try to start our own industries, big or small. Sir, it is also a fact that there should be proper co-ordination between industrial development and labour and employment and also education. But unfortunately that co-ordination is lacking in our State.

Sir, in the Fourth Five-Year Plan at page 61 it has been stated "during the Fourth Plan period, increase in the

labour force will be of the order of 23 million. The Plan as formulated is expected to provide additional employment opportunites to the extent of about 14 million outside agriculture and 4.5 to 5 million in agriculture, or a total of 18.5 to 19 million. The rural works programme is likely to provide work during slack agricultural seasons to about 1.5 million persons in terms of 100 days of work in the year. In many parts of the country, it would be necessary to maintain a close watch on the employment situation and to be in readiness to provide additional work opportunities. This would be specially important in densely populated and the more backward regions." Sir, I repeat the words "This would be specially important in densely populated and the more backward regions." At the same time, through coordinated implementation and efficient use of available capacities at the district and area levels, efforts should be made to achieve the maximum employment possible." This is a clear direction that has been given in the Fourth Plan draft outline. But I do not know what the Government is doing. Are we to depend on the Govt. of India. Sir, you know that we have represented through this House and in various other ways to the Government of India to remove economic imbalance of our State which both according to ourselves and the Government of India, is a backward State. But unfortunately no special facility has so far been given by the Govt. of India for industrial development or other economic development of our State. Therefore, it is the duty and responsibility of the Govt.,

of Assam to convince the Government of India about the necessity for rapid industrialisation of the State. It is also necessary to improve our agriculture so that we can solve our unemployment problem. In this connection I would submit that our Government is very keen to see that industries come up in the State and I remember that once while we were discussing about industrialisation our Finance Minister who is also the Labour Minister agreed with us that unless planned development, both iudustrial and agricultural, takes place and unless agriculture is converted into industry, the scope for employment of the educated youth will be very limited. Therefore, considering all the aspects of the matter we expected that there will be planned industrial development but no planned development has taken place. Apart from the educated youth by establishing industries we have created unemployment amongst the rural cultivators. How ? We have allowed to grow the Fertiliser factory at Namrup, the miniature Oil Refinery at Gauhati. For these and other factories we had to acquire lands from the cultivators. This way so many cultivators who were once engaged in cultivation had to lose their profession because we have failed to make alternative provision for them. During the time of disturbances at Namrup I went there and one grand old man of 80 years of age came to me and told me that he was to go without a meal that day. I asked the reason thereof, and he replied that in the name of industries his lands has been taken without taking any alternative measure

for those who had lost their lands. Even no employment in the industries themselves had been assured to them. Then I had to think that old man was correct. Everywhere such kind of unemployment is becoming acute day by day. Unless there is planned industrial development, unless the Govt. is keen to do things in a practical manner, unless they are sincere in their efforts and promises made there cannot be industrial development and jobs for our young people. Regarding unemployment the Govt. had to confess in reply to a question put by Shri Maneswar Boro that there is a huge backlog in employment. The figures stated are as follows : as it stood on 30.10.69.

Skilled	Unskilled	Matriculation & above
3346	41256	18,795

In that statement nothing has beed mentioned as to how many have been so far employed.

According to my own calculation the number of unemployment youths stand as follows :

Engineering graduates	...	752
Subordinate Engineers	...	2072
I. T. I (passed)	...	10945
B. A., B. Sc., M. A., M, Sc. and others	...	65792

These above figures exclude the unemployed youths in the rural areas.

Shri Kamakhya Prasad Tripathy : Wherefrom the Hon'ble Member has quoted the figures ?

Shri Dulal Chandra Barua : I have collected these figures from my own sources. It is upto you either to accept or challenge these figures. The number would be more than I have quoted and not less. I have collected these figures with my own labour. I say the Hon'ble Minister for labour cannot challenge these figures. The Govt. has done nothing to improve the employment situation. I shall try to show how this Govt. is sleeping over the matter. I shall show how the industries are refusing to take in the sons of the soil. Sir, I wanted to introduce a Bill in the House 'The Assam Industrial Employment Reservation Bill'. I brought this bill in 1965 and again in 1967, but due to the definition of the term 'local people' this bill had been shelved. When we wanted to introduce this bill scries of letters were written by the Prime Minister and other Ministers to our Chief Minister and the bill ultimately got shelved. Why can we not pass such an executive order as has been done in west Bengal, Bihar, Tamilnadu and some other States. The Govt. is not doing this for the simple reason that this Govt. is in the hands of the capitalists. When these industries were established in Assam we had high hopes that local educated youths will get opportunities of employment. But all our hopes were shattered. Even, it appears, that the menials are not recruited from the State but are imported from outside. I will cite only one instance. The O. N. G. C. had in all 3788 employees on 31-7-68. Out of 236 Class I Officers 214 or 90.68% are reported to have their birth places outside Assam, among 201 Class II

Officers 179 or 89.05% have their birth places outside Assam, even in respect of Class III and Class IV posts, the persons who reported their birth places as outside Assam accounted for 28.36% and 13.16%. Out of the total number of Class I and Class II posts only 10% are held by persons who reported their birth place as Assam. Most of them are from U. P., Bihar, West Bengal Kerela and others. Then, again in the case of Class 1 and Class II jobs in all the pay groups the proportions of persons from outside the State of Assam are high. In the pay group of Rs.250-500, the employees from Assam account for only 11.24 per cent. Again in the pay group of Rs.500-750, the employees from Assam claim only 7.29 per cent against 92.08 p.c. from outside Assam for Class I jobs. Sir, it is interesting to note that in the pay group of below Rs.100 and Rs.100-250, the bulk of the employees in the Class III and Class IV posts is from Assam. Now, coming to the another aspect where the Govt. has issued a circular to ONGC that when any recruitment is made in the Organisation they should first ask the Employment Exchange to supply them with the candidate it is found that only 13.82 p.c. was recruited through Employment Exchange and 32.30 p.c. by direct advertisement. Here also they are ignoring the Govt. circular.

Now, coming to the Woodcraft Product Jaipur, out of 346 employees only 74 persons are from Assam and the rest from outside.

(Mr. Deputy Speaker—Hon'ble Member has already taken 25 minutes.......)

Sir, I am the mover of the Motion; I may be given atleast half-an-hour.

It is noted that of the total of 255 employees belonging to other States 117 employees or 45.9 p.c. have been staying in Assam for 5 to 9 years. So, it is clear that while unemployment among the local people is increasing persons from outside the State are securing employment in the industry. Now, coming to the Sarada Plywood Jaipur it has been found that out of 111 employees only 35 are from Assam and they are staying in Assm for the last 5 or 6 years. Now, those persons who are drawing pay of Rs.750- they all are outsiders. As regards Jaipur Timber and Veneer Mills out of 51 employees in skilled and semi-skilled categories, 30 employees are from outside the State. In the Supervisory and clerical categories also out of 8 posts 6 posts are held by the persons from outside Assam. Similarly in the MES also, Sir, they are also violating the Govt. circular issued recently by the Govt. of INDIA for giving employment to the local people. (Bell rang).

In this way, Sir, it is seen that our local boys are being deprived of the employment opportunities. Therefore, I would submit, Sir, that Govt. should do some thing in order to secure employment for our people. Go to West Bengal, go to Madras, go to Panjab, you will see that in every State preference is given to the local people. But here in this State if we insist on the matter of giving employment to our boys people will say we are parochial. Let people call us parochial, we don't care for this. Afterall

we are to look after our State's interest. Unless this is done I am afraid, we will not be allowed to move about by delivering big lectures for the upliftment of our masses. In this connection I would like to suggest, Sir, from now onwards we should train up our boys for the industries which are likely to come up shortly. For example, in industries like petro-chemical units, paper mill, Cement factory there will be vast employment opportunities. So, we should train up our boys accordingly to fit in them in such industries. We should reconstruct the courses of study in the engineering colleges and technical institutions keeping in view the needs of our probable industries. Sir, if past experience be any guide Government should bring about a regulation to reserve atleast 70 to 80 p.c. jobs for the local people. This should be binding on the party who wants to start an industry in this State. Now, Sir, hon'ble Minister in-charge of Finance has rightly pointed out that it is not possible on the part of the Govt. to give jobs in the Govt. Department any more. So, we are to find out some other avenues. What I propose in this regard is, Sir, that the unemployed boys who have passed out from ITI and other technical and non-technical institution, they should be allowed to form a Corporation and Govt. should liberally help them by giving them grant-in-aid so that they can take up some works as contract in the PWD or start a small scale industries by themselves. Therefore, I propose, Sir, at the beginning that sheds in the industrial estates should not be allotted to the people who have got no interest in the development of State's economy,

These should be given to such kind of Corporation organised by the unemployed educated boys of our State. Sir, at Jorhat we have opened a Corporation with engineers, subordinate engineers and also there some non-technical person in it. I do not know how far we shall succeed in this matter. And as I have already said that though Govt. is not in a position to give employment on the other hand they are very miser in respect of giving grant-in-aid. Rs.5,000/—has been sanctioned in their name. And even this sanctioned amount has been lapsed because of the defect lying in red tapism.

Mr. Deputy Speaker : Hon. Member will kindly resume his seat. He has already been given 35 minutes time.

Shri Dulal Chandra Barua : Now as I have already said that the Agriculture is to be organised in such a way so that it gets an industrial bias. The educated people can also be given scope to improve their economic condition by means of agricultural industry. In this connection the land policy which is now been followed by the Govt. should be amended for the benefit of the educated class of the State. With these observation I commend my motion. I think the Govt. will take serious note of the matters mentioned in course of our speeches to tackle the various problems of the State. With these words I resume my seat.

*M. Shamsul Huda : মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, এই নিবন্ধুৰা সমস্যাটোৰ বিষয়ে অংশ গ্ৰহন কৰি মই কেইটামান কথা চমুকৈ কব খুজিছো। আমাৰ ৰাজ্য-

*Speech not corrected

খনত আজি নিবনুৱা সমস্যাই ভয়ঙ্কৰ ৰূপ ধাৰন কৰিছে ; আজি এই নবনুৱা লোকৰ সংখ্যা প্ৰায় ১৪ লাখৰ ওচৰ চাপিলহি ।

আমাৰ ৰাজ্যতেই সৰু-সুৰা শিল্প প্ৰতিস্থা কৰি এই সকল লোকক কৰ্ম্ম-সংস্থান যোগাব পাৰিলে নিবনুৱা সমস্যাৰ কিছু সমাধান হব পাৰে। এই ধৰণৰ শিল্প প্ৰতিস্থা কৰিবলৈ হলে আমাক অতিকৈ প্ৰয়োজন হৈছে পুজি বা ধন ; এই ধন এতিয়া কেনেকৈ যোগাৰ কৰিব পাৰি সেইটোহে চিন্তা কৰা বিশেষ প্ৰয়োজন হৈ পৰিছে।

বেঙ্ক জাতীয়কৰণ কৰাৰ পিছত আমি ভাবিছিলো যে এনেধৰনৰ সৰু-সুৰা উদ্যোগ স্থাপন কৰিবলৈ যি পূজিৰ আৱশ্যক হব সেই পূজি বা ধন পোৱাত আমি Bank ৰ পৰা উৎসাহ উদগনি যথেষ্ট পাম কিন্তু এতিয়া আমাৰ কি অভিজ্ঞতা হ'ল যে এই Bank বোৰৰ পৰা আমি কেৱল নিৰুৎসাহে পাইছো । এতিয়াও তেওঁলোকে Bureaucratic মনোভাৱ পোষন কৰি আছে কেৱল Capitalist আৰু ডাঙৰ ডাঙৰ ব্যৱসায়ী সকলক সহায় সুবিধা আগবঢ়াইছে অথচ দুখীয়া খেতিয়ক ৰাইজৰ কোনো ধৰনৰ উপকাৰ হোৱা নাই। সেই কাৰণেই আজি এই সকল লোকৰ মনোবৃত্তি পৰিবৰ্ত্তন আৰু বহল কৰিবলৈ Brain wash কৰাৰ দৰকাৰ হৈ পৰিছে। মজলীয়া শিল্প প্ৰতিস্থা কৰা কথাটোও একেটাই, Bank ৰ ফালৰ পৰাও কোনো ধৰনৰ সহায় আগবঢ়োৱা হোৱা নাই গতিকে আমি socialistic way ৰ খাতিৰত সমাজবাদী সমাজ ব্যৱস্থা হব নোৱাৰে যদিহে Brain wash কৰিব পৰা নাযায়। আজি যি সকল officer বা কেৰানী আছে তেওঁলোকৰ দ্বাৰা সমাজবাদী সমাজ কেতিয়াও প্ৰতিস্থা হব নোৱাৰে আৰু নিবনুৱা সমস্যাও সমাধান নহব।

বৃহৎ শিল্পৰ ক্ষেত্ৰটো একেটাই অৱস্থা, কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰেও এই ব্যৱস্থা কৰাত বহি থকা যেন অনুমান হৈছে ; যদি কোনোবা ৰাজ্যই হুলস্থুল কৰি আন্দোলন কৰিছে সেই ৰাজ্যত ২/১ এটা শিল্প প্ৰতিস্থা হোৱা দেখা গৈছে। অসমৰ ক্ষেত্ৰত হলে হোৱা নাই অথচ এই অসমতে প্ৰচুৰ পৰিমানৰ খনিজ সম্পদ আৰু প্ৰাকৃতিক সম্পদৰ ভৰপুৰ। গতিকে অসমত Refinery, Petro—Chemical Complex paper Pulp Industry আদি বৃহৎ শিল্প প্ৰতিস্থা কৰিবলৈ হলে আমি autonomy লাভ কৰিব লাগিব। যেতিয়ালৈ Autonomy লাভ কৰিব নোৱাৰিম তেতিয়ালৈ এই শিল্প প্ৰতিস্থা কৰাত বাধা পাই আহিম আৰু আমাৰ নিবনুৱা

সকলক কেতিয়াও কৰ্ম্মসংস্থান দিব নোৱাৰিম। সেই কাৰণেই যদি আজি আমি ৰাজ্যখন শিল্পায়ন কৰিব খোজো তেতিয়াহলে আমাৰ ৰাজ্যত বৃহৎ শিল্প প্ৰতিস্থা কৰি আমাৰ আৰ্থিক অৱস্থা টনকীয়াল কৰিব লাগিব।

আৱশ্যাক হলে আমি কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক বিৰোধীতা কৰি হলেও ব্যাপক আন্দোলনৰ জৰীয়তে প্ৰথম Autonomy লাভ কৰিব লাগিব যাতে যি কোনো শিল্প প্ৰতিস্থা কৰিবলৈ হলে কোনোধৰণৰ বাধা কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা নাহে। কাৰণ সংবিধানৰ ৭ ম Schedule ৰ মতে কোনো বৃহৎ শিল্প প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ হলে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ অনুদান নহলে অসম চৰকাৰে প্ৰতিষ্ঠা কৰিব নোৱাৰে। গতিকে আমি আজি এই সম্পৰ্কত Autonomy লাভ কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগিব যাতে সংবিধানৰ এই চুক্তি সংশোধন কৰি হলেও এই বৃহৎ শিল্প কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ অনুদান নোহোৱাকৈয়ে অসমত প্ৰতিষ্ঠা কৰিব পাৰি। আকৌ আমাৰ Petro-chemical Complex, Refinery আদিৰ কাৰণে Foreign Collaboration ৰ দৰকাৰ, তেনেস্থলত আমি যাতে Foreign Collaboration পোনপতিয়াকৈ যোগাযোগ কৰিব পাৰি তাৰো দিহা কৰিব লাগে। গতিকে এই সকলোবিলাক প্ৰচেষ্টাৰ কাৰণে সংগ্ৰামৰ দৰকাৰ।

আমি যাতে পোনপতিয়াকৈ টকা পইচাও আনিব পাৰো সেইটো অধীকাৰো আমাক লাগে আজি ৪ বছৰেও Mill, paper pulp Industry oil Refinery ৰ কাৰণে ব্যাপক আন্দোলন কৰিবলগীয়া হ'ল। আমাৰ নেতাসকলে মহামানৱৰ দৰে বক্তৃতা দিলেই নহব ; কাৰ্য্যক্ষেত্ৰত সেইসকলে শিল্প গঢ়ি তোলাত কোনো ব্যৱস্থা কৰিব পৰা নাই। এই ব্যৱস্থা যাতে লব পাৰি ; আৰু কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা Autonomy লাভ কৰিব পাৰি তাৰ কাৰণে আৱশ্যক হলে আমি আন্দোলন কৰিম অকল আমিয়েই নহয় কংগ্ৰেছ চৰকাৰেও আমাৰ লগত সহযোগ কৰিব লাগিব যাতে যি কোনো উপায়ে হলেও আমি Autonomy লাভ কৰিবই লাগিব। তেতিয়াহে আমি শিল্প প্ৰতিস্থাৰ ক্ষেত্ৰত যথেষ্ঠ আগুৱাই যাব পাৰিম আৰু তাৰ দ্বাৰা আমাৰ নিবনুৱা সমস্যা বহুপৰিমাণে সমাধান হব। আমাৰ বৃহৎ শিল্পৰ বাহিৰেও কিছুমান সৰু সৰু শিল্প আছে যি বিলাকতোনেকি কিছুমান ডেকা নিবনুৱা যুবকক কৰ্ম্ম সংস্থান দিব পৰা যাব। মই জনাত আজি দুই বছৰ ধৰি, ৪ৰ্থ পৰিকল্পনাত যিমানখিনি কৰ্ম্ম সংস্থান হব লাগিছিল তাতোকৈ বহুত

কম কৰ্ম্ম সংস্থান হৈছে। বিভিন্ন অফিচ বিলাকত দেখা যায় তাত কিছুমান casual চাকৰিয়াল আছে সেইবিলাকৰ চাকৰী permenent হোৱা নাই আৰু কিছুমানে ১৮/২০ বছৰ ধৰি চাকৰি কৰি আছে কিন্তু তেওঁলোকৰ চাকৰি আজিও confirm হোৱা নাই। আৰু কিছুমানত দেখা যায় চাকৰি খালি আছে তাৰ কাৰণে যথেষ্ঠ ফাণ্ড আছে কিন্তু মানুহ লবলৈ proposal নিদিয়ে। যদি অফিচ বিলাকত চাকৰি খালি থকা স্বত্বেও proposal নিদিয়ে তেন্তে আমাৰ দেশৰ ডেকা সকলক কত নিযুক্তি দিব। এইবিলাক ক্ষেত্ৰত কৰ্ম্ম সংস্থান হোৱা নাই। আমাৰ যিসকল কংগ্ৰেছী সদস্য আছে, তেখেতসকলে নিজৰ স্বাৰ্থ ৰক্ষা কৰিব পাৰিব, দলৰ স্বাৰ্থ ৰক্ষা কৰিব পাৰিব কিন্তু দেশৰ স্বাৰ্থ ৰক্ষা কৰিব নোৱাৰিব। উদাহৰণ স্বৰূপে মই এটা কথা কও, আমাৰ পৰিবহন বিভাগটো এতিয়া corporation কৰিছে। কিন্তু আমাৰ যিটো ঢিং ভুৰাগাও যিটো ৰাস্তা সেইটো কেতিয়াবাই Nationalise কৰা কথা আছিল। তাত ৫৫ খন বাচ চলে। তাৰ পাচত মৰিগাওঁৰ পৰা নগাৱলৈ যিটো ৰাষ্টা আছে আৰু নগাৱৰ পৰা লঙ্কালৈ যিটো ৰাস্তা আছে সেই বিলাককো Nationalise হব বুলি কাকতে পত্ৰে পঢ়িবলৈ পাইছো। সেই বিলাক ৰাস্তাত মুঠতে ২০০ খন বাচ চলে। তাত যদি এটা zonal office কৰিলেহেতেন তেনেহলে তাত কমেও ৮০০ মান মানুহক নিযুক্তি দিব পাৰিলেহেতেন। অতি আচৰিত কথা এই বিলাক ৰাষ্টা Nationalise কৰিব বুলি কাকতে পত্ৰে নটিচ দিলে, তাৰ কাৰণে টিকত চাপা কৰিলে, আৰু তাৰ প্ৰয়োজনীয় সকলো থিক-থাক কৰা হল তেনেতে গাৱৰ পৰা তিৰোতা মানুহ লগতলৈ কিছুমান কংগ্ৰেছী নেতা আহি চিলং পালেহি। তেখেত সকলে কলে যে যদি এই ৰাষ্টা বিলাক Nationalise কৰে তেন্তে আমি লৰা ছোৱালী সহ নিগমে মৰিম। আপোনালোকে বিৰোধী দলৰ সদস্য সকলৰ কথা শুনা উচিত নহব। এই ৮০০ মানুহতকৈ ৫৫ খন গাড়ীত কাম কৰা মানুহ খিনি বেচি হলনে? এই বিলাক ৰাষ্টা Nationalies কৰা হলে তাত ৮০০ মানুহক কাম দিব পৰা হলহেতেন। কিন্তু এই কংগ্ৰেছী নেতা সকলৰ কথাত লাগি এই ৰাষ্টা বিলাক Nationalies কৰাটো বন্ধ কৰি দিলে। এই ৰাষ্টা বিলাক Nationalies কৰক নকৰক তাত বিৰোধী দলৰ সদস্য সকলৰ কি স্বাৰ্থ থাকিব পাৰে আপোনালোকে মুখেৰে গনতন্ত্ৰৰ কথা কয়, সমাজ বাদৰ কথা কয় কিন্তু দেখা যায় কাৰ্য্য ক্ষেত্ৰত

আপোনালোক তাৰ ঘোৰ বিৰোধী। গতিকে যদি আপোনালোকে প্ৰকৃত সমাজ বাদ গঠন কৰিব খুজিছে তেনেহলে আমাৰ নিবনুৱা ডেকা সকলক কৰ্ম্ম সংস্থান কৰি অন্নৰ সংস্থান কৰক। তাৰ লগে লগে যদি আপোনালোকে দেশৰ মঙ্গল চিন্তা কৰে, কল্যান কামনা কৰে তেনেহলে শাসন যন্ত্ৰত থকা নিম্ন স্তৰৰ পৰা উচ্চ স্তৰলৈকে সকলোৱে নিজৰ দৃষ্টিভঙ্গী পৰিবৰ্ত্তন কৰিব লাগিব।

(Bell)

তাকে যদি চৰকাৰে কৰিব নোৱাৰে তেনেহলে সকলো বিলাক বিষয়তে Brain wash কৰিব লাগিব।

(Bell)

মোক ৫ মিনিট সময় দিয়ক মই এই ৫ মিনিটতে মোৰ কবলগীয়া সকলো কৈ শেষ কৰিম।

আৰ পাচত, উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত Machanism cultivation কৰি বহুতো ডেকাক চাকৰি দিব পাৰে আপুনি শুনি আচৰিত হব আমাৰ Machanise Cultivation কৰিবলৈ যি বিলাক যন্ত্ৰপাতিৰ আৱশ্যক হয়, জলসিঞ্চনৰ আৱশ্যক হয়, সেইবিলাকৰ যি জন মুখীয়াল, Secretary তেখেতেই আকৌ জলসিঞ্চনৰ ঘোৰ বিৰোধী। যদি এই Secretary জনেই জলসিঞ্চনৰ ঘোৰ বিৰোধী হয় তেনেহলে Machianise cultivation ৰ কথা কেনেকৈ চিন্তা কৰিব, কেনেকৈ নিবনুৱা ডেকাক কৰ্ম্ম সংস্থান দিয়াৰ কথা চিন্তা কৰিব।

তাৰ পিচত শিল্প সম্পৰ্কে ২/১ এটা কথা কৈয়ে মই শেষ কৰিম। আমাৰ বৃহৎ শিল্পৰ বাহিৰেও সৰু সৰু বহুটো শিল্পত নিবনুৱা সংস্থান কৰিব পাৰি। আমাৰ অসমত বহুটো জীব জন্তু আছে। তাৰ কাৰণে great field কৰি এই হাৰ বিলাকৰ পৰা বস্তু তৈয়াৰ কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

তাৰপাচত আমি দেখিছো যে এটা ৰাষ্টা পকা কৰিবলৈ ১৫০ মাইল আতৰৰ পৰা শিল অনা হয়। ইমান দুৰৰপৰা শিল আনি ৰাষ্টা পকা কৰাৰ কোনো প্ৰয়োজন নাই। যি ঠাইত ৰাষ্টা পকা কৰা হয় তাৰ ওচৰতে great filed কৰি তাৰপৰা ইটা আদি কৰিব পাৰিলে তাৰে এহাতে ৰাষ্টাও পকা হব

আৰু আনহাতে বহুত নিবনুৱা ডেকাই কাম পাব। আমাৰ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে আমাৰ নিবনুৱা ইঞ্জিনীয়াৰ সকলক petrol pamp দিয়াৰ কথা কৈছে। কিন্তু আমি বছৰৰ পাচত বছৰ, মাহৰ পাচত মাহ ধৰি এই ইঞ্জিনীয়াৰ সকলক petrol pamp দিয়া দেখা নাই। এনেকৈ কিছুমান petrol pamp দিয়া হেতেন আমাৰ কিছু সংখ্যক নিবনুৱা ইঞ্জিনীয়াৰ ডেকাই কৰ্ম্মসংস্থান পালেহেতেন। এই বিষয়ে মই চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰো।

Shri Kamakhya Prasad Tripathy : ভাৰত চৰকাৰৰ petroleum মন্ত্ৰীয়ে এই ব্যৱস্থা কৰিব বুলি শুনিছো।

M. Shamsul Huda : আমাৰ চৰকাৰে এইবিলাক ব্যৱস্থা কৰি দিব লাগে যাতে আমাৰ নিবনুৱাৰ অঙ্কটো কমি থাকে।

মোৰ দুই নম্বৰ কথা হল আমাৰ চৰকাৰে একেজন ব্যবসায়ীকে বিভিন্ন ধৰণৰ যে Holler Licence দিছে, workshop দিছে ঘানি দিছে, বাচ দিছে এইদৰে একেজন ব্যৱসায়ীকে ৩৫ টা মান ব্যৱসায় খুলিবলৈ দিছে নোপোৱাৰ নামত একো নাই মই এই ক্ষেত্ৰত কব খোজো যে একোটা পৰিয়াল চলিবৰ কাৰণে এটা ব্যৱসায়েই যথেষ্ট হয়। গতিকে তেনে মানুহক এটাকৈ ব্যৱসায় দি বাকী বিলাক অন্য মানুহক দিব লাগে। যদি এইবিলাক সমস্যা দুৰ কৰিব পৰা নাযায় তেনেহলে কেইজনমান মানুহৰ মাজতে এই ব্যৱসায় বিলাক থাকি যাব, ৰাইজৰ ধন তেওঁলোকৰ হাতলৈ গৈ থাকিব। গতিকে এই সমস্যা বিলাক বাস্তৱ দৃষ্টি ভঙ্গীৰে চাই তাক পৰিকল্পিত ভাবে কৰিব লাগে।

আমাৰ যি বিলাক বৃহৎ শিল্প আছে, সেইবিলাকত যি বিলাক প্ৰাকৃতিক সম্পদৰ প্ৰয়োজন হয়, সেইবিলাক কামত লগাই নিবনুৱা সমস্যাৰ সমাধান কৰিব লাগে। লাগিলে তাৰ কাৰণে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ লগতো বিৰোধীতা কৰি, সংবিধান সংশোধন কৰি হলেও কাম কৰিব লাগিব আৰু আমাক শিল্পৰ Autonomy আনি দিব লাগিব।

***Shri Nakul Chandra Das :** উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ দেশত নিবনুৱা সমস্যাটোৰে যে আজি এটা উৎকত ৰূপ ধাৰন কৰিছে তাক অস্বীকাৰ কৰিব

*Speech not corrected

নোৱাৰো। ৰাজ্যপালে তেখেতৰ উদ্বোধনী ভাষনত আৰু আমাৰ বিত্তমন্ত্ৰীৰ বাজেত বক্তৃতাত এই নিবনুৱা সমস্যাটোৰ কথা উল্লেখ কৰিছে আৰু তাৰ কাৰণে আশংকা প্ৰকাশ কৰিছে। আমাৰ এই নিবনুৱা সমস্যাটো সমাধান কৰিবৰ কাৰণে কি ধৰণে পৰিকল্পনা গ্ৰহন কৰিব পৰা যাই সেই ধৰনেৰেই চিন্তা কৰি পৰিকল্পনা গ্ৰহন কৰিব লাগিব। আৰু সেই মতেই নিবনুৱা সমস্যাটো সমাধান কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগিব।

আমাৰ কেইবাজনো মাননীয় সদস্যয়ৰ আমাৰ দেশৰ শিক্ষিত নিবনুৱা ডেকা যেনে ইঞ্জিনীয়াৰ অভাৰচিয়াৰ আছে সেই কথা বহুবাৰ উল্লেখ কৰি গৈছে। এই দৰে আজি আমাৰ দেশত হাজাৰে হাজাৰে শিক্ষিত, অৰ্দ্ধশিক্ষিত নিবনুৱা ডেকা বাঢ়ি গৈছে তেওঁলোকক চৰকাৰে একো সুবিথা দিব পৰা নাই। মই উদাহৰন স্বৰুপে কও আমাৰ মঙ্গলদৈ মহকুমাৰ ১২ টা পদ খালি হোৱাত তাৰ কাৰণে দৰখাষ্ট আহ্বান কৰিলে। ইয়াৰে ৬টা পদবী আছিল মহৰী আৰু ৬টা আছিল খালচীৰ। এই ১২ টা পদৰ বাবে দৰখাস্ত পৰিছিল ১২০০ ত কৈও অধিক। এই প্ৰাৰ্থী সকলৰ প্ৰায় সকলোৰেই আছিল মেট্ৰিক পাছ বা ততোধিক।

আজি যদি শিক্ষিত নিবনুৱা সমস্যাৰ ফাকত গাৱেঁ-ভূঞেঁ পৰি থকা সমস্যাবোৰ বাঢ়ি যায় তেনেহলে আচল সমস্যাটোৰ কথাৰ পৰা গা এৰি দিয়া হ'ব। আজি যি বিলাক জনশক্তি নিবনুৱা হৈ পৰিছে, প্ৰত্যেক পৰিয়ালতে ২-৩ টাকৈ শিক্ষিত নিবনুৱা লৰাই জুমুৰী দি ধৰিছে সেই সমশ্যাটোৰ কথা যেন চৰকাৰে বিশেষভাৱে উপলব্ধি কৰে।

আজি ১৪ টা ডাঙৰ ডাঙৰ বেঙ্ক ৰাষ্ট্ৰীয়কৰণৰ ফলত আমি ভাবিছিলো যে আমাৰ নিবনুৱা সমস্যা কিছুপৰিমানে লাঘৱ হ'ব। যি ২-১ উৎসাহী ডেকা লৰাই বেঙ্ক ৰাষ্ট্ৰীয়কৰণৰ সুবিধা লৈ নিজৰ আৰু দেশৰ উপকাৰ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰি আগবাঢ়ি গৈছে তেওঁলোকো বিমুখ হৈ পৰিছে। বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই সমগ্ৰ অসমৰ শিল্পবোৰ ৰাষ্ট্ৰীয়কৰণৰ ক্ষেত্ৰত আজি ১০ বছৰে যি চেষ্টা চলাই আহিছে তাক আমি কেতিয়াও অস্বীকাৰ কৰিব নোৱাৰো। কিন্তু উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত যিমান খিনি সুবিধা হ'ব বুলি আমি ভাবিছিলো সেইখিনি হোৱা নাই। দিল্লীত গৈ অপেক্ষিক ভাৱে এটা শান্তিপূৰ্ণ পৰিবেশ সৃষ্টি কৰাৰ যি প্ৰভাৱ বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ আছে সেই প্ৰভাৱ খটুৱাই তেখেতে নিবনুৱা সমস্যা সমাধানৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

এই খিনিতে এটা কথা মই কব খোজো যে অকল চৰকাৰী চাকৰিয়েই নিবনুৱা সমশ্যা সমাধান কৰিব পৰা নাযায়। আজি অসমত ৩ খনকৈ ইঞ্জিনিয়াৰিং কলেজ হল, মেডিকেল কলেজ হল আৰু বহুতো অন্যান্য শিক্ষানুস্থান গঢ়ি উঠিল ; এইবিলাক অনুস্থানৰ পৰা ওলাই অহা ডেকা আজি নিৱনুৱা হৈ আছে। আমাৰ ৰাজ্যৰ নিবনুৱা সকলক কি ধৰণেৰে কৰ্ম্ম সংস্থান দিব পৰা যায়, প্ৰত্যেকজন সবল সুস্থ লৰাক কেনেকৈ সুবিধা দিবপৰা যায় সেই কথা গভীৰ ভাবে উপলব্ধি কৰি সেইমতে আঁচনি গ্ৰহণ কৰিব লাগিব। সেইবাবে মোৰ চৰকাৰৰ ওচৰত এটা অনুৰোধ এই যে আমাৰ ভূমিসংস্কাৰৰ বৈপল্লিক ব্যৱস্থাৰ পৰিবৰ্ত্তন চৰকাৰে যেন অনতিপলমে আনে আৰু খেতি কৰাৰ এনে নতুন পদ্ধতি চৰকাৰে উদ্ভৱ কৰে যাৰ জৰিয়তে শিক্ষিত নিবনুৱা ডেকা যেন কৃষিৰ প্ৰতি আকৃষ্ট হয় আৰু খেতি-বাতিৰ যোগেদি তেওঁলোকৰ কৰ্ম্মসংস্থান হয়। সেইদৰেই গাৱেঁ-ভূঞেঁ চৰকাৰে খণ্ড উন্নয়ণ প্ৰতিস্থা কৰক। অন্যথাই গাৱঁৰ উঠি অহা নিবনুৱা ডেকাৰ কাৰোৰেই কৰ্ম্মসংস্থান নহব। গাৱত অকল কেইখনমান প্ৰাইমেৰী স্কুল প্ৰতিস্থা কৰিয়েই বা কেইটামান কেৰেণী চাকৰিৰ দ্বাৰাই আমি আমাৰ নিবনুৱা সমস্যা সমাধান কৰিব নোৱাৰো। ঋণ লৈ খেতিকৰাৰ ব্যৱস্থাৰে অন্যান্য উদ্দ্যোগ পতিও চৰকাৰে ঋণ দিয়াৰ বিশাল পৰিকল্পনা গ্ৰহণ কৰিব লাগে যাতে আমাৰ ২০/২৫ বছৰীয়া নিবনুৱা ডেকা লৰাই সেই সুবিধা গ্ৰহণ কৰিব পাৰে।

আমাৰ অসমৰ গাৱে-ভূঁঞে যে উৎসাহী ডেকালৰা নাই এনে নহয়। কিন্তু যেতিয়া তেওঁলোক কিবা উদ্যোগৰ প্ৰতি যথেষ্ট ধাউতি লৈ আগবাঢ়ি আহে তেতিয়া তেওঁলোকৰ উৎসাহত চেঁচাপানী পৰে আৰু তেওঁলোক অৱসাদ গ্ৰস্ত হৈ পৰিব লগা হয়।

কৃষি আৰু আন আন উদ্যোগৰ প্ৰতি অসমৰ যিসকল উৎসাহী ডেকালৰা তেওঁলোকে সহজে ঋণ পোৱাৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে কৰিব লাগে। এইবোৰ গাইৰাই থকা স্বত্বেও যদি চৰকাৰে আঁচনি লৈ কামত আগবাঢ়ি নাযায় তেন্তে ডঃ ভূপেন হাজৰীকাই গানত গোৱাৰ নিচিনাকৈ অসম ৰসাতলে যাৱ।

আমাৰ ৰাজ্যখন হৈছে কৃষিপ্ৰধান ৰাজ্য। মই আগতেই কৈছো যে চৰকাৰে কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত, ভূমি পট্টনৰ ক্ষেত্ৰত অচিৰেই বৈপ্লবিক নীতি গ্ৰহণ

কৰক আৰু মাটিহীন ৰাইজক মাটি দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰক। লগে লগে মই এইটোও কওঁ যে যিসকল ডেকা লৰাই ৫০০ টকাৰ অভাৱত কোনো এটা অনুস্থান কৰিব পৰা নাই সেইসকলক চৰকাৰে ঋণ দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। বহুতে কয় অসমৰ শিক্ষিত ডেকা লৰাই পানতামোলৰ দোকান দিবলৈ নাযায়; কিন্তু মই কওঁ সেইটো অতিৰঞ্জিত কথা। ১ হেজাৰ বা ৫শ টকাৰ অভাবত কোনো কাম কৰিব নোৱাৰা হেতুকে কাবুলীৰ পৰা টকা ধাৰ লোৱা মই নিজেই দেখিছো। একেদৰেই কাবুলী আমাৰ গাঁৱে-ভূঞ্ৰেঁ সোমাই গোজেই গজালী হৈ পৰিছে। গতিকে মই কব খুজিছো যে চৰকাৰে যেন শিক্ষিত অশিক্ষিত সকলো উৎসাহী ডেকাক ঋণ দিয়াৰ ব্যাপক আঁচনি গ্ৰহণ কৰে।

উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত, কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে যি আঁচনি গ্ৰহণ কৰিছে আৰু বেঙ্ক ৰাষ্ট্ৰীয়কৰণ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত যি আঁচনি গ্ৰহণ কৰিছে তাৰ দ্বাৰা তেলীৰ মূৰত তেল দিয়াৰ ব্যৱস্থাহে চৰকাৰে কৰিছে। কি উদ্যোগ কি কৃষি সকলোতে কেইজনমান মুষ্টিমেয় লোকৰ বাদে গাঁৱৰ ডেকাই সুবিধা গ্ৰহণ কৰিব পৰা নাই। কিন্তু মই কব খোজো যে যদি কোনো উদাৰ উদ্যোগপতি আহি যদি অসমীয়া স্বাৰ্থত ব্যাঘাট নঘটোৱাকৈ কাম কৰি যাব পাৰে তেন্তে তাত মোৰ আপত্তি নাই। আমাৰ ছাত্ৰক ৰক্ষনা বেক্ষনাৰ ব্যৱস্থা কৰিবলৈ মই আস্বাস কৰো। যি দুই এজন অসমীয়া বিদেশী বা অসমীয়াক ভাল চকুৰে নোচোৱা ব্যৱসায়ী বা বনিজ আছে তেওঁলোকৰ কামত বেমেজালি ঘটোৱাতো আমাৰ পক্ষে উচিত নহব। সেইকাৰণে কওঁ আমাৰ ভিতৰতে উদ্যোগ প্ৰতিস্থা কৰাৰ লগে লগে, চৰকাৰী খণ্ডতেই হওক, বেচৰকাৰী খণ্ডতেই হওক কাৰীকৰী বা অকাৰীকৰী হওক সেইবিলাকত যাতে থলুৱাৰ যথেষ্ঠ সংখক কৰ্ম্মচাৰীয়ে সুবিধা পাই তালৈ চকু ৰাখে ইয়াকে কৈ মই প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন কৰিছো। কিন্তু কোনো এটা ছাত্ৰসন্থাই দাবী কৰিছে বুলিয়েই আমি সেইটোৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিব নোৱাৰো, কিন্তু এইটো অসমৰ জলন্ত সমস্যা; এই সমস্যাটো চৰকাৰে তৎপৰতাৰে অবলম্বন কৰি তাৰ সুব্যৱস্থা কৰিবলৈ চৰকাৰৰ দৃষ্টিগোচৰ কৰিলো।

*Shri Lakhyadhar Choudhury : উপাধ্যক্ষ মহোদয়, নিবনুৱা সমস্যা

*Speech not corrected

সম্পৰ্কে সদনত উত্থাপিত হোৱা প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন কৰিছো। মই কেইটামান কথাৰ চৰকাৰক দৃষ্টি গোচৰ কৰিব খুজিছো। অৱশ্যে এইটো কথা সচাঁ যে উদ্যোগ বাঢ়িলে আমাৰ কৰ্ম্মসংস্থানৰ ব্যৱস্থাও বাঢ়ে। কিন্তু অসমত যি কেইটা বৃহৎ উদ্যোগ হৈছে তালৈ লক্ষ্য কৰিলে অসমীয়া মানুহৰ মনত এনে এটা ভাৱ হয় যে' "খাল খান্দি ঘৰিয়াল অন্যৰ দৰে হৈছে"। কাৰণ এই উদ্যোগ প্ৰতিস্থান বিলাকত অসমৰ থলুৱা মানুহে যি দৰে সুবিধা পাব লাগিছিল সেই দৰে পোৱা নাই। কাৰণ মই কেইটামান কথালৈ লক্ষ্য কৰি বিশেষকৈ চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষন কৰিব খুজিছো।

আমাৰ চিলংত যিটো Employment Exchange আছে তাত অলপতে দেখিছো A.I.R. এ অলপতে fourth Grade ৰ চাকৰিৰ কাৰণে কেইটামান মানুহ বিচাৰিছিল। কিন্তু সময়ত দেখিলো সেই মানুহ কেইজন অসমৰ মানুহ নহয় আটাইকেইজন বাহিৰৰ পৰা অহা মানুহ। এইদৰেই বাহিৰৰ লোকে কৰ্ম্মসংস্থান আমাৰ ইয়াত পাইছে। সিদিনাখন Employment exchange আৰু Gazzate তো দেখিছো যে, Regional Employment exchange এ এখন Advisory Board গঠন কৰিছে। বিৰোধী সদস্য শ্ৰীগোবিন্দ কলিতা আৰু মইও তাৰ সদস্য। মই তেতিয়া ভাবিছিলো যে আমাৰ দুই এজন লৰাৰ উপকাৰ কৰিব পাৰিম। কিন্তু আজি ৬ মাহ হ'ল একো গমেই পোৱা নাই। এইটোত লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱাৰ সাধু এটালৈ মনত পৰে। যে লৰা-ছোৱালী ডেকা হ'ল বাপেক মেম্বাৰ হ'ল ইয়াৰোপৰি আমি দেখিছো আজি P.M.G, অফিচত বা Telegraph অফিচত যত তৃতীয় শ্ৰেণীৰ L. D. A. বা Operator ৰ নিয়োগৰ কাৰণে Advertise কৰে। All India Advertise কৰা হয় আনকি Statement আদি কাগজতো Advertise কৰা হয় আৰু এই বিলাক candidate ক Mark sheet ৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি Appointment দিয়া হয়। আমি আজি দেখিছো গোটেই ভাৰতবৰ্ষৰ ভিতৰতে বিহাৰৰ ছাত্ৰ সকল খুব মেধাবী কাৰণ তেওঁলোকে ৬০% তকৈ পায়। কিন্তু আমাৰ অসমৰ দুটা ঘাটিত দুটা University থকাতো ইমান Mark নাপায়। কাৰণ বিহাৰত জাল certificate পোৱাৰ এটা নীতি আছে। অলপতে P. M. G. ৰ তৃতীয় শ্ৰেণীৰ চাকৰি ওলাওতে প্ৰায় ১২০০ Application আছিল। তাৰ ভিতৰত ১০ জনেও পোৱা নাই।

এই সম্পৰ্কে আমাৰ গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ শ্ৰীমথুৰা গোস্বামী দেৱক বেচিকৈ নম্বৰ দিবলে কব লাগিব। যি সকলে All India Basis ত পৰীক্ষা দিয়ে আৰু পৰীক্ষা পাচ কৰে, তেওঁলোকৰ ভিতৰতে আমাৰ গুৱাহাটীত থকা এজনে মোৰ নাম "চোধাৰী" কে লিখিব নোৱাৰিলে। ইপিনে তেওঁলোকে ইংৰাজীত ৬০% Percent Mark পাইছে। এনেধৰনেই এইটো ব্যৱস্থা হৈছে। কিন্তু দুখৰ বিষয় কিয় আমাৰ লৰা-ছোৱালী বিলাকে বা ৰাইজে নিজে নিজে কিছুমান প্ৰতিস্থান নকৰে ? যেনেকৈ উত্তৰ কামৰূপত ভ্ৰাম্যমান নাট্য সমাজ বুলি একোটা অনুস্থানতে ১০০ ৰ পৰা ২০০ মানুহলৈকে কাম কৰে আৰু ১২ মাহে দৰমহা পায়। তেওঁলোকে ৬ মাহ কাম কৰে আৰু ৬ মাহ বহি থাকে। সেইবিলাক অনুস্থানলৈ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা এটা অনুদান আহিছিল। ইয়াৰে অসমলৈ আহিছিল ১ লক্ষ্য টকা। কিন্তু ৭৫ হাজাৰ টকাহে বিতৰন কৰিলে আৰু যিহেতু বাকী বিলাক finance পৰা নাহিলেই। পাচত এই টকা খিনি Lapse হৈ গল। আজি দেখিছো যি কেইখনে টকা পাবলগীয়া আছে সুৰদেৱী, নটৰাজ, পূৰ্ব্বজ্যোতি আটাই কেইখনেই গাড়ী লৈ আহিছে। আজি যি টকা কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে দিছিল এই টকা কিয় মৰা যাব। ইয়াৰ উত্তৰ কোনে দিয়ে ? আমাৰ নকুল বোপাই কৈছে গাৱঁ অঞ্চলত Co-operative Bank ৰ কথা কৈছিল, গাৱঁ অঞ্চলৰ ৰাইজক সুবিধা দিবৰ কাৰণে। কিন্তু আমি দেখিছো Co-operative Bank ৰ মাটিৰ ৬ টকাত Premium ৰ ঠাইত ঠাই বুজি ১০ টকালৈ কে লৈছে।

Shri Dandiram Dutta : Register হৈছেনে কি ?

Shri Lakshyadhar Choudhury : তেওঁলোকে তাৰপৰা কোনো সুবিধাই পোৱা নাই। তেওঁলোকে মাত্ৰ নিজৰ সন্তানসকলৰ কাৰণে ব্যৱস্থা কৰিব বিচাৰিছে। কিন্তু গাঁৱৰ মানুহে ঋণ পোৱা নাই। আমাৰ ইয়াত উদ্যোগ হৈছে। উদ্যোগত দেখিছো তাত যদি contract ওলাই শতকৰা ৬০% বাহিৰৰ মানুহ। আজি Private এ হওক বা Public এ হওক কতো থলুৱা মানুহ নাই। সেইকাৰণে আজি চৰকাৰে এইটো সংস্থাপন কৰিবৰ কাৰণে অপাৰগ হৈছে। মই দাবী কৰিছো—এই Employment Exchange টো অতি সোনকালে কিবা এটা কৰিব লাগে। আনকি কৰবাত চাকৰি ওলোৱাৰ গম পালেও তেওঁলোকৰ তাৰপৰা চিঠি দি মাতি আনি Register কৰা হয়। আজি Hard Board তে

চাকৰি এটা ওলাইছে আৰু Employment exchange লৈ বিচাৰিছে। তেওঁ-লোকে তৎক্ষনাত তালৈ চিঠি দি মাতি আনে আৰু লগে লগে Register কৰি লগে লগে চাকৰি পোৱাৰ মোৰ হাতত প্ৰমান দিছে।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi : কোনে চিঠি দিয়ে ?

Shri Lakshyadhar Choudhury : গুৱাহাটীৰ Employment Exchange ৰ পৰা আজি ১০ Percent থলুৱা লবাৰ নামো যে, এওঁলোকে দিয়ে তাত সন্দেহ আছে। এইবোৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে পৰিবৰ্ত্তন কৰিবৰ হ'ল। মই এইবোৰ Procession আদি আহিলে বেয়া পাও কাৰণ আমাৰ বয়সো হৈছে। এইটো এতিয়া ঘৰে-ঘৰে ঘেৰাও হব ধৰিছে। D. I. ক ঘেৰাও কৰিছে। সেই কাৰণে মই কৈছোঁ যে যতে-ততে আৰু যেতিয়াই তেতিয়াই চৰকাৰে যদি ঘেৰাও কৰিব লগীয়া অৱস্থা সৃষ্টি কৰে, তেন্তে ভবিষ্যতৰ অৱস্থা কি হব পাৰে ? এই বিলাক বৰ বেয়া লগা কথা।

তাৰ পাছত নিবনুৱা সমস্যা বাঢ়ি অহাৰ লগে লগে আমাৰ অশান্তি সৃষ্টি হৈছে আৰু এইটো দূৰ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগে। তাৰ পাছত ভেটেনেৰীৰ দুটা বিভাগ আছে। সেই দুটা বিভাগত দুজন B. A. আৰু দুজন মেট্ৰিক পাচ কৰা ল'ৰাই চাকৰি বিচাৰিছিল। তাৰে এজন উত্তৰ গুৱাহাটীৰ আছিল। চিলঙত Application Form পাব পাৰে বুলি তেওঁলোকে মোক Form খুজি পঠাইছিল। বহুত পইছা খৰচ কৰি তেওঁলোকক আনিলোঁ। আৰু ইয়াত Form বিছাৰি কোনোমতে দি দিলোঁ। অৱশ্যে তেওঁলোকৰ Form Submit কৰা বহুত দিনেই হল। কিন্তু আজিলৈকে তেওঁলোক Employee নহল। আনকি কোনো information ই নাই। সেই কাৰণে মই বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ দৃষ্টি আকৰ্ষন কৰিব খুজিছোঁ যে যিটো চাকৰিৰ কাৰণে Treasury challan দুবাৰকৈ দিয়া হল scheduled cast আৰু scheduled Tribes ৰ কাৰণে ২.৫০ পয়ছা আৰু বাকী বিলাকৰ কাৰণে ৫.০০ টকা। কিন্তু Treasury challan দুবাৰ পৰ্য্যন্ত দিয়াৰ বহুত দিনৰ পাছতো তেওঁলোকক কোনো interview ৰ কাৰণে call নকৰিলে। গতিকে মই বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াক শুধিছো এইটো হব পাৰেনে কি যে এজন ল'ৰাই Treasury challan দিও employee হোৱা নাই আৰু আন এজনে

Treasury challan নিদিয়াকৈয়ে চাকৰি পাইছে সেই কাৰণে মই ভাবো যে দুবাৰকৈ Treasury challan পঠোৱা স্বত্বেও ল'ৰা কেইটাই আজিলৈকে employee নহল। গতিকে তেনে ক্ষেত্ৰত Treasury challan নলৈ পৰীক্ষা নোলোৱাটোকেহে কৰিব লাগে। এই পদ্ধতি কৰিলে সকলোৰে সুবিধা হয়। নাইবা Treasury challan লোৱাটো কমাই দিব লাগে আৰু পৰীক্ষা লোৱাটো বন্ধ কৰিব লাগে।

কাৰণ আজি ৩০ হেজাৰ যদি দৰ্খাস্তকাৰী হয়, তেনেহলে scheduled casts/Tribes ৰ ৩'০০ টকাকে আৰু বাকী বিলাকৰ ৫'০০ টকাকৈ ললেও দেখোন বহুত হয়। গতিকে নিবনুৱা সমস্যাৰ বিষয়ে এটা থুলমূল কৈ বিচাৰ কৰি এটা হিচাব কৰি চাওকচোন কিমান টকা হয়। সেই কাৰণে Formaly য়েই হওক বা informaly য়েই হওক ইয়াৰ এটা সু-ব্যৱস্থা হব যদি প্ৰত্যেকটোতে Treasury challan ৰ ব্যৱস্থা কৰা নাযায়।

(সময় সঙ্কেত)

সেই কাৰণে আজি এই সমস্যাটো ভালদৰে মীমাংসা কৰা দৰ্কাৰ। অৱশেষত ইমানতে মোৰ বক্তব্য সামৰনি মাৰিলো।

*Shri Premodhar Bora : মাননীয় অধ্যক্ষ ডাঙৰীয়া, কাৰ আগত কম, কান পাতিব কোনে? আৰু কাৰ আগত লুটিয়াম দুখৰ কাহিনী ? আমাৰ কথা-বিলাক শুনোতা আজি কোনো নাই।

আমাৰ স্বাধীনতাৰ পৰৱৰ্ত্তী কালত আমাৰ মুখীয়াল সকলে দিল্লীত থাকি ঘোষনা কৰিছিল যে আমি প্ৰথম পৰিকল্পনা লৈছো, কেচুৱা ল'ৰাক অকনমান চেনি দি শোৱাই থলে। প্ৰথম পঞ্চ বাৰ্ষিক পৰিকল্পনা গল অসম চৰকাৰৰ ১৯ কোটি টকা খাব লাগিল।

দ্বিতীয় পঞ্চ-বাৰ্ষিক পৰিকল্পনাত কেচুৱা লৰাটোৱে এডোপ দুদোপ কৰি ইফালে সিফালে ঘুৰি ফুৰিছে। চৰকাৰে দ্বিতীয় পঞ্চ-বাৰ্ষিক পৰিকল্পনাৰ কথা সুন্দৰকৈ ঘোষনা কৰিলে। কিন্তু দ্বিতীয় পঞ্চ-বাৰ্ষিক পৰিকল্পনাও শেষ হল।

---

*Speech not corrected

অসম চৰকাৰৰ হিচাবত দেখা গল যে ধাৰ বাঢ়ি বাঢ়ি ৪৭ কোটি টকা পালেগৈ। কেচুৱাৰ ১০ বছৰ গল।

তাৰ পাছত তৃতীয় পৰিকল্পনা আহিল। তৃতীয় পঞ্চবাৰ্ষিক পৰিকল্পনাত চৰকাৰে কলে লৰাটোৰ ১০ বছৰ পাৰ হৈ ১১ বছৰত সোমাইছে আৰু কিছু কিছু জনা হৈছে তেতিয়া কলে চৰকাৰে তৃতীয় পৰিকল্পনাৰ কাৰ্য্যভাৰ হাতত লৈছে এইবাৰ আমাৰ দেশখন সম্পদেৰে পৰিপূৰ্ণ হব। কিন্তু তৃতীয় পৰিকল্পনাত অসম চৰকাৰৰ নজনাকৈয়ে ধাৰ বাঢ়ি গৈ ৯৩ কোটি টকাত পৰিল। ২০ বছৰ পাৰ হল এতিয়া আহিল চতুৰ্থ পঞ্চবাৰ্ষিক পৰিকল্পনা। ইয়াৰো দুবছৰ পাৰ হল এতিয়া ২৩ বছৰত ভৰি দিছে নিশ্চয় কেচুৱা ল'ৰাটো কেচুৱা হৈয়েই নেথাকিব। ডেকা হল, চকুও গজিলে। এতিয়া পঢ়ি-শুনি লৰাটোৱে শান্তিৰে নেথাকে এইটো সকলোৱে জনা কথা।

কিন্তু উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মই চৰকাৰক পৰিকল্পনাৰ কথা লৈ প্ৰশ্ন কৰো যে, "Is it not a falls planed"? তিনিটা পৰিকল্পনা শেষ হোৱা সকলোৱে দেখা পালে আৰু ফলাফল কি হল সকলোৱে দেখিলে যে অসমৰ প্ৰথম পঞ্চ বাৰ্ষিক পৰিকল্পনাত ধাৰ লাগিল ১৯ কোটি টকা। দ্বিতীয় পঞ্চ-বাৰ্ষিক পৰিকল্পনাত ধাৰ লাগিল ৪৭ কোটি টকা আৰু তৃতীয় পঞ্চবাৰ্ষিক পৰিকল্পনাত ধাৰ বাঢ়ি গৈ ৯৩ কোটি টকা পালেগৈ। তাৰ পাছত এতিয়া Planning কাৰ্য্য শুদ্ধনে অশুদ্ধ ৰাইজৰ সেইটো আগত কব লাগিব আৰু স্বীকাৰ কৰিব লাগিব। গতিকে মই কওঁ যে আমাৰ Planning Minister বা পৰিকল্পনা বিভাগৰ মন্ত্ৰী আৰু অৰ্থমন্ত্ৰীক শুধিছোঁ যে আমাৰ এই Plane বিলাক বাস্তৱ দৃষ্টিভঙ্গিৰে বনোৱা নহল কিয়? বা অবাস্তৱ দৃষ্টিভঙ্গি ললেও বাস্তৱ দৃষ্টিভঙ্গিলৈ ৰূপান্তৰ কৰিব নোৱাৰিলে কিয়? এই দেশখনৰ কাৰণে বাস্তৱ দৃষ্টিভঙ্গিৰ পৰিকল্পনাৰ প্ৰয়োজন বা দৰ্কাৰ নাইনে?

আমাৰ দেশৰ ৰাইজে আৰু চৰকাৰে কয় ৰাইজে ৰজা। ৰাইজে চৰকাৰ পৰিকল্পনা কৰিছে। কিন্তু এই ৰাজ্যখন যিখন ৰাজ্যৰ শতকৰা ৮০ ভাগ মানুহেই গাৱলীয়া কৃষক তেনে ক্ষেত্ৰত ৰাইজৰ উপকাৰৰ কাৰণে কৰা চৰকাৰৰ এই পৰিকল্পনা বিলাক দৰাচলতে কেনে হোৱা উচিত? যদি অৰ্থনীতিৰ ফালৰপৰা শতকৰা ৮০ ভাগেই কৃষিতেই ব্যস্ত থাকে তেন্তে চৰকাৰৰ পৰিকল্পনা বিলাকো

কৃষিৰফালে ঢালখোৱা হব লাগিছিল। কিন্তু তেনেকুৱা নহল কিয়? গতিকে মই কওঁ আজি যি বিলাক পৰিকল্পনা কৰিছে সেইবিলাক অন্ততঃ কৃষকৰ অনুকূলে হব লাগিব আৰু বহুমুখী হলেও কৃষকৰ লগত সম্বন্ধ থাকিব লাগিব। তেনেধৰণে যদি কৰা হয়, তেন্তে নিশ্চয় এই নতুন পৰিকল্পনা বিলাকত সকলোৰে উপকৃত হব পাৰিব আৰু এই পৰিকল্পনা বিলাক কৃষিৰ লগত জড়িত থকা উচিত।

তাৰ পাছত আজি Employee ৰ কথা ওলাইছে; অৰ্থনীতি দুৰ্য্যোগৰ কথা ওলাইছে, Party System ৰ কথা ওলাইছে আৰু অনেক ধৰণৰ কথা ওলাইছে। কিন্তু মই কৈছো আমাৰ Plane Minister এতিয়াৰ পৰাই সাজু হওক আমাৰ যিবিলাক plane কৰা হব বা হৈছে সেইবিলাক plane ৰ উদ্দেশ্য শতকৰা ৮০ ভাগ কৃষকৰ স্বাৰ্থৰ অনুকূলে কৰা হৈছে বা হব।

তাৰ পাছত Agriculture Bias ৰ কথাও ইয়াত কবলগীয়া হল যে যদি আমাৰ এই Agriculture Bias মতে পৰিকল্পনা বিলাক কৰা যায় তেন্তে এই Agriculture Bias ত আমাৰ শিক্ষিত ডেকাসকলক নিয়োগ কৰিব পাৰিলেহে আমাৰ এই নিবনুৱা সমস্যা আৰু অৰ্থনীতিৰ সমস্যাবোৰ সমাধান কৰিব পাৰিব। কিন্তু এইখিনিতে কবলগীয়া হল যে Agriculture Bias ৰ Plane কেনেকৈ কৰা হয়? আমাৰ মাননীয় সদস্যসকলে কৈ গৈছে যে গাৱঁ ভূঁঞে থকা কৃষকৰ অৱস্থা উন্নত কৰিব লাগে, উন্নত স্তৰলৈ আনিব লাগে। বিশেষজ্ঞ সকলে কোৱাৰ লগতে আমিও কওঁ যে অৰ্থনৈতিক পদ্ধতিত কৃষকক অৱস্থাসম্পন্ন কৰিব লাগে। কৃষকক অৱস্থাসম্পন্ন কৰিব পাৰিলেহে আমি অৰ্থনৈতিক ক্ষেত্ৰত টনকিয়াল হব পাৰিম। কাৰণ আমাৰ শতকৰা ৮০ ভাগ যি কৃষক আছে, সেই গোটেইখিনিয়েই খেতি কৰি জীবিকানিৰ্ব্বাহ কৰে। কিন্তু মই কওঁ পোনপতীয়া ভাবেই খেতি কৰিলে নহব। Agriculture Bias ৰ মতে খেতি কৰিব লাগিব। আধুনিক বৈজ্ঞানিক প্ৰদ্ধতিত খেতি কৰিব লাগিব। গাৱঁত বৰ্ত্তমান আগৰ পুৰনিকলীয়া ৰীতি-নীতিমতেই বা পৌৰাণিক পদ্ধতিকেই ধৰি পুৰণিকলীয়া খেতিয়ক সকলৰ লগত আমাৰ শিক্ষিত ডেকাহঁতেও খেতি কৰি আছে। সেইকাৰণে মই কৈছোঁ যে আমাৰ যি সকল ডেকাল'ৰা শিক্ষিত বা অৰ্দ্ধশিক্ষিত হৈ আছে; সেইসকলক কৃষিৰ আঁচনি দেখুৱাই তেওঁলোকৰ মনটোক আৰ্কষণ কৰি যদি খেতিৰ প্ৰতি মনোনিবেশ কৰি ৰখা যায় তেতিয়াহলে শতকৰা

৮০ ভাগেই কৃষিৰ কামত নিযুক্ত হব পাৰিব । বাকী যি থাকে চৰকাৰৰ কাগজ কলমৰ কামত Industry থাকিলে Industry ৰ কামত বা উদ্যোগৰ কামত সেই শতকৰা ২০ ভাগক সংস্থাপন কৰিব পাৰিব । তেতিহলে আমাৰ দেশৰ জনসাধাৰণৰ প্ৰত্যেকেই বা শতকৰা ১০০ ভাগেই ব্যক্তিগত কামত ব্যস্ত থাকিব আৰু আমাৰ নিবনুৱা সমস্যা অনায়েহে সমাধান হব আৰু কোনো দিনেই বৃদ্ধি পাব নোৱাৰিব ।

সৰু সৰু চাকৰি বা সৰু সৰু উদ্যোগৰ কথাটো একোটা Auxiliary কথা । এইবিলাক যদি দোষমুক্ত হয়, তেতিয়াহলে আমাৰেই ভাল হয় । গতিকে আমাৰ মূল আঁচনিখনেই দোষমুক্ত হোৱা উচিত আৰু এই Axiliary কথা বাদ দি যিখিনি আমি লও তাকে কেৱল মাত্ৰ বাস্তৱমুখী কৰি পৰিকল্পনাৰ কাম বিলাক বাস্তৱ দৃষ্টিভঙ্গি কৰি লওক । য'ত শতকৰা ৮০ ভাগেই নিয়োগ হব পাৰি । কাৰণ আমাৰ সমবায় বিভাগ আছে, কৃষি বিভাগ আছে, Cotton Industry, weaving, Large scale industry, small scale industry আদি কৰিব পাৰি । গতিকে এইবিলাকতো আমি যথেষ্ট সংখ্যক শিক্ষিত আৰু অৰ্দ্ধশিক্ষিত লোকক সংস্থাপন কৰিব পাৰিব । সেইকাৰণে বৰ্ত্তমান পৰিকল্পনাৰ মূল উদ্দেশ্যটো বাস্তৱ দৃষ্টিভঙ্গিৰে লব লাগে । সেই বাস্তৱ দৃষ্টিভঙ্গিৰে প্লেন কৰিবলৈ planning officer আৰু অন্যান্য মূৰব্বী, মন্ত্ৰীক অনুৰোধ জনালো ।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ দেশখন বৰ শান্তিপূৰ্ণ দেশ, ইয়াৰ মানুহবিলাক বৰ শান্তিপ্ৰিয় । শান্তিপ্ৰিয় এইটো নহয় যে তেওঁলোকে একো নাজানে । শান্তিপ্ৰিয় মানুহবিলাকক আমি অকৰা অপদাৰ্থ বুলি থাকিব নোৱাৰো । তেওঁ-লোকৰ মাজত ভাল বৈজ্ঞানিক, ভাল ডাক্তৰ, ভাল শিক্ষাবিদ আছে । এই মানুহবিলাকক ভাল ধৰণে পৰিচালিত কৰিবলৈ হলে সকলোৰে পৰামৰ্শ লব লাগিব । অকল চৰকাৰে পৰিচালনা কৰিলে, অকল তেওঁলোকৰ কথাবিলাকতে আকোৰ-গজালি মনোভাৱ লৈ অন্যান্যসকলৰ সত্য কথাবিলাকলৈ কান নকৰে তেতিয়া আচল গণতন্ত্ৰ নহয় । বাস্তৱ দৃষ্টিভঙ্গিৰে পৰিকল্পনা কৰক । বাস্তৱ পৰিকল্পনা হলে বাস্তৱ ক্ষেত্ৰত আৰ্থিক উন্নতি হব । এই পৰিকল্পনা বিলাক দিল্লী চহৰৰ পৰা হোৱাৰ কাৰণে, আমাৰ ৰাজধানীত হোৱাৰ কাৰণে আচলতে আমাৰ গাৱলীয়া ৰাইজৰ যি আৰ্থিক দাবী তাত প্ৰভাৱ পৰিব পৰা নাই ।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi : Block বিলাকে কৰা নাই নেকি ?

Shri Premodhar Bora : Development ৰ কথা সুধিলে যেতিয়া কব লাগিব। বিহপুৰীয়া Development Block ত চাকৰিয়াল সকলৰ দৰমহাত যায় একলাখ ১৫ হেজাৰ টকা। উন্নয়নৰ কামৰ কাৰণে টকা দিলে ৩৬ হেজাৰ টকা। এটা কথা কও তাৰপিচত পঞ্চায়ত বিলাকক কোৱা হৈছে যে আমাৰ পঞ্চায়তৰ যি Resource সেইমতে শতকৰা ৭৫ ভাগ খৰচ কৰা। এতিয়া আমাৰ পঞ্চায়ত গাওঁসভাক ৰাজ্যিক মন্ত্ৰীয়ে ১৫ শমান টকা দিয়ে। এতিয়া পঞ্চায়তৰ চেক্ৰেটাৰী বিলাকৰ দৰমহা একশ টকাকৈ হলে এই গাওঁসভাৰ চেক্ৰেটাৰী বিলাকৰ দৰমহাত যাব ১২শ টকা গোটেই গাওঁসভাৰ Resource আছিল মাত্ৰ ১৫ শ টকা। বজাৰ থাকিলে অৱশ্যে দুই এপইচা আছে Resource ৭৫% ভাগৰ Agriculture Production ৰ কাৰণে খৰচ কৰিব লাগে। পানী যোগানত খৰছ কৰিব লাগে আৰু আলি দিব লাগে। তাৰপিচত এই তিনিশ টকাৰ ভিতৰত আকৌ পশুপালন, কৃষিউন্নয়ন আদি প্ৰয়োজনীয় কাম কৰিব লাগে।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi : নিবনুৱাক Resource কৰিব নোৱাৰিনে ?

Shri Premadhar Bora : যথাৰ্থতে কওঁ আমাৰ একোখন গাওঁসভাত ৩-৪ হেজাৰ people আছে। সেই people ৰ ভিতৰত কোনোবা চাকৰিয়াল আছে L. P. School High School আৰু college ইত্যাদিৰ। অন্যান্য কিছুমানৰ আন চাকৰি আছে, কিছুমানৰ খেতি আছে। Additional যিবিলাক আছে সেই বিলাকক productive ৰ উদ্দেশ্যে সৃষ্টি কৰিব লাগে। ধৰক তিনিহাজাৰ people ৰ এক হাজাৰ কৃষকৰ খেতি আছে আৰু একশৰ চাকৰি হৈছে আৰু বাকী থাকিল পাঁচশ লৰা পুৰুষ, মহিলা, যুৱক, যুৱতী। এই বিলাকক গ্ৰাম্যদ্যোগ, সৰু সৰু কুটীৰ শিল্প কৰি Absorb কৰা যায় আৰু বাকী পাঁচ শক Agicultural waste Land ত কৃষিমন্ত্ৰীয়ে, উদ্যোগ মন্ত্ৰীয়ে Mechanised cultivation ৰ কাৰণে নিয়োগ কৰে তেন্তে দেশৰ উন্নতি হৈ যাব।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi : Mechanised নকৰাকৈ নোৱাৰিনে ?

Shri Premadhar Bora : মোৰ এটা বাস্তৱ অভিজ্ঞতা পৰা কওঁ এবাৰ Deputy Minister (Agriculture) আমাৰ তালৈ গৈছিল। তেখেতে গৈ এটা পৰামৰ্শ দি আহিছে আৰু সি বাস্তৱত কাৰ্য্যকৰী হৈছে। সেইটো আছিল ৫০ জন মানুহে তিনিমাহ কাম কৰি ৩২ হাজাৰ টকা পাইছে। তেওঁলোকে ৫৩ বিঘা মাটিত wheat কৰিছে। wheat পজ্জাৰতকৈ ভাল হৈছে আৰু প্ৰতি কুইণ্টলত ৮০ টকাকৈ পাইছে। ৫৩ বিঘা মাটিত wheat কৰিছে, ২৩ বিঘাত সৰিয়হ কৰিছে, মটৰমাহ কৰিছে, মচুৰমাহ কৰিছে। মুঠতে খাদ্য উৎপাদনৰ সম্পদ ৩২ হাজাৰ টকা।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi : কিমান মানুহে শ্ৰম কৰিছিল ?

Shri Premadhar Bora : ৫০ জন মানুহে তিনিমাহ শ্ৰম কৰি ৩২ হাজাৰ টকা পালে। Tractor নি তাত দিলে, সাৰ দিলে আৰু Seed দিলে। মুঠতে ৭ হাজাৰ ৩ শ টকা খৰছ কৰা হৈছে আৰু তাৰ পৰিবৰ্ত্তে ৫০ জন মানুহে সেইখিনি টকাৰে একোটা পৰিয়াল টিকি থাকিব পাৰে। এইদৰে বাস্তৱ Plane কৰিলে পঞ্চায়ত আৰু Blockৰ আৰ্থিক অৱস্থা উন্নত হব। এইধৰণৰ বাস্তৱ দৃষ্টিভঙ্গিৰে দেশত গঢ়ি উঠা নিবনুৱা সমস্যা দূৰ হব আৰু অসম শস্যশ্যামলা বসুন্ধৰা হৈ পৰিব।

*Shri Kabir Chandra Roy Paadhani : উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মই নিবনুৱা সমস্যাৰ কথা কোৱাৰ আগতে মই বৰ দুখেৰে সৈতে আমাৰ দেশৰ উদ্যোগৰ কথা কবলগীয়া হৈছো। স্বাধীনতাৰ ২৩ বছৰৰ পাচতো আমাৰ দেশৰ উদ্যোগৰ অৱস্থা অতিশয় দুখলগা। এই ২৩ বছৰত আমাৰ দেশ উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত যিমান আগবাঢ়ি যাব লাগিছিল সেই পৰিমানে আগবঢ়া নাই। অতি সঁচা কথা যে আজি আমি সকলোৰে কাম কৰিবলৈ কও। কিন্তু কাম কৰে কোনে ? এইদৰে হলে আমাৰ দেশত যে কিবা উদ্যোগ গঢ়ি তুলিব পাৰিব বা উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত কিছু আগবাঢ়িব পাৰিব তাৰ আশংকা নিচেই কম। এই ক্ষেত্ৰত মই কও যে আমা, চৰকাৰেও গা লাগি কাম কৰা নাই। সদায় গা এৰাদি কাম কৰি গৈছে তাৰ ফলতে আমাৰ দেশ উদ্যোগ আদিৰ ক্ষেত্ৰত দিনে দিনে তলৰ ফালেহে গৈছে।

*Speech not corrected

আজি আমাৰ সদনত নিবনুৱা সমস্যাৰ সম্পৰ্কে আলোচনা কৰিছে। আজি আমাৰ নিবনুৱা সমস্যাটোৱে যি বিৰাট আকাৰ ধাৰণ কৰিছে আমাৰ ভয় হৈছে এই দৰে যদি নিবনুৱাৰ সংখ্যা দিনক দিনে বাঢ়ি যায় পিচত তাক প্ৰতিৰোধ কৰাৰ কোনো উপায় নাথাকিব। আজি আমাৰ গোটেই অসমতে শিক্ষিত, অশিক্ষিত ডেকা লৰাই কাম নাপাই ঘুৰি ফুৰিব লগীয়া হৈছে তাৰ বাবে দায়ী কোন? দায়ী আমাৰ এই চৰকাৰ আমাৰ চৰকাৰে তেওঁলোকক কাম দিব পৰা নাই তাৰ ফলত এই লৰা বিলাকৰ ভাত কাপোৰৰ সংস্থান নাইকীয়া হৈছে। কিন্তু আমি ভাবো আমাৰ চৰকাৰে যদি কেইটামান উপায়ৰ কথা চিন্তা কৰে তেনেহলে আমাৰ নিবনুৱা সংখ্যা কিছু পৰিমাণে হ্ৰাস হব। প্ৰথম পদক্ষেপ হিচাপে তেওঁলোকক কিছুমান কামত Engage কৰি ৰাখিব লাগিব। আমাৰ গাওঁ অঞ্চল বিলাকত নিবনুৱা সমস্যা বৃদ্ধি হোৱাৰ প্ৰথম কাৰণ হল মাটিৰ সমস্যা। মাটি নোহোৱাৰ কাৰণেই খেতিকৰাৰ উপায় নথকাত তেওঁলোক নিবনুৱা হৈ পৰিছে এই লৰা বিলাকক যদি খেতি কৰিবলৈ মাটি দিব পাৰে তেনেহলে বহুতকে এই দৰে সংস্থান দিব পৰা হব। লগতে যদি উন্নত খেতি কৰাৰ সুবিধা দিব পাৰে তেনেহলে মই ভাবো বহুতা শিক্ষিত ডেকালৰাও তাৰ প্ৰতি আৰ্কষিত হব। সেই কাৰণে মই কওঁ যে নিবনুৱা লোক সকলক অন্ততঃ ১০ বিঘাকৈ মাটি দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। তাতে যেন তেওঁলোকে খেতি কৰি নিজে নিজে পোহপাল যাব পাৰে। তাৰোপৰি যদি আমাৰ চৰকাৰে Co-operation farm কৰাৰ কথা চৰকাৰে চিন্তা কৰে তেন্তে সেইটো আৰু ভাল ব্যৱস্থা হব বুলি ভাবো। কাৰণ আমাৰ প্ৰথম কথা হল Production বঢ়োৱা। production বঢ়োৱাৰ কাৰণে আমাৰ মানুহে ভালদৰে কাম কৰাৰ সুবিধা পাব লাগিব আৰু যি বিলাক পদ্ধতিৰে কাম কৰা হয় তাৰ প্ৰতিও আকৰ্ষিত হব লাগিব। এই produetion বঢ়াব পাৰিলেহে আমাৰ Industrial Development হোৱাৰ সম্ভৱনা আছে কিন্তু দেখা গৈছে আজি production কমি গৈছে consumption বাঢ়ি গৈছে অৰ্থৎ আমাৰ অৰ্জন কৰোতা কমি গৈছে খাৱৰীয়া বাঢ়ি গৈছে। আজি আমাৰ দেশত এনে এটা অৱস্থাৰ সৃষ্টি হৈছে যে কাম কৰোতা জনেও খায় নকৰা জনেও খায় আৰু খাৱৰীয়ৰ সংখ্যা দিনে দিনে বাঢ়ি গৈছে।

গতিকে এই অৱস্থাত জনসংখ্যা যিদৰে বাঢ়িছে সেইদৰে চাকৰীৰ সংখ্যা

বঢ়া নাই। ফলত বছৰি বছৰি qualified হৈ ওলাই থকা ডেকালৰা বিলাকক উপযুক্ত কৰ্ম্মসংস্থান দিব নোৱাৰাৰ কাৰণে নিবনুৱা সমস্যা আজি এনে ভয়াবহ হৈ পৰিছে। ই কেৱল চৰকাৰৰেই দোষৰ কাৰণে হবলে পাইছে।

Appointment ৰ ক্ষেত্ৰত দেখা যায় যে থলুৱা মানুহক Appointment দিব লাগে বুলি যিমানেই চিংকাৰ নকৰক কাৰ্য্যক্ষেত্ৰত কিন্তু একো হোৱা নাই। গতিকে Employment officer বিলাকক থলুৱা মানুহ হলেহে appointment দিব লাগে আৰু থলুৱা মানুহৰ বাহিৰে অন্য প্ৰাৰ্থীক Employment exchange ত নাম ভৰ্ত্তি কৰিবলৈ দিব নেলাগে আৰু appointment ৰ ক্ষেত্ৰত এইটোও চাব লাগিব যাতে চাকৰীক মুনাফা হিচাবে লোৱা একশ্ৰেণীক appointment দিয়া নহয়। তেনে লোকক appointment দিলে চাকৰীটো নামত ৰাখি নানান corruption ৰ আশ্ৰয় লৈ নিজৰ জেপ টনকীয়াল কৰাৰ হে সুবিধা পাব। নাম মাত্ৰ চাকৰি এটা হলেই হব। তাৰ পিছত সদায় ঘিউভাত খোৱাৰ পথ মুকলি হৈ যাব।

(সময়ৰ সংকেত)

এই ক্ষেত্ৰতে এটা গল্পৰ কথা উনুকিয়াব পাৰি। এজন লোকে যেনে তেনে এটা চাকৰি যোগাৰ কৰি ললে যে ৰজাৰ ঘৰত বজাৰ কৰি দিব লাগে। তাৰ পিছত মানুহজনক যদি বজাৰ কৰিবলৈ দিয়ে তেন্তে খৰছ হয় যিমান তাৰ বেছি হিচাব দিয়ে। অথাৎ যদি বজাৰ কৰিবলৈ ৫০ টকা দিয়ে তেন্তে খৰছ কৰিব ৪০ টকাৰ। এইদৰে অৱশিষ্ট খিনি নিজৰ হাতত ৰৈ যায়। এইদৰেই তাৰ অৱস্থাও থিক হৈ যায়। সিহে সদায় ঘিউ ভাত খায়। তাক সুধিলে কয় যে তাক যি চাকৰিতেই দিয়া নেযাওক সি কপালৰ বলত ঘিউ ভাত খাবই। তেতিয়া ৰজাই তাক এনেকুৱা এটা চাকৰি দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিলে যে সি পইচা এটাও নেপায় আৰু তেনেকৈ ৰজাই চাব সিনো কপালৰ বলত কেনেকৈ ঘিউ ভাত খাব পাৰে। তেতিয়া ৰজাই তাক সাগৰৰ ঢৌ গনিবলৈ দিলে। কিন্তু তাকে কৰিবলৈ যাওঁতে সি ৰজাৰ হতুৱাই এখন sign Board লিখাই ললে যে কোনেও এই ঢৌ ভাঙিব নোৱাৰিব। ৰজাৰ হুকুম। এই sign Board খনৰ কাযত সি সদায় বহি থাকে। ইতিমধ্যে বানিজ্য কৰিবলৈ অহা বনিক বিলাক sign Board দেখি সচকিত হৈ পৰে।

এতিয়া কেনেকৈনো সকলো বিলাক জাহাজ ৰজাৰ হুকুম নহালৈকে বৈ থাকিব পাৰে। কাৰণ এদিন পিচুৱাই গলেও লাখ লাখ টকা নষ্ট হৈ যাব। গতিকে এই মানুহজনকে ৰজাৰ ৰখিয়া বুলি তাকে যথেষ্ট পৰিমানে টকা দি জাহাজ লৈ গুচি যায়। এইদৰে যাওতে টকা পাই পাই সি অতি সোনকালে চহকী হৈ গল। তাৰ পিছত বহুদিনৰ পিছত ৰজাই মানুহ জনৰ খবৰ লৈ জানিব পাৰিলে যে তাৰ অৱস্থা আগতকৈও ভাল হৈছে আৰু সদায় ঘিউ ভাতহে খায়। ইয়াৰ অন্তৰালত থকা সকলো খিনি কথাই ৰজাৰ অবগত হল। কৰ্ম্মচাৰী নিয়োগৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ চৰকাৰৰ অৱস্থাও তদ্ৰুপ। আমাৰ ডেকা সকল আজি চাকৰি-মুখী হবলৈ সুবিধা পাইছে। উপযুক্ত পৰিমানে মাটি থাকিলেও তাৰ প্ৰতি পিঠি দিয়ে লাগিলে তাত উৎপাদন চাকৰীতকৈ বেচিয়েই হওঁক। কাৰণটো হৈছে নামত লাগিলে পিয়ন চাকৰি এটা হলেও সেই ঢৌ গনা মানুহ জনৰ নিছিনা তাতেই নানা ফাংফুং কৰি টকা মাৰি অপ্ৰত্যাশিত লাভ কৰিব পাৰিব। গতিকে জীৱন নিৰ্ব্বাহৰ অন্যান্য সংস্থান থাকিলেও যাতে চাকৰি-মুখি মনোবৃত্তিটো নাস কৰিব পাৰি আৰু উদ্যোগী ডেকা সকলক উদ্যোগমুখী কৰি উদ্যোগ আদিত সংস্থান কৰিব পাৰি তাৰে ব্যৱস্থা কৰিবলৈ চৰকাৰক পৰামৰ্শ আগবঢ়াই মই সামৰনি মাৰিলো।

*Shri Narayan Bhuyan : অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি অসমৰ যিটো চুড়ান্ত সমস্যা সেই সমস্যাৰ সম্পৰ্কে আমাৰ এই সদনৰ যি কেইজন সদস্যই বিশেষ ভাৱে সজাগদৃষ্টি দিছে তেওঁলোকৰ প্ৰতি মোৰ আন্তৰিক শলাগণি আগবঢ়াইছো। আজি যোৱা ২২ বছৰৰ ভিতৰত কেইবাটাও পৰিকল্পনা হৈ যোৱাৰ পিছতো আমাৰ দেশখন প্ৰগতিৰ পথত যি ধৰণে আগবাঢ়ি যাব লাগিছিল সেই ধৰণে আগবাঢ়ি যাব পৰা নাই। সকলোৱেই এইটো অনুভৱ কৰিছে। গতিকে এই বিষয়ে চৰকাৰে বিশেষ মনোযোগেৰে সজাগ দৃষ্টি ৰাখিব লাগে। স্বাধীনতাৰ পৰবৰ্ত্তী ২২ বছৰে যি বিলাক সমস্যাৰ সৃষ্টি হৈ নিবনুৱা সমস্যাটো আজি ইমান উৎকট কৰি আমাৰ নিবনুৱা ডেকা সকলক কৰ্ম্মসংস্থান দিবপৰা নাই সেই সমস্যাবিলাক দূৰীভূত কৰিব এনেকুৱা এটা বাতাবৰণৰ সৃষ্টি কৰিব লাগিব যাৰ দ্বাৰা আমাৰ এই সমস্যাটো সমাধানত সহায় হব পাৰে। যদি গঠনমূলক দৃষ্টিভঙ্গিৰে চৰকাৰে

*Speech not corrected

আমাৰ ডেকাসকলক আকৰ্ষিত কৰিব পাৰে তেতিয়াহলে আমাৰ বহুত নিবনুৱাৰ কৰ্ম্মসংস্থান নোহোৱাকৈ নেথাকে। আজি অসমৰ বাহিৰৰ বহুতো মানুহে অনায়াসে আমাৰ ৰাজ্যত জীৱন নিৰ্ব্বাহ কৰাৰ সুবিধা পাইছে। কিন্তু আমাৰ যুৱকসকলে এলাহৰ বশৱৰ্ত্তী হৈ নিজকেই সেই কামবিলাকৰ পৰা বঞ্চিত কৰি ৰাখিছে। গতিকে চৰকাৰে এনেকুৱা এটা পৰিবেশৰ সৃষ্টি কৰি এই এলেহুৱা ডেকাসকলকো আকৰ্ষিত কৰিব পাৰে তাৰকাৰণে সতৰ্কতাৰে ব্যৱস্থা লোৱাটো লাভপ্ৰদ হব। আজি আমাৰ দেশৰ স্বাৰ্থৰ অনুকূলে যিবিলাক পন্থা অৱলম্বন কৰিব লাগে সেইবিলাক অৱলম্বন কৰিব পৰা নাই আৰু তাৰকাৰণে কাৰ্য্যকৰী ভাৱে কোনো কামো কৰিব পৰা নাই।

উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত কব পাৰি যে যি বিলাকৰ ডাঙৰ ডাঙৰ উদ্যোগ স্থাপন হৈছে সেইবিলাকৰ যে কোনো উন্নতি দেখা নেয়ায় তাৰ কাৰণে চৰকাৰে যথেষ্ট মনোযোগ দিবলগীয়া হৈছে। কি বিলাক কাৰণত এই উদ্যোগ বিলাকে উত্তৰোত্তৰ উন্নতি সাধন কৰাত বা লাভ কৰাত কৃতকাৰ্য্য লাভ কৰিব পৰা নাই তাৰ আচল কাৰণবোৰ অনুসন্ধান কৰি যদি তাৰ নিবাকৰণৰ ব্যৱস্থা লোৱা যায় তেনেহলে কিছু নহয় কিছু আমাৰ দেশখনে প্ৰগতিৰ পথত খোজ মিলাবলৈ সমৰ্থ হব। অকল অসমতে নহয়, গোটেই ভাৰতবৰ্ষতে নিবনুৱা সমস্যা বাঢ়িছে। আজি সকলো মানুহেই চাকৰী মুখী হৈছে ব্যৱসায়, উদ্যোগ আদি কোনো কামকে সমূহীয়াভাবে কৰিবলৈ মানুহ অপাৰগ হৈ পৰিছে। ১/২ মানুহে কোনো কাম অকলে কৰিব নোৱাৰে। ধান ব্যৱসায় সমবায় সমিটিক একচেতিয়া ভাবে দিয়াৰ ফলত কি অৱস্থা হৈছে ? এইটো আমাৰ কাৰণে দুৰ্ভাগ্যৰ বিষয় নহয় নে ? সেই কাৰণেই এই ব্যৱসায়টো F.C.I. ক দিবলগা হল। আমি যদি সকলোৰে সমূহীয়া ভাবে কোনো কাম কৰিবৰ কাৰণে আগবাঢ়ি আহিব নোৱাৰো তেনেহলে আজি আমি এই দেশৰ গৰাকী হৈ থাকিব নোৱাৰিম।

আজি আমাৰ এনেকুৱা দুৰ্ভাগ্য যে অসমৰ ঠলুৱা মানুহ হৈ আমি লোকৰ হাতলৈ মুখলৈ চাব লগা হৈছে। বাহিৰৰ পৰা মানুহ আহি আমাক বঞ্চিত কৰি সকলো সুবিধা আদায় কৰি লৈছে। ইয়াতকৈ আৰু দুখৰ কথা একো হব নোৱাৰে।

আজি মই কওঁ যে P.W.D. আৰু E.&.D. বিভাগৰ যি ঠিকা সেয়া আমাৰ

হাতলৈ আহিব লাগে। National High way ৰ যি ঠিকা সেইবিলাক কেইজনমান মুষ্টিমেয় মানুহে লৈ আছে। যদি এইবিলাক কামো আমি সমবায় ভিত্তিত কৰিব পাৰো তেনেহলে আমাৰ দেশৰ আৰ্থিক অৱস্থা টনকীয়াল হলহেতেন আৰু নিবনুৱাৰ কৰ্ম্মসংস্থান হলহেতেন।

আজি আমাৰ Construction corporation কৰিছে। তাৰপৰা আমাৰ শিক্ষিত লৰাৰ নিবনুৱা সমস্যা সমাধান হোৱা নাই। কিন্তু construction corporation ৰ ডাঙৰ ডাঙৰ ঠিকাবিলাক আমাৰ গাৱঁৰ ডেকা লৰাই কৰিলেহেতেন তেনেহলে আমাৰ নিবনুৱা সমস্যা সমাধান হলহেতেন। আজি আমাৰ বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে ৩৩ কোটি ৰাজহৰ ৩০ কোটি দৰমহা দিওঁতেই যায়। যদি এনেভাবে আমাৰ দেশৰ ভৱিষ্যৎ প্ৰগতি হয় তেন্তে আমি আমাৰ দেশক স্বাৱলম্বী কৰিব নোৱাৰিম। যদি আমি যুটীয়াভাবে প্ৰচেষ্টা চলাও তেনেহলে আমি স্বাবলম্বী হম নহলে আমি সদায় পৰৰ মুখলৈ চাব লাগিব।

অসমৰ শতকৰা ৮০ ভাগ মানুহেই কৃষিজীবী। মাটিৰ সমস্যা সমাধান কৰিবলৈ গৈ ৫/৬ বিঘা মাটি দিলেই যদি সমস্যাৰ সমাধান হয় বুলি চৰকাৰে ভাৱে তেনেহলে নহব। মাটি দিয়াৰ উপৰিও খেতিৰ বিভিন্ন সুবিধা দি আমাৰ শিক্ষিত ডেকাসকলক আকৃষ্ট কৰিব লাগিব। আজি তেজপুৰৰ কুকুৰা Farm ৰ ব্যৱসায় যথেষ্ট ভাবে আগবাঢ়ি গৈছে। এই ব্যৱসায়ী সকলক গোটেই টকা দিয়া নাই মাত্ৰ ২ হেজাৰ সাজিবলৈ দিছে। বাকী হাঁহ কুকুৰাৰ খোৱা বস্তু আৰু চিকিৎসাৰ যোগান ধৰিছে। যেতিয়া কণী হব তেতিয়া সেইবিলাক বিক্ৰী কৰি টকা আদায় কৰি লব। ১০/১৫ জন শিক্ষিত ডেকালৰাই কুকুৰাৰ Farm খুলিছে আৰু তাৰ পৰা যথেষ্ট টকা পাইছে। সেইদৰে চৰকাৰে যদি এই ব্যৱসায়টোৰ প্ৰতি মনোযোগ দিয়ে তেনেহলে আমাৰ বহুতো উৎপাদন বাঢ়িব আৰু বহুতো সৰু সৰু কুটীৰ শিল্প গঢ়ি উঠিব। এইখিনি আশা কৰি মই মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলো।

*Shri Giasuddin Ahmed : মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ দেশৰ নিবনুৱা সমস্যাৰ ক্ষেত্ৰত যি বিপদে দেখা দিছে তাৰ এটা সমাধান অতি সোন-

*Speech not corrected

কালে নুলিয়ালে ভবিষ্যত অন্ধকাৰ। নিবনুৱা সমস্যা দূৰ কৰাৰ কাৰণে মাননীয় সদস্য সকলৰ বহুতে বহুতো ৰকমৰ suggestion আগবঢ়াইছে এই খিনিতে মই এটা কথা কব খুজিছো যে আজিৰ মাটিৰ যিটো সমস্যা, উদ্যোগৰ যিটো সমস্যা আৰু বৰ্ত্তমানৰ যিটো শিক্ষা ব্যৱস্থা এই সকলোৰ এটাৰ লগত আনটো জড়িত হৈ আছে। নিবনুৱা সমস্যাৰ সম্বন্ধে কবলৈ যোৱাৰ আগতে প্ৰথমে মই আমাৰ শিক্ষা ব্যৱস্থা সম্বন্ধে দুআষাৰ মান কওঁ। আমাৰ শিক্ষা ব্যৱস্থাত আমি কিছু দেখিবলৈ পাইছো' বৃট্ৰিছ সাম্ৰাজ্যবাদী সকলে কেৰোণৰ সৃষ্টি কৰাৰ কাৰণে যিটো শিক্ষা ব্যৱস্থা প্ৰচলন কৰিছিল সেইটো অতি লাজ আৰু দুখৰ কথা। দুশ বছৰৰ আগৰ বৃটিছৰ যি নীতি সেইটোকে আমাৰ চৰকাৰে আজিলৈকে চলাই আছে যাৰ ফলত যি সকল শিক্ষিত ডেকা আজি ওলাই আহিছে সেই সকলে নতুন যুগৰ নতুন অৱস্থাৰ আৰু নতুন পৰিস্থিতিৰ যি সা-সুবিধা পাব লাগিছিল সেই সুবিধাৰ পৰা বঞ্চিত হৈছে। ইয়াৰ আগতে বুনিয়াদী শিক্ষা সম্বন্ধে দুৱাষাৰ মান কব লাগিব। বুনিয়াদী শিক্ষাৰ মতো Moto হল "Learning by doing" সেইটো আছিল মহাত্মা গান্ধীৰ শিক্ষা মূলক নীতি। এই শিক্ষাৰ উদ্দেশ্য হল শিক্ষা সমাপ্ত হোৱাৰ লগে লগে উপযুক্ত নাগৰিক হিচাবে জীয়াই থকাৰ সকলো ৰকমৰ সা-সুবিধা নিজে কৰি লব লাগিব বা জীৱনৰ বাস্তব ক্ষেত্ৰত সোমাই তেওঁ-লোকে যেন চাকৰীৰ কাৰণে হাবাথুৰী খাই ঘূৰি ফুৰিব লগা নহয়। কিন্তু তাতো এটা ডাঙৰ ত্ৰুটী সোমাই থকা দেখিবলৈ পোৱা গৈছিল, কাৰণ যি সকলে বুনিয়াদী শিক্ষা প্ৰচলন কৰিছিল তেওঁলোকৰ মাজত এটা ডাঙৰ Paradese সোমাই আছিল। সেইটো আছিল মিশ্যনেৰী আৰু পাব্লিক স্কুল প্ৰতিস্থা কৰা।

আনহাতে আমাৰ গাৱঁৰ খেতিয়কৰ লৰাছোৱালীক পঢ়ায় বুনিয়াদী স্কুলত। সেই বুনিয়াদী স্কুলবিলাকত খেতি-বাতিৰ কাম শিকাবৰ কাৰণে ব্যৱস্থা ৰাখিছে। এই হিচাবেই বুনিয়াদী শিক্ষাৰ যি অৱস্থা তাত মাত্ৰ এটা প্ৰহসন চলাইছে। আজিকালি আৰু বুনীয়াদী শিক্ষাৰ নাম শুনিবলৈ পোৱা নাই। যদিও নামত আছে কামত একোৱেই নাই। আজি যেতিয়া পৃথিবীৰ অন্য ঠাইত বৈজ্ঞানিক পদ্ধতিৰে মানৱজাতি চন্দ্ৰ মংগল আদিলৈ যাব পাৰিছে আৰু উন্নতিৰ পথত আগবাঢ়ি গৈছে আজি এনেকুঁৱা দিনতে আমাৰ দেশত নিবনুৱা সমস্যা কি তাক নাজানে। সেই সময়তে আমাৰ দেশত লাখ লাখ শিক্ষিত ডেকাই অনাই বনাই ঘুৰি ফুৰিছে

চাকৰিৰ কাৰণে। এইটো বৰ দুখৰ কথা হৈছে। সেইকাৰণে মই কৈছো আমাৰ শিক্ষা ব্যৱস্থা এনেকুৱা হব লাগে যাতে এটা নিৰ্দিষ্ট Standard ত থাকে। এটা স্বয়ং সম্পূৰ্ণ শিক্ষা ব্যৱস্থা হব লাগে। যি শিক্ষাৰ দ্বাৰা জীৱিকা নিৰ্ব্বাহৰ সম্পুৰ্ণ পথ পায় তেনেকুৱা ধৰণৰ শিক্ষা প্ৰবৰ্ত্তন কৰিব লাগিব।

আজি Matriculation বা Higher-Secondary ৰ Standard বা যেনেকৈ শিক্ষা দিয়ে লৰা-ছোৱালীৰ যিটোত আগ্ৰহ বা মানসিক যোগ্যতা সেই অনুসাৰে শিক্ষা দিব লাগে। যি সকল ইঞ্জিনিয়াৰ হোৱাৰ উপযুক্ত বা যিসকল ডাক্তৰ হোৱাৰ উপযুক্ত বা যি সকল অন্য কামৰ কাৰণে উপযুক্ত—এইবিলাক ভালকৈ পৰীক্ষা কৰি লৈ সেইহিচাবে শিক্ষা দিব লাগে। শিক্ষা শেষ হোৱাৰ লগে লগে যাতে এজন ইঞ্জিনিয়াৰে চাকৰিৰ কাৰণে ঘুৰি ফুৰিব নালাগে। তেওঁলোকে নিজেই যাতে কৰিব পাৰে তাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। উদাহৰণ স্বৰূপে মই এটা কথা কব খুজিছো যে, প্ৰতিভাসম্পন্ন বহুতো লৰা আছে যি লৰাই সুবিধা পালে তেওঁ-লোকক চাকৰিও নালাগে। তেওঁলোকে নিজে নিজেই বহুত কৰিব পাৰে। এজন লৰাৰ নাম মই ইয়াত উল্লেখ কৰিছো—অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ কথা। চৰকাৰে এই কথাটো ভালকৈ মনত ৰখা উচিত। লৰাটোৰ নাম "ফকৰুদ্দিন আহমদ" এনেকুৱা অসাধাৰণ প্ৰতিভাসম্পন্ন লৰা কিজানি গোটেই ভাৰতবৰ্ষতে আছেনে নাই মই কব নোৱাৰো। এই লৰাজন মাত্ৰ Class VI লৈকে পঢ়া। এও বৈজ্ঞানিক পদ্ধতিৰে Automatic Engine বনাব। Automatic engine টো এনেকুৱা বস্তু য'ত fuel petrol বা Disel নালাগে। আনকি বাহিৰৰ যি শক্তি সেই শক্তিও নালাগে। Engine ৰ শক্তিয়েই তাৰ শক্তি হব আৰু সেই শক্তিৰেই চলিব। এইটো পৃথিৱীত কতো হোৱা নাই। এই লৰাজনে এই formula টো সম্পুৰ্ণ কৰিও কাৰ্য্যকৰী কৰিব পৰা নাই। কাৰণ এই কথাটোৰ বিষয়ে চৰকাৰৰ লগতো আলোচনা হৈছিল। আমাৰ Industry Minister ৰ লগতো আলোচনা হৈছিল। তেতিয়া তেওঁক এটা চাকৰি দিছিল Skilled Blacksmith তেওঁ কিন্তু চাকৰি নকৰিলে। মাত্ৰ চৰকাৰৰ পৰা অলপ সহায় বিচাৰিলে। তেওঁ অলপত চিত্তৰঞ্জনত এটা Blance room তৈয়াৰ কৰিছে। আমি সেইকাৰণে লৰাজনক টকা-পইচা দি সহায় কৰিছিলো। এইবিলাক লৰাক চাকৰি নালাগে এওঁলোকক যদি অলপ

সহায় দিয়া হয় তেওঁলোকে নিজে নিজেই প্ৰভাৱৰ ওপৰতে ভিত্তিকৰি জীৱন নিৰ্ব্বাহৰ মান অৰ্জ্জন কৰিব পাৰিব।

আজি চাকৰিৰ কথা ওলাইছে। যেতিয়া থলুৱা লোকক চাকৰি দিয়াৰ কথা ওলায় অসমৰ সকলো ঠাইৰ কথাই প্ৰযোজ্য হয়। এতিয়া মই ধুবুৰীৰ কথা কও। তাত যি এটা Match. factory আছে তাৰ অৱস্থা বোধকৰো অসমৰ আন জিলাই ভালকৈ নাজানে। মই সেই জিলাৰ ভুক্তভোগী। মই জানো তাত কি হৈছে ? তাত কেইবাহাজাৰো চাকৰিয়াল আছে আৰু এই সকলো বিলাক বাহিৰৰ পৰা আনিছে। থলুৱা লোকৰ তাত নামেই নাই। মেনেজাৰৰ পৰা আৰম্ভ কৰি তলৰ 4th Grade লৈকে পশ্চিমবংগ বা অন্যান্য ঠাইৰ পৰা আমদানী কৰিব লাগিছে। এইটো চৰকাৰক কেইবাবাৰো দৃষ্টিআৰ্কষন কৰা হৈছিল।

ইয়াৰোপৰি আজি বহুতো contract ভাল ধনী ঠিকাদাৰক দিছে। এতিয়া কথা হৈছে বাহিৰৰ পৰা বা অন্যান্য ঠাইৰ বা U.P. ৰ মানুহক দিছে। মই এইটো কথা কব খোজা নাই যে, অন্যান্য ৰাজ্যৰ প্ৰতি আমাৰ বিদ্বেষ ভাৱ আছে বা থাকিব লাগে। মই কৈছো আজি মানুহৰ প্ৰকৃত যিটো নায্য অধিকাৰ সেইটো থাকিব লাগে। আজি যদি নিজৰ ঠাইতে নিয়োগৰ অৱস্থা নহয় তেনেহলে সেই মানুহ বিলাকে বাহিৰত ক'ত পাব। অন্য ঠাইতো নাপায়। যেনেকৈ অসমৰ বাহিৰৰ পৰা মানুহ আহি আমাৰ ইয়াত সুবিধা লয়। ঠিক তেনেকৈয়ে আমাৰ গোৱালপাৰা জিলাত মটৰ ড্ৰাইভাৰজনো কৰ্ম্মচাৰীজন যৰ মানুহ তাৰ পৰাই Appointment হয়। কৰ্ম্মচাৰীজন যদি কামৰূপৰ হয় বা শিৱসাগৰৰ হয় বা কোনো অন্য জিলাৰ হয় সেইদৰেই মটৰ ড্ৰাইভাৰো চকিদাৰো তাৰপৰাইহে হব। মোৰ কামৰূপ বা শিৱসাগৰ জিলাৰ মানুহৰ প্ৰতি যে সহানুভূতি নাই এনে নহয় মই কৈছো নিজৰ, নিজৰ ঠাইৰ যিখিনি সুবিধা সেইখিনি সুবিধা সকলোৱে পাব লাগে বা সেইখিনি কাম আজি সেইখিনি ঠাইৰ সমুহেহে পাব লাগে। আজি ধুবুৰীত কেৰাণী বা L.D.A. ৰ Appointment দিব লগা হলে সেই ঠাইৰ মানুহকহে দিব লাগে। এজন গোৱালপাৰাৰ মানুহে আজি L.D.A. ৰ চাকৰি গুৱাহাটী বা চিলঙত বিচাৰি নাপায় সেইকাৰণে ধুবুৰীত যদি কেতিয়াবা খালি হয় তেতিয়া তাৰ মানুহকহে দিব লাগে। নহলে গুৱাহাটী চিলংত চাকৰি বিচাৰিও নাপায়। আমি দেখো খালি Post টোত বেলেগ ঠাইৰ পৰা Transfer কৰি

আনি দি Vacency পুৰা কৰে। আজি এনেদৰেই বৈষম্যমূলক নীতি পোষন কৰিছে। গতিকে এই নিবনুৱা সমস্যা দূৰ কৰিবলৈ গৈ আনুসংগিক কথা তেনেকৈ দূৰ কৰাৰ দিন আহিছে। এই প্ৰশাসনত বৈষম্য অন্যায় সোমায় আছে।

ইয়াৰ ভিতৰত সত্য লুকাই আছে। মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিছো যে, নিবনুৱা সমস্যা দূৰ কৰিবলৈ গৈ অন্যান্য লাগতিয়াল ব্যৱস্থা অতি সোন-কালে কৰক লগতে এই কথালৈও লক্ষ কৰক।

*Shri Debeswar Sarmah : শ্ৰদ্ধেয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, শ্ৰীমান কবীৰ ৰায় প্ৰধানীয়ে বক্তৃতা দিওঁতে এটা "গোপাল ভাবাৰ" গল্প কৈছিল। এই গল্পটো শুনি মই মনে মনে চিন্তা কৰি আছো এজন গাৱলীয়া পণ্ডিতৰ কথা। তেখেতে পুথি পঢ়ে খুউব ভাল পুথি পঢ়ে। এদিন তেখেতক পুথি পঢ়িব মাতিলে এতিয়া তেওঁৰ চিন্তা হ'ল কোনটো অধ্যায় প্ৰথমে পঢ়িব সেইটোত বৰ খেলি মেলি লাগে। মোৰো এতিয়া নিৰনুৱা সমস্যাৰ কোন খিনিত ধৰিম এই কথাটো বুজিব পৰা নাই। অৰ্থাৎ ইয়াৰ আগ ক'ত গুৰি ক'ত কব নোৱাৰো। তদুপৰি সদনে আৰু আমাৰ চৰকাৰে এই নিবনুৱা সমস্যাৰ প্ৰতি আজি ১২ বছৰে অন্তত: (এক যুগ,-দীঘলীয়াকৈ নধৰোঁ) এই বিষয়ে যিটো দৃষ্টিভঙ্গি সেই দৃষ্টিভঙ্গিৰে যদি চাও তেতিয়াহলে ইয়াৰ এটা বেলেগ প্ৰতিকাৰ কথা চিন্তা কৰি ইয়াৰ ওপৰত দৃষ্টি ৰখা উচিত। এই নিবনুৱা সমস্যা অকল আমাৰ দেশতেই নহয় যি বিলাক দেশত গনতন্ত্ৰত প্ৰশাসন চলি আছে। সেই বিলাক দেশতেই নিবনুৱা সমস্যা আছে। কাগজে পত্ৰে দেখা যায় যে বিলাতট য'ত বৃহৎশিল্প ভালকৈয়ে প্ৰতিষ্ঠিত হৈছে, তাতেই আজি নিবনুৱা সমস্যা স্থষ্টি হৈছে। অৱশ্যে মই জাপানৰ খবৰ ভালকৈ নেজানো। যিহেতু মই জাপানৰ বিষয়ে পঢ়া নাই আৰু তাত নিবনুৱা সমস্যা আছেনে নাই কব নোৱাৰো।

(Voices—চীন আৰু ৰাছিয়াত আছেনে নাই ?

চীন আৰু ৰাছিয়াৰ কথা যি সকলে কৈছে তেওঁলোকে জানিব পাৰে। কিন্তু মই হলে একেবাৰে নেজানো আৰু তেওঁলোকৰ বিষয়ে জানিবলৈ বা পঢ়িবলৈকে মোৰ ভয় লাগে কাৰণ তাত নিজৰ দ্বাৰা কোনো কাম কৰিব নোৱাৰে। তেওঁলোকৰ

*Speech not corrected

Dictactorship of the politariate আছে আৰু সেই Dictactor ship ৰ মতেহে কাম হয়।

Shri Promode Chandra Gogoi : তেখেতে নিজে নকয়। কিন্তু আনৰ কথাত বিশ্বাস কৰে কাৰণে এনেকৈ এটা ভুল ধাৰনা লৈছে।

Shri Debeswar Sarmah : এই ডেকা সদস্য সকলেই আমাৰ ভুল ভাঙি দিব।

(হাঁহি)

তেখেত সকলে চাই আহিছে। সেই কাৱণে ৰাছিয়াত যি খিনি দেখি আহিছে সেই-খিনি কথাকে তেখেত সকলে ইয়াত কৈ আজি তেনেকৈয়ে অসমৰ কথাটোও আনিছে যে ইয়াত নিবনুৱা সমস্যা আছে আৰু থাকিব কিন্তু মই এটা কথা চিন্তা কৰিছোঁ যে অথনি কিবা এটা প্ৰশ্নৰ উত্তৰত সুধিছিলে "আপুনি কোন দ'লৰ কংগ্ৰেছ" ? কিন্তু এই অন্যায় কৰিব নোৱাৰো যে আমাক যি খিনি দিলে স্বাধীন দেশখনৰ ডাঙৰ ব্যৱস্থা বুলি ভাবি আৰু প্ৰিয় ব্যৱস্থা বুলি ভাবি, সেইখিনি ডেকাবয়সৰ পৰাই ভাবি আহিছো। সেই কাৰণে মই কোনটো দলৰ কংগ্ৰেছ এইটো ইমান দৰ্কাৰ নহয়। মই ভাবো যি দলৰেই নহওক দেশৰ উন্নতি হব লাগে আৰু দেশ খনক উন্নতি কৰিব লাগে। এই কথা যি সকলে চিন্তা কৰে, সেই দলতেই মই আছো। এতিয়া তেখেত সকলে যিটো দ'লত আছে সেইটোৰ কথা নকৈ কান্ধুলী মাছৰ দৰে পিঠি দিছে।

(হাঁহি)

Shri Promode Chandra Gogoi : আপুনি কোন ফালৰ সেইটোহে জানিব বিছাৰিছো।

Shri Debeswar Sarmah : এইটো ভাবিব নেলাগে। নেজানিলে নজনাকৈয়ে থকা ভাল। এতিয়া এটা কথা চাওক আমাৰ গভৰ্ণমেণ্টৰ মতে তেওঁলোক এটা অংশ। এই দৃষ্টি ভঙ্গি প্ৰায় সকলোৰে একে। কিন্তু যি সকলৰ মতে 'পাক্কী' মানুহ বুলি কোৱা হয় সচাকৈ সেই সকলেই তেওঁলোকৰ অংশীদাৰ। কাৰণ পাক্কী ব্যৱস্থা কি হয়, চাওঁক কিছুমানে উঠে কিছুমানে নুঠে।

তাৰ পাছত আৰু এটা কথা যে বৰ্ত্তমান আমাৰ দেশত নিবনুৱা সমস্যাৰ

উৎপন্ন বৃদ্ধি হৈছে। নগাৰঁলৈ গলেই এই কথা ভালকৈ জানিব পাৰি। কাৰণ তাৰ এটা ঐতিহাসিক কাৰণ আছে। তেখেত সকলে যেনেকৈ কলে যে জমা থাকিলে সকলো হবই। কিন্তু আমাৰ অসম দেশৰ কথাটো এনেকুৱা যে অস্বা-ভাবিক যিটো আমাৰ ভুল সেইটো ঢাকি ৰখা হৈছে। অৰ্থাৎ ভাৰত এখন স্বাধীন ৰাষ্ট্ৰ হিচাবে পৰিগনিত হৈ আছে। কিন্তু স্বাধীন হৈ থকা স্বত্বেও আমি সময়মতে শিক্ষাত আগবাঢ়িব পৰা নাই যদিও আমাৰ কিছুমানে বিদেশৰ পৰা শিক্ষা লৈ আহিছে। কিন্তু অন্যফালে যি সকল শিক্ষিত লোক তেওঁলোকে এই শিল্পোদ্যোগ তেল শোধনাগাৰ আদিত আগৰে পৰা কাম কৰি আছে। তেওঁ-লোকক আমি পৰাধীন কৰিব নোৱাৰো। লগতে আৰু এটা কথা কওঁ যে আমাৰ মূল ধন নাই। নিয়োগৰ ক্ষেত্ৰত কম বেছি পৰিমানে মূলধনৰ দৰ্কাৰ। কিন্তু দুখ লগা কথা যে মূলধন নথকাৰ কাৰণে আমি পৰৰ মুখলৈ চাই থাকিব লগা হৈছে।

বৰ্ত্তমান আমি নিজে নিজৰ কাম আনিব লগা হৈছে। আমাৰ যদি ধন নাই তেন্তে অন্য কি উপায়ে মূলধন কৰিব পাৰো আৰু যদি কিবা Theory আছে তেন্তে সেইটো ৰাইজক জনাব লাগে। গতিকে এতিয়া আমাৰ ধন উপাৰ্জ্জন কৰাৰ যি বিলাক পথ আছে সেই বিলাকৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। তেতিয়াহলে পঞ্চায়তৰ বাহিৰে কি হব পাৰে? All Power to all people. এইটো কেৱল পঞ্চায়তৰ জৰিয়তেহে হব পাৰে। গনতন্ত্ৰক আমি Socialism কৰিব বিছাৰো, তেন্তে সমবায়ৰ বাহিৰে আমাৰ একো উপায় নাই যি হওক সকলো বিলাক আমি নিয়োগ কৰিব নোৱাৰাৰ কাৰণে প্ৰয়োজনত আমি কৃতকাৰ্য্য হব পৰা নাই।

এতিয়া আমাৰ নিবনুৱা সমস্যা দিনে দিনে বাঢ়ি গৈছে। ডেকা সকলে সদস্য হৈ Assembly লৈ আহিছে আৰু যুবক সমাজৰ নিবনুৱা সমস্যাক এভাগে কৰি তাৰ সমাধানৰ কাৰণে চেষ্টা কৰাটো চৰকাৰৰ কৰ্ত্তব্য। আজি আমি ৰাইজেই কৰক বুলি ক্ষান্ত থাকিব পাৰো আৰু গোটেই কথা খিনি বৰ্ত্তমান যেনেকৈ বুজিব পাৰিছো, তেনেকৈয়ে সদনৰ আগত দাঙি ধৰিব পাৰো। কিন্তু এই খিনি ডাঙি ধৰিবলৈ আমাৰ সকলো অভাৱ। বিশেষ কৈ আৰ্থিক অৱস্থা শোচনীয় হোৱাৰ

কাৰণে যি খিনি ক্ৰটি-বিছুৰ্তি আছে সেই খিনি আমি আলোচনা নকৰি চৰকাৰৰ বিষয়ে আলোচনা কৰিব লাগে।

এতিয়া চাওক আমি এটা act লৈ আহিছো। Road transfer act 1959. নিজে ধনী নহওঁ। তাতে আমাৰ বিষয়া সকলে মিশ্ৰিত কিবা এটা পাতি Corporation কৰিছে। এই Corporation ৰ কথা বিলাক কলেই কাম কৰিছে বুলি আমাৰ বোধগম্য নহয় অ ৰু এটা কথা চিন্তা কৰা দৰ্কাৰ যে All India Services টো আমাক ইয়ালৈ অন্যটো আৱশ্যকীয় বুলি Cabinet Dicision আছে আৰু সেই cabinete ৰ Dicision আছিল যে আমাক corporation নিদিয়ে। ইয়াত দুটা কথা আছে। corporation ৰ কথা বাহিৰৰ পৰাই আজি চলি আহিব আৰু আহিছেই। দ্বিতীয়তে বাহিৰৰ বিছুমান I. A. S. officer ৰ কথাত সন্মতি দিব। তাৰ ভিতৰত দুজন মানে শ্ৰেষ্ঠ কাৰকিৰী হব। অৱশ্যে মই শ্ৰেষ্ঠ ইংৰাজ সকলৰ কথা কব খোজা নাই। কিন্তু তাৰ যিটো অধিকাৰ সেইটো আমাৰ চৰকাৰৰ হাতত থাকিলে ভাল বুলি ভাবো। কিন্তু তাৰ অধিকাংশই আমাৰ থলুৱা লোকক অলপ মান হীন চিন্তাৰে চায়। বাহিৰত মাটি কঠালটো ৰসাল, ডাঙৰ হলেই বিলাতী মাটি কঠাল আৰু সৰু হলেই অসমীয়া। আমাৰ থলুৱা লোকে বাহিৰৰ মানুহ এজন আহিলে সম্বৰ্দ্ধনা কৰে, আমাৰ আলহী হিচাবে বস্তুতঃ মানুহ হিচাবে Inferiority complex বেয়া হৈছে। corporation কিয় কৰিব লগা হৈছে। এতিয়া ঘাই কথালৈ আহোঁ।।

Road Transport Corporation Act.

Section 34 : "The State Government may, after consultation with a Corporation established by such Government, give to the Corporation general instructions to be followed by the Corporation and such instructions may include directions relating to the recruitment, condition of service and training of its employees, wages to be paid to the employees, reserves to be maintained by and disposal of its profits and stocks".

এইটো এটা বৰ উচিতভাৱে দিছে আৰু এনেকৈ আমাৰ চৰকাৰে corporation পাতি বা যিসকলে আমাৰ অসমীয়াৰ বুকু উদং কৰি বনসম্পদ লৈ গৈছে, সেই-বিলাক নিয়াৰ কিবা স্বত্ব আছেনে ? উদাহৰণস্বৰূপে মৰিয়নীত wood craft আছে আৰু সেইটো আগৰেপৰা ৰাখি ঠৈছে। ক্ষমতাত অধিষ্ঠিত হোৱা লোক-সকলে সেইবিলাক ঠাইত কৰিছে কি ? নগাই গছ কটা বুলি কৈ সকলো গছ নিজে কাটি শেষ কৰিলে। এতিয়া আকৌ নেফাৰ কাষ চাপিছে। নেফাতটো মৌৰ ৰহঘৰা পাবই। অসমীয়া থলুৱা লোকে যদি কৰবাত Encroachment কৰিছে তেন্তে ১০ টকা জৰিমনা কৰাৰ ভয় দেখুৱাই আটাইবোৰ Encroacher ক উঠি যাবলৈ নিৰ্দ্দেশ দিয়ে। তাৰোপৰি wood-crafts ত আমাৰ থলুৱা লোকক চাকৰি নিদিয়ে। এতিয়া আকৌ ৰজাদিনীয়া ধোদৰ আলিটোৰ ওপৰত wall দিছে। মই D.C. ক কলো wall ভাঙি নিদিয়ে কিয় ? Vendice মতে নকৰে কিয় ? এইটো Vendice মতে ছাপা নকৰে কিয় ? মাটিখিনি Settlement কৰাৰ পিচত তিনি অনা চাৰি অনাত বহুদিনত মেপ বিক্ৰী হৈ গল। কিন্তু তাৰ কোনো নতুন মেপ চপা হোৱা নাই। মোৰ নিজৰ কথা কৈছো যে মানুহৰ চৰকাৰৰ লগত মাটিৰ কি সংস্পৰ্শ নাছিল ?

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মোৰ বেছি মাটি নাই। অতি সামান্য ধৰণে চলি থকা মানুহ।

(A Voice : একশ বিঘা মান)

একশ বিঘাৰ কথা নাই। বোধকৰো ৩০।৪০ বিঘামান মাটি আছে, তিনিপুৰুষৰ পিচত সেইখিনি হৈছে। মানুহৰ কি ঠাই হোৱা নাই যে আমাৰ মাটি দুজন মানুহৰ নামত লগাই দিলে তলতীয়া ৰায়ত বুলি। মোৰ ঘৰ গাৱঁতে আছে। এতিয়া কথা হৈছে এই যে ৰজাদিনীয়া ধোদৰ আলিটো Encroach কৰিছে। এই প্ৰসঙ্গত এইটো কথা হৈছে যে wood-crafts কাঠ Ply wood ৰ কাৰণে কলিকতাত ডিপু আছে, তালৈ বিনা টেক্সে Transfer কৰিছে। Transfer বন্ধ কৰাৰ কথা কওতে Threatening দিছে। মই ইয়াত কম কি ? লোকৰ আগত উদং ৰৰঘৰ নেদেখুৱাও। যি দাম বজাৰত লব বহুত বেছি। আমাৰ বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈ দিছিল যে আগৰ যিটো Sale-Tax ৰ ৰিৰ্পট দিছে, ভালে কেইবছৰৰ টকা। মানে ২।৪ টকাতকৈ বেছি নহয়।

wood crafts আমাৰ সন্দেহ নহব কিয় ? আমাৰ মানুহবিলাক কুঠাৰ মাৰিব নোৱাৰা, কোৰ মাৰিব নোৱাৰা হ'ল নেকি ? খোদৰ আলিটোত প্ৰধান মন্ত্ৰীৰ Socialism ৰ কাৰণে wall দিলে নেকি ? বুজিব পৰা নাই। এইবিলাক বহুত আসোৱাহ হৈছে। নিবনুৱা সমস্যাৰ বিষয়ে আমি কৈছো, কিন্তু wood crafts ত চৰকাৰৰ কি দৃষ্টিভঙ্গী বা কি ব্যৱস্থা লৈছে ? আমাক Regional Research Laboratoy দিয়াৰ কাৰণে হুমায়ুন কবিৰ চাহাবৰ আত্মাৰ সদগতিৰ কাৰণে বহুদিন ধৰি প্ৰাৰ্থনা কৰো। কবিৰ চাহাবে আমাৰ কথা, নজনা নহয়। তেখেতে চমুকৈ কৈছে আপোনাক কি কৰি দিম। তাৰপিচত কত মোৰ পিচত লাগিল। Finance Minister এ কবৰ দৰে centre এ Subsidy দিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে, তেতিয়া অন্ধ্ৰক লাগে, গুজৰাটক লাগে। গুজৰাটত টকা গোট খায়, আমি সকলোৱে কাগজত পাইছো। আমি Regional Research Laboratory পাতিলো। তাত আকৌ এজন মানুহ লাগে। মই কবীৰ চাহাবক কলো Deputy Director আছে, তেখেতক দিয়ক, তেখেতে সোনকালে পাতি দিব পাৰিব। পিচত তেখেতে হাঁহি হাঁহি তাকো দিলে। মই বৰ দুখেৰে সৈতে তেখেতক সোঁৱৰণ কৰো। কেন্দ্ৰীয় মন্ত্ৰীসভাত হুমায়ুন কবীৰ চাহাবৰ নিচিনা মানুহ আছে নে কব নোৱাৰো। কিন্তু মই উপলব্ধি কৰিবলৈ সুবিধা পালো, আৰু সেয়েহে Regional Research Laboratory হ'ল। সেই Laboratory ৰ chairman আমাৰ মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী শ্ৰীবিমলা প্ৰসাদ চলিহা মই কোনো দিনে নবীয়া মানুহক ভাল নাপাও। তাত নিয়োগৰ সময়ত চাপ্ৰাচী খালাচী চকিদাৰ আদি চাকৰি নোপোৱা হ'ল। উপায় নাপাই তেখেতক Memorendum দিলো। অকল Memorendum দিয়েই ক্ষান্ত নহলো, ক্ষমতাত অধিষ্টিত থকা দুই এজনক লগাই দিলো।

Mr. Speaker : Shri Sarma will continue on the 9th when further discussion on the motion will take place,

ADJOURNMENT

The Assembly then adjourned till 10 A. M. on wednesday the 8th April. 1970.

U. Tahbildar,
Secretary.
Assam Legislative Assembly,

Dated, Dispur
The 7th April, 1970.

REFERENCE,
(NOT FOR ISSUE)
READING ONLY INSIDE LIBRARY